

XXV ОБИКНОВЕНО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

ВТОРА РЕДОВНА СЕСИЯ

Стенографски дневникъ

НА

25. заседание

Срѣда, 11 декемврий 1940 г.

(Открито въ 16 ч. 15.)

Председателствувалъ подпредседателътъ Никола Захариевъ. Секретари: Димитъръ Сараджовъ и Светославъ Славовъ

С Ъ Д Ъ Р Ж А Н И Е :

Съобщения:

Отпуски	531
Законопроекти	531, 544
Предложения	544

По дневния редъ:

Избиране на народния представител Цвѣтко Петковъ за членъ въ комисията по Министерството на вътрешнитѣ работи и народното здраве, на мѣстото на починалия народенъ представител Кирчо Кирчевъ

Предложения: 1) За одобрение XV-то постановление на Министерския съветъ отъ 1 августъ 1940 г., протоколъ № 106, относно отпускане по тарифни цѣни, добити по стопански начинъ, дървени материали отъ общинскитѣ и обществени гори (приемане)

Говорили: С. Радионовъ 532
П. Стайновъ 533
М-ръ д-ръ С. Загоровъ 533

2) За събиране 10%риболовна такса, изчислена върху тържната цена на рибата, уловена въ

блатата, намиращи се въ Южна Добруджа. (Приемане) 534

Говорили: Е. Екимовъ 534
3) За одобрение решенията на прошетарната комисия, взети въ заседанието ѝ на 28. XI. 1940 г., протоколъ № 11 551

Законопроекти: 1) За увеличение на пенсиятъ, плащани отъ фонда „Обществени осигуровки“ (първо четене) 534

Говорили: Е. Екимовъ 534
М-ръ д-ръ С. Загоровъ 535
П. Митовъ 535

2) За отпечатване юбилейни пощенски марки по случай XX юбилеенъ конгресъ на Общия съюзъ на пострадалиотъ войнитѣ въ България (първо и второ четене) 537, 538
Говорили: Д. Киревъ 537

3) За организиране на българската младежъ (първо четене — разисквания) 538
Говорили: Г. Ленковъ 541
д-ръ А. Поповъ 544

Дневенъ редъ за следващото заседание 563

Председателствувашъ Никола Захариевъ: (Звъни) Има нуждния брой народни представители. Отварямъ заседанието.

Има да направя следнитѣ съобщения.

Председателството е разрешило отпускъ на следнитѣ г-да народни представители:

Таско Стоилковъ — 1 день;
д-ръ Георги Рафаиловъ — 1 день;
Никола Джанковъ — 2 дена;
Деню Чолаковъ — 2 дена;
Борисъ Кисовъ — 3 дни и
Стефанъ Багриловъ — 20 дни.

Постъпили сѣ:

Отъ Министерството на земедѣлието и държавнитѣ имоти — законопроектъ за осигуряване на земедѣлскитѣ стопани.

Отъ Министерството на желѣзницитѣ, пошитѣ и телеграфитѣ — законопроектъ за приемане на служба по Министерството на желѣзницитѣ, пошитѣ и телеграфитѣ българитѣ отъ Северна и Южна Добруджа.

Тия законопроекти ще се раздадатъ на г-да народнитѣ представители.

Преди да минемъ на дневния редъ, ще извършимъ проверка на присѣдстваващитѣ и отсъстващитѣ народни представители. Г-нъ секретарътъ да прочете списъка.

Секретаръ Димитъръ Сараджовъ: (Прочита списъка на народнитѣ представители)

(Отсъдствуватъ народнитѣ представители: Атанасъ Ганчевъ, Борисъ Мончевъ, Борисъ Кисовъ, Бѣлю Алексиевъ, Велизаръ Багаровъ, Георги Рашковъ, Георги Михайловъ, Георги Тодоровъ, Деню Чолаковъ, Дичо Тодоровъ, д-ръ Иванъ Вазовъ, Иванъ п. Константиновъ, Недѣлко Куюм-

джиевъ, Светославъ Павловъ, Стефанъ Керкенецовъ и Тотю Новаковъ).

Председателствувашъ Никола Захариевъ: Минаваме на точка първа отъ дневния редъ:

Избиране членъ на парламентарната комисия по Министерството на вътрешнитѣ работи и народното здраве на мѣстото на починалия таквъ Кирчо Илиевъ Кирчевъ.

Председателството предлага, на мѣстото на починалия народенъ представител Кирчо Илиевъ Кирчевъ, да бѣде избранъ народниятъ представител г-нъ Цвѣтко Петковъ Кръстевъ. Които г-да народни представители приематъ това предложение, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Минаваме на точка втора отъ дневния редъ:

Одобрение предложението за одобрение XV-то постановление на Министерския съветъ, взето въ заседанието му отъ 1 юлий 1940 г., протоколъ № 106, относно отпускане по тарифни цѣни добити по стопански начинъ дървени материали отъ общинскитѣ и обществени гори.

Моля докладчика г-нъ Петко Кършевъ да прочете предложението.

Докладчикъ Петко Кършевъ: (Чете)

„М О Т И В И

къмъ проекторешението за одобрение XV-то постановление на Министерския съветъ, взето въ заседанието му отъ 1 юлий 1940 г., протоколъ № 106, относно отпускане по тарифни цѣни добити по стопански начинъ дървени материали отъ общинскитѣ и обществени гори.

Г-да народни представители! Министерскиятъ съветъ въ XV-то постановление, взето въ заседанието му отъ 1 юлий 1940 г., дава право на министра на земедѣлието и

държавните имоти да разрешава на общини и на други обществени учреждения, по решение на общинските съвети или на другите надлежни управителни тела, от добитите по стопански начин дървени материали от собствените им гори да продават по тарифни цени, за собствено употребление и на местни жители, които не са взели участие в работите по добиване на материалите, а така също и на държавни учреждения, държавно-автономни предприятия, общини и други обществени учреждения.

Г-да народни представители! Основните принципи, легнали във постановленията на действащия закон за горите, по отношение стопанисването на общинските и др. обществени гори във повечето случаи са идентични с тия за държавните гори. Обаче членове 193 и 100 от същия закон, които третира начина на продажбата на дървесните продукти от общинските и др. обществени гори, във които е въведена стопанската експлоатация и които би трябвало да имат текст идентичен с този на чл. 76 — отнасящ се за държавните гори — са допуснати известни непълноти, като не е предвидено, щото добитите при стопанската експлоатация материали да се продават по тарифни цени на държавни и други обществени учреждения, както и за собствено употребление на местни жители, които не са взели участие в работата по добиване на материалите.

Тия непълноти дават главно следните отражения:

1. Спъват свободния и правилния развой на горско-стопанските предприятия, създадени във общинските и другите обществени гори, като им пречат да нагаждат производството си към фактическата нужда на пазара и търсенето.

2. Ограничават възможностите за пръкото задоволяване нуждите на държавните и другите обществени учреждения и на местното население.

За да се създаде единство във принципите при провеждането на стопанската експлоатация във държавните, общинските и другите обществени гори, както и да се премахнат причините, които спъват същата, моля, г-да народни представители, да разгледате, одобрите и гласувате във текущата сесия приложеното проекторешение.

Гр. София, декември 1940 г.

Министър на земеделието и държавните имоти:

Ив. Багрянов

ПРОЕКТОРЕШЕНИЕ

за одобрение XV-то постановление на Министерския съвет, взето във заседанието му от 1 юлий 1940 г., протокол № 106, относно отпускане по тарифни цени добити по стопански начин дървени материали от общинските и обществени гори.

Одобрява се XV-то постановление на Министерския съвет, взето във заседанието му от 1 юлий 1940 г., протокол № 106, съв което се дава право на министъра на земеделието и държавните имоти да разрешава на общини и на други обществени учреждения, по решение на общинските съвети или на другите надлежни управителни тела, от добитите по стопански начин дървени материали от собствените им гори да продават по тарифни цени, за собствено употребление и на местни жители, които не са взели участие във работата по добиване на материалите, а така също и на държавни учреждения, държавно-автономни предприятия, общини и други обществени учреждения.

Председателстващ Никола Захарисъв: Има думата народният представител г-н Стефан Радионовъ.

Сирко Станчевъ: Единъ часъ имашъ право да говоришъ.

Стефан Радионовъ: (Отъ трибуната) Г-да народни представители! Ще говоря по проекторешението, което е внесено във връзка съв отпускане по тарифни цени на строителни материали и на ония, които до днесъ не са получавали такива.

Г-да народни представители! Отрастналъ съмъ във планински край. Колегията ми във по-големата си частъ е балканска. Лично азъ съмъ търговецъ на строителни материали и ще ми позволите по този въпросъ да говоря компетентно. Азъ чувствавамъ, следъ като този въпросъ бже разрешенъ, какъ ще бже посрещнато нашето решение отъ онова население, което във продължение на толкова години очаква разрешението му. Азъ чувствавамъ какъвъ ще бже отзвукътъ отъ разрешението на този голъмъ въпросъ за нашия стопанинъ-селанинъ. Понеже всички депутати до днесъ, почти безъ изключение, плакаха за българския селанинъ, ще ми позволите и азъ да го пооплача малко, но не съв крокодилски съззи. (Смѣхъ и ржкоплѣскания)

650.000 селски стопанства, 650.000 семейства живѣятъ съв по 20 декара земя. Представяте ли си какво може да дадатъ 20 декара земя на едно земеделско стопанство?

Наредъ съв крещящите, неотложни нужди, които има земеделецътъ-стопанинъ, селанинътъ и семейството му, и нуждите отъ строителни материали не са малки. Родил се дете — има нужда отъ корито; умре членъ отъ семейството — има нужда отъ ковчегъ; отидѣла синъ или дъщеря — има нужда отъ втора къща. Нуждата отъ строителни материали особено за нашия земеделецъ-стопанинъ е крещяща, и затова азъ казвамъ, че разрешението на този въпросъ ще отекне тъй хубаво във неговата душа.

Какви са цените на строителните материали, г-да? Азъ купувамъ материалите по такива цени, че не мога да ги продамъ по-евтино отъ 3.000 л. кубика. Единъ кубикъ има 400 кгр. — по 8 л. на килограмъ, прави 3.200 л. Значи, по 3.200 л. трябва да дава за кубикъ българскиятъ селанинъ и за корито, и за ковчегъ, и за къща, и за дъска да си покрие котела съв водата, да не го налочи кучето. По 8 л. за килограмъ дъска трябва да плати! Вие знаете колко струва 1 кгр. жито. Колко килограмъ жито той трябва да продаде, за да си купи 1 кгр. дъска?

Съотношението между цената на житото и цената на строителния материалъ във съседните държави съвсемъ не е такава, каквото е у насъ. И ние трябва да се помъчимъ часъ по-скоро, при необятните гори и материали, които имаме, да понижимъ цените на строителните материали, за да станатъ по-достъпни за земеделеца-стопанинъ. Ние имаме девствени гори за милиарди. Азъ разбрахъ, колко струватъ тия материали във тия девствени гори, когато станахъ търговецъ, следъ като бѣхъ преброялъ всички балкани — Троянския, Тетевенския, Луковитския и други — да гоня нѣкога като офицеръ на действителна служба съв три роти Тумангеловата чета, Дочо Узуновъ и други. Азъ тогава във необятните български гори видѣхъ какъ са надѣгали въвковните трупи — тъй както бѣха натръшкани при Дойранъ избитите следъ ржкопашенъ бой. Поради това че до тия материали не може да се стигне — до тяхъ не достига и туристътъ, тамъ не може да проникне никой, тамъ не е влизала брадва — тѣ стоятъ и до днесъ неизползувани, гниятъ и се стопяватъ, тъй както се стопява снѣгътъ.

Това е страшно престѣпление, което управниците отъ освободението на България и до днесъ носятъ върху си. Ние купуваме сонди, харчимъ маса пари да търсимъ богатства подъ земята, а богатствата, които са надъ земята и които напипваме съв ржце и ги виждаме, тѣхъ държимъ неизползувани, поради това че липсватъ пътища.

Спомнямъ си нѣкога, когато бѣхъ дете — понеже става въпросъ за житото, брашното, хлѣба и дъската колко струватъ — какъ моята баба ми разправяше, че който прѣска трохики на софрата и по земята, ще знае, че на оня свѣтъ ще ги събира съв клепачите си. И ако на оня свѣтъ ще трябва да се събира съв клепачи прѣснатото отъ нехайство, не знаа депутатите и министрите отъ освободението на България до днесъ, кога ще събератъ съв клепки всичкия този материалъ, който се троши като хлѣбъ и стопява във планината. (Ржкоплѣскания) Колко пестеливъ е българскиятъ народъ, колко пестеливъ е селанинътъ и селянката, какъ не ти позволява и трошичката да прѣснешъ, а какви богатства ние управниците допускаме да се прѣскаатъ, да се топятъ, да гниятъ!

Материалите не могатъ да бждатъ нсмирани. Кооперациите купуватъ материалите по тарифни цени, индустриалците и търговците ги купуватъ по цени на търгъ, и въмѣсто кооперациите да затвърдятъ цените, като ги оставятъ по-низки, за да се приближатъ търговците и индустриалците къмъ тѣхъ и да печелятъ по-малко, кооперациите отидоха при цените на търговците и индустриалците. Следователно, нормировка на цените на строителните материали е невъзможна; или ако такава се направи, то непременно трябва да има две цени.

Освенъ това, азъ моля г-на министъра на търговията да си вземе бележка и за следното. Типизирани материали се продаватъ по едни размѣри, по които не може никой земеделецъ-стопанинъ, нито пъкъ интеллигентенъ човѣкъ даже, да си направи изчислението. Напримеръ, една летва 2 на 4 по дадена цена прави, да кажемъ, 8 л. Същата летва, обаче, не се продава във размѣръ 2 на 4, а се продава по нѣкакъвъ фантастиченъ размѣръ 18 на 38, по който размѣръ никой не може да прави изчисления и съ който размѣръ можешъ спокойно да заблуждавашъ и да лъжешъ особено онзи, който не може да смѣта.

Азъ бѣхъ 15 години офицеръ, обаче сега отъ тактика и стратегия не разбирамъ. Отъ 15 години съмъ търговецъ и по този въпросъ съмъ компетентенъ. Бѣхъ при г-нъ Гжбенски и му обяснихъ: „Г-нъ Гжбенски! Въпросътъ за размитието е крещящъ, той трѣбва да се разреши. Търговско-индустриалната камара е молила, индустриалцитѣ и търговцитѣ искатъ сѣщото. Не искатъ да се прокаратъ действителнитѣ размѣри само ония търговци, които искатъ да лъжатъ чрезъ тѣзи фантастични размѣри 18 на 38 или 14 на 38 и т. н.“ И тъй му обяснявахъ, и иначе, но той ми отговори: „Не може. Такава е наредбата, тъй ще бѣде!“

Друга една аномалия. Буковитѣ материали се продаватъ по тарифни цени 300 л. за кубикъ, а чамовитѣ материали по 2300 л. Ония, които се купуватъ по 300 л. — говоря за грубата маса — и тия, които се купуватъ по 2300 л., се превозватъ по едни и сѣщи тарифни цени. Онова, което струва 300 л и онова, което струва 2300 л. плащатъ едни и сѣщи тарифни цени за превозъ. Така ли трѣбва да бѣде?

Ще ви посоча още една аномалия. Нашитѣ селяни сѣ свикнали да строятъ двуетажни кѣщи. Трѣбвало-не-трѣбвало — двуетажна кѣща! Въ моята колегия $\frac{3}{4}$ отъ двуетажнитѣ кѣщи стоятъ неизкарани. Въ долния етажъ изкаралъ 2—3 стаи, като въ едната сложилъ добитѣка, въ другата сложилъ армията и други работи, каквито има за зимнина, а въ третата той се разположилъ. Цѣлятъ втори етажъ безъ врати и прозорци е заетъ отъ малко бобъ, сушени чушки и кратуни. И тъй, никой селянинъ не е доизкаралъ втория етажъ на своята кѣща, а оставя да го доизкара внукътъ или правнукътъ. Не може ли по нѣкакъвъ начинъ да се опредѣли единъ типъ кѣщи да строятъ тия хора, за да не се заблуждаватъ, да не се лъжатъ? Трѣбва селянитѣ да си строятъ типови кѣщици споредъ нуждитъ на семейството

Ние често пѣти страдаме и отъ ненавременность. Г-нъ министъръ Багряновъ отпущна на много планински села пари за горски пѣтища. Но случаятъ сѣ селата Ново-село, Видима и Зларѣка въ Троянска околия ме навежда на мисълта, че у насъ все по тѣхъ бюрократиченъ пѣтъ вървятъ работитѣ, както сѣ вървѣли и въ миналото. Тия балкански села миналата година получиха десетки милиони лева отъ сливи, ябълки и други плодове. Тая година, обаче, тия села нѣмаха плодъ даже да заядатъ и нито единъ левъ не влѣзе въ този край. И когато г-нъ министъръ Багряновъ разреши въпроса, като отпущна единъ милионъ лева, за да се работятъ горски пѣтища, чрезъ които да се стигне до ония материали, за които ви приказвахъ, паритѣ сѣ въртѣха сѣ месеци въ министерството и се отпущнаха, споредъ думитѣ на лесничей, тогава, когато вече завалѣ дъждъ и падна снѣгъ. Защо тая ненавременность, защо винаги това уреждане на въпроситѣ у насъ все сѣ закъснение? Не можеха ли да се отпущнатъ тия пари докато селянитѣ сѣ въртѣха безъ работа изъ кръчмитѣ, кждето свикватъ на порочни наклонности? Тѣ бѣха разрешени отъ г-на министра навреме, а се изплатиха отъ бюрократитѣ чиновници чакъ когато завалѣха дъждоветѣ и падна снѣгътъ. Ние имаме добри низши чиновници, но голѣмитѣ, бюрократитѣ е, който прави страшни пакости на държавата. Голѣмитѣ бюрократи сѣ свикнали да командуватъ. Тѣ знаятъ, че министърътъ е гостъ, министърътъ иде и си отива. Следъ 19 май, когато министритѣ никнѣха и капѣха като гъби, бюрократътъ знаеше, че министърътъ иде и си отива, а той остава. Министритѣ никнатъ и капятъ като гъби, а Гжбенски си остава! (Ржкоплѣскания и смѣхъ).

Тая закъснѣлость у насъ ми напомня следния случай, който ще ви разкажа, за да разберете какъ у насъ всѣкога въпроситѣ се разрешаватъ ненавременно. Презъ 1937 г. отидохъ въ Парижъ на Парижкото изложение. Всички павилиони добре подредени и се посещаватъ отъ милиони хора. Разгледахъ павилионитѣ на великитѣ държави. Отъ тамъ отидохъ въ павилионитѣ на малкитѣ сѣседни държави — всички подредени отлично. Питамъ: кжде е българскиятъ павилионъ? Отговориха ми: „Презъ оъзи въздушенъ мостъ ще минешъ, тамъ на края е българскиятъ павилионъ.“ Отидохъ, и какво да видя? Азъ се надѣвахъ въ този павилионъ да видя...

Таско Стоилковъ: Гжбенски! (Ржкоплѣскания и продължителенъ смѣхъ).

Стефанъ Радионовъ: Въ този български павилионъ азъ се надѣвахъ да видя онова, което имаме у насъ, за-

щото никой не може да отрече, че това, което имаме на българската земя, го нѣма никжде. Тукъ у насъ цвѣти еделвайсътъ, най-северното цвѣте; имаме и розата — най-южното, и сливата, и ябълката, и гроздето, и всички хубави плодове. Надѣвахъ се да видя българския павилионъ най-хубаво подреденъ. Когато го сѣгледахъ, познахъ го по това, че постройката бѣше сѣ чардакъ, чардаклия, каквито сѣ нашитѣ кѣщи въ Ловечъ и Търново. Влѣзохъ сѣ куражъ и какво да видя? Всички павилиони подредени, освенъ нашия. Въ нашия павилионъ всички стаи празни. Търкамъ си очитѣ и се взирамъ, дали не се лъжа! Нѣма абсолютно нищо. Само въ една стая единъ нашъ голѣмъ художникъ токущо бѣше нарисувалъ една кокошка, която ѣде жито. До нея рисува единъ пѣтелъ, готовъ да изкукурига. Довършваше опашката му. Колко униженъ като българинъ се почувствувахъ! Отивайки къмъ хотела, казвамъ си: ако този павилионъ преди 40—50 години го подреждаше Бай Ганю, щѣше да донесе поне дисагитѣ сѣ мускалчета. (Ржкоплѣскания). Видѣхъ много наши произведения въ другитѣ павилиони, а нашиятъ бѣше празенъ!

Г-да министри и г-да народни представители! Сѣтамъ, че въ това отношение се налага чакъ по-скоро една друга организация — една организация, чрезъ която ще можемъ да се подредимъ и ние наредъ сѣ културнитѣ народи. (Ржкоплѣскания и оживление)

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Има думата народниятъ представител г-нъ Петко Стайновъ.

Петко Стайновъ: Г-да народни представители! Азъ искамъ да попитамъ г-на министра, не бѣше ли по-правилно, вмѣсто това предложение, сѣ кое всѣщность се промѣнятъ нѣкои членове отъ закона за горитѣ, да внесѣме законопроектъ за измѣнение на съответнитѣ членове отъ закона, ако има нужда тѣ да се измѣнятъ. Ако целта е била измѣнението да влѣзе въ сила сѣ задна дата, можеше и въ съответния законопроектъ да има забележка въ смисълъ, че измѣнението влиза въ сила сѣ задна дата. Сѣтамъ, че по-правилно бѣше да се внесе законопроектъ за измѣнение на закона за горитѣ, който да минѣше тукъ на две четения.

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Пристъпваме къмъ гласуване. Които г-ла народни представители приематъ проекторешението за одобряване XV-то постановление на Министерския съветъ, взето въ заседанието му отъ 1 юлий '940 г., протоколъ № 106, относно отпущане по тарифни цени добити по стопански начинъ дървени материали отъ общинскитѣ и обществени гори, моля, да вдигнатъ ржка. Мнозинство, Събранието приема.

Петко Стайновъ: Азъ мисля, че г-нъ министърътъ трѣбваше да отговори на въпроса, който повдигнахъ.

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Има думата г-нъ министърътъ на търговията, промишлеността и труда.

Министъръ д-ръ Славчо Загоровъ: Г-да народни представители! Отговорътъ на въпроса, който г-нъ Петко Стайновъ постави, е твърде простъ. Сѣ настоящето решение се цели да се одобри едно постановление на Министерския съветъ, взето сѣ огледъ на една временна нужда. Тая година трѣбватъ да усилимъ производството на дървенъ материалъ и трѣбваше въ Министерския съветъ да вземемъ решение. Нѣмаме за целъ да измѣняваме закона за горитѣ. Затова и не се внесе законопроектъ. Нуждата е преходна, затова и мѣрката, която вземаме, е преходна. Ако се наложи да продължимъ този режимъ, ще бѣде внесенъ законопроектъ за измѣнение на закона за горитѣ. (Ржкоплѣскания)

Петко Стайновъ: Отъ решението това не личи.

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Пристъпваме къмъ точка 3 отъ дневния редъ:

Одобрение предложението за събиране 10% риболовна такса, изчислена върху трѣжната цена на рибата, уловена въ балтата, намиращи се въ Южна Добруджа.

Моля г-на секретаря да прочете предложението.

Зам.-секретарь Петко Кършев: (Чете)

„МОТИВИ

към проекторешението за събиране 10% риболовна такса, изчислена върху тръжната цена на рибата, уловена въ блатата, намиращи се въ Южна Добруджа

Г-да народни представители! Съ връщането на Южна Добруджа нашето рибно стопанство придоби четири блати по Дунавското и три по Черноморското крайбрежие. Съгласно закона за рибарството, използването на държавните затворени води, каквито съ въпросните блати, става или като се отдадат под концесия на рибарски кооперации, или като се отдадат под наем чрез търг. Понеже отдаването на горните риболовни обекти под наем или концесия не може да стане въ скоро време и за да не страдат интересите на фиска, моля, г-да народни представители, да разгледате и гласувате представеното проекторешение.

Министър на земеделието и държавните имоти:
Ив. Багряновъ

ПРОЕКТОРЕШЕНИЕ

за събиране 10% риболовна такса, изчислена върху тръжната цена на рибата, уловена въ блатата, намиращи се въ Южна Добруджа.

Разрешава се, до отдаването под наем или концесия риболова въ блатата, намиращи се въ Южна Добруджа, да се събира 10% риболовна такса, изчислена върху тръжната цена на рибата.

Председателстващ Никола Захариев: Има думата народният представител г-нъ Екимъ Екимовъ.

Екимъ Екимовъ: Г-да народни представители! Безспорно, предложеното проекторешение ще бъде одобрено от нас, защото се касае за уреждане положението на риболовците въ Добруджа. Въпросът е, обаче, много по-сериозен и се отнася не само за крайбрежието на Южна Добруджа, но и за цялото наше крайбрежие, където има риболовни обекти, които съ ладени на концесия на кооперации. По принцип нѣмамъ нищо противъ тия концесии, нека продължават да съществуват. Обаче риболовните обекти се използват кооперативно само от 20—25 души членове, каквто е случаятъ въ Варна, където всички рибари съ вѣнъ отъ риболовните кооперации. Азъ бихъ помолилъ — съжалявамъ, че г-нъ министърътъ го нѣма тукъ — да се съгласи г-нъ министърътъ, при използване обектите по нашето крайбрежие да се въведе единъ новъ режимъ, по силата на който колкото се може повече риболовци да навлизатъ да риболовствуватъ въ обектите. Иначе ние създаваме недоволство, негодуване, което се напастава у мнозина и ще продължава да се напастава. Не е хубаво въ крайбрежието, по границите на държавата, да има такъвъ елементъ на недоволство. Тоя въпросъ се е повдигалъ и въ миналото, за него имаше комисия да го проучва, но той не е получилъ и досега едно рационално разрешение. Азъ вѣрвамъ, че г-нъ министърътъ ще се спре на него и ще го разреши основно, за да може повече хора да се пренатават отъ този риболовъ. Това имамъ да кажа.

Председателстващ Никола Захариев: Които г-да народни представители приематъ проекторешението за събиране 10% риболовна такса, изчислена върху тръжната цена на рибата, уловена въ блатата, намиращи се въ Южна Добруджа, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранieto приема.

Г-да народни представители! Въ съгласие съ г-на министра, предлагамъ да прередимъ дневния редъ, като точка четвърта стане точка шеста. Които приематъ това предложение, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранieto приема.

Пристъпваме къмъ следващата точка пета отъ дневния редъ, която става точка четвърта:

Първо четене на законопроекта за увеличение на пенсията, плащани отъ фонда „Обществени осигуровки“.

Моля г-на докладчика да прочете законопроекта.

Докладчикъ д-ръ Атанасъ Поповъ: (Чете)

„МОТИВИ

към законопроекта за увеличение на пенсията, плащани отъ фонда „Обществени осигуровки“.

Г-да народни представители! Необикновените събития въ Европа оказаха върху стопанския животъ на нашата

страна своето неотразимо влияние и една отъ неизбежните последици отъ това е поскъпването на предметите отъ първа необходимостъ. Поради това поскъпване, сегашните разходи на пенсията при фонда „Обществени осигуровки“ съ крайно недостатъчни за задоволяване на жизнените нужди на пенсионерите. Ето защо необходимо е да се подобрятъ тѣзи пенсии.

Настоящиятъ законопроектъ, който ви предлагамъ, иде да отговори на тази нужда, затова ви моля, г-да народни представители, да го разгледате и гласувате.

Гр. София, декемврий 1940 г.

Министър на търговията, промишлеността и труда:
Д-ръ Сл. Загоревъ

ЗАКОНОПРОЕКТЪ

за увеличение на пенсията, плащани отъ фонда „Обществени осигуровки“.

Чл. 1. Отъ първи януарий 1941 г. пенсията, които се плащатъ по закона за обществените осигуровки, се увеличаватъ, както следва:

а) пенсията до 10.000 л. годишно включително съ 15%;

б) пенсията надъ 10.000 л. годишно съ 10%.

Увеличението се прави върху общата сума, която се плаща на пенсионера месечно, включително и обезщетението по чл. 11-б и добавката по чл. 11-г отъ закона за обществените осигуровки.

Чл. 2. Разходите на пенсията, които се отпускатъ следъ влизането на настоящия законъ въ сила, се изчислява съгласно разпореденията на членове 11-а, 11-б, 11-в, 11-г, 11-е, 12, 30 и 33-в отъ закона за обществените осигуровки, при което така изчислената пенсия се увеличава съ съответния процентъ, предвиденъ въ чл. 1 отъ настоящия законъ.

Председателстващ Никола Захариев: Има думата народният представител г-нъ Екимъ Екимовъ.

Екимъ Екимовъ: (Отъ трибуната) Г-да народни представители! Много на време е представенъ на нашето внимание законопроектъ за увеличение на работническите пенсии за старостъ, инвалидностъ и злополука. Мотивите къмъ законопроекта съ доста убедителни, че едно такво увеличение се налага. Въ тѣхъ се казва: (Чете) „Поради това поскъпване, сегашните разходи на пенсията при фонда „Обществени осигуровки“ съ крайно недостатъчни за задоволяване на жизнените нужди на пенсионерите. Ето защо необходимо е да се подобрятъ тѣзи пенсии“.

Досега къмъ фонда „Обществени осигуровки“ имаме пенсионирани за старостъ 1.100 души работници, за инвалидностъ — къмъ 3.000 души и за злополука — също къмъ 3.000 души. Нѣкои отъ тѣзи три групи пенсионери вече не се числятъ къмъ фонда, поради смъртъ и други причини, и съ останали общо около 6.000 души пенсионери.

Процентното увеличение на пенсията, което се предлага съ законопроекта, който уважаемиятъ г-нъ министър на търговията внася, е за първата група пенсионери, за тѣзи, които получаватъ до 10.000 л. годишна пенсия, 15%, а за тѣзи, които получаватъ надъ 10.000 л. годишна пенсия — 10%.

Азъ не зная дали ще трѣбва да спирамъ вашето внимание на размера на пенсията за старостъ при фонда „Обществени осигуровки“, за да видите, че тѣзи пенсии съ едно нищожино подаяние. Пенсията на работниците, които съ дошли до това положение, да бъдатъ пенсионирани поради старостъ, се движатъ отъ 125 л. до 600 л. месечно. Азъ бихъ помолилъ всѣки отъ васъ да си отговори самъ за себе си на въпроса, би ли могълъ единъ работникъ да задоволи своите нужди съ 125 л., а даже и съ 600 л. месечна пенсия при тѣй основателните мотиви къмъ законопроекта за поскъпването на живота днесъ? Безспорно — не.

Ето защо налага се, следъ като преценимъ добре това положение, че работническите пенсионери не могатъ да задоволятъ нуждите си съ тѣзи малки пенсии, да увеличимъ съ единъ по-чувствителенъ процентъ тѣхните пенсии. И азъ смѣтамъ, че г-нъ министърътъ ще направи добре да се съгласи, щото увеличението по точка „а“ на чл. 1 отъ 15% да стане 30%, а увеличението по точка „б“ отъ същия членъ отъ 10% да стане 20%.

Трѣбва да ви кажа, че като главенъ секретаръ на Работническия съюзъ, азъ съмъ ималъ не веднажъ случай да констатирамъ несериозността, съ която работниците се отнасятъ къмъ своето пенсиониране въ утрешния день. Малцина съ работниците, които, следъ като навършатъ предѣлната възраст 60 години — а малка частъ отъ тѣхъ стигатъ до тази възраст, въ зависимостъ отъ бранша, въ който съ поставени да работятъ — смѣтатъ, че съ пен-

сията, която им дава фондът „Обществени осигуровки“ за старост, инвалидност или злополука, тѣ ще задоволят своите нужди. Ние виждаме, че тѣзи работници постоянно се регистрират и отписват, регистрират и отписват при Дирекцията на труда. Може би това не е най-сѣществената причина, но и това е една причина, ние да не можем да задържим работници от един бранш като членове на фонда „Обществени осигуровки“.

Ето защо азъ сѣтамъ, че тѣкмо сега е време да направимъ това увеличение на пенсията на работниците, което азъ предлагамъ, и да помолимъ по-нататѣкъ г-на министра да ни сезира съ едно измѣнение на закона, въобще за пенсионирането на работниците — членове 11, 30 и др. — и да дадемъ на работниците една сносна пенсия. Азъ не зная, дали въ другите професии се дават такива минимални пенсии, каквито се дават на работниците при фонда „Обществени осигуровки“.

Доколкото се простират моите сведения, това увеличение на пенсията, което азъ предлагамъ сега, нѣма да се отрази много зле въ финансово отношение, защото двата фонда, които това увеличение ще засегне, „Злополука“ и „Инвалидност“ — разбира се, фондът „Старост“ и ще бъде засегнат повече и малко по-тежичко ще понесе това увеличение — имат достатѣкъ срѣдства и ще могат да посрещнат още единъ разходъ отъ 5.000.000 л. годишно. Общо за увеличението на пенсията, което се дава по законопроекта, и за увеличението, което азъ предлагамъ, ще бъдатъ необходими къмъ 10.000.000 л. Освенъ това, увеличението ще засегне не само личната пенсия на работника, а и пенсията на неговите наследници, чийто размеръ, ако позволите да ви кажа, е още по-нищоженъ. Така, наприкладъ, вдовцата на единъ работник-пенсионеръ получава 40% отъ пенсията на своя починалъ съпругъ. Значи, ако той е получавалъ 600 л. месечна пенсия, тя ще получи едва 240 л. месечно. За всѣки две деца се дава увеличение 30%. Следователно, ако единъ работник, пенсионеръ почина и остави жена съ две деца, тѣ ще получаватъ 70% отъ пенсията. Ето и това е единъ-крещящъ фактъ, който ни налага да увеличимъ процентите, които се предлагатъ съ настоящия законопроектъ за увеличение пенсията на работниците при фонда „Обществени осигуровки“.

Г-да народни представители! Работниците у насъ винаги сж гледали съ добро око на всички срѣди и мѣста. Работниците у насъ безропотно сж понасяли много пъти тѣли епохи на забравя на тѣхното социално положение. Днесъ, обаче, времето е много сериозно; дните, които преживяваме, сж много тежки и се налага, когато приемаме единъ такъвъ законопроектъ като настоящия, да имъ дадемъ едно по-чувствително увеличение на пенсията, съ което да зарадваме работниците въ тѣхната старостъ, да ги обнадеемъ въ тѣхната младостъ и енергия и да ги имаме наистина достойни служители въ различните браншове, въ различните професии, и още по-вѣрни синове на нацията. (Ръкоплѣскания)

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Има думата г-нъ министърътъ на търговията.

Министъръ д-ръ Славчо Загоровъ: Г-да народни представители! По начало азъ съмъ съгласенъ съ мисълта, изказана отъ народния представител г-нъ Екимъ Екимовъ.

Моля да се препрати законопроекта въ комисията, за да може тамъ...

Петъръ Митевъ: Азъ искахъ думата, г-не председателю.

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Г-нъ Митевъ! Ще Ви дамъ думата при второто четене, съ право да говорите колкото при първо четене, понеже г-нъ министърътъ вече почна да говори.

Министъръ д-ръ Славчо Загоровъ: Дайте му думата сега, щомъ иска.

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Има думата народниятъ представител г-нъ Петъръ Митевъ.

Петъръ Митевъ: (Отъ трибуната. Чете) Г-да народни представители! Преди да започна разглеждането на самия законопроектъ, ще изкажа своето незадоволство къмъ правителството, респективно къмъ г-на министра на търговията, промишлеността и труда и къмъ бюрата на Народното събрание, загдето така прибрзано поставятъ на разглеждане настоящия законопроектъ, който вчера, на 10 число, въ 5 ч., ни биде раздаденъ. Всѣки законопроектъ трѣбва да се проучва, а въ нѣкои случаи трѣбва да се събиратъ и сведения по него, както е въ конкретния случай. Всички ще се съгласите съ мене, че когато на-

родните представители иматъ възможностъ да проучатъ материята, която се третира въ единъ законопроектъ, безспорно, тѣ по-добре ще се аргументиратъ, а това ще допринесе законопроекта да бѣде обмисленъ добре и принетъ безъ дефекти.

Минавамъ къмъ разглеждане на самия законопроектъ. Г-да народни представители! Вчера приехме на първо четене законопроекта за временно увеличение на пенсията за изслужено време и на пострадалите отъ войните. Почти всички оратори се изказаха за увеличението на пенсията. Изказаха се съ много топли слова особено за пострадалите отъ войните. Спомни ни се за подвизите на бойците отъ фронта, какъ съ ненадминатъ героизмъ, съ пушка въ ръка, на полето на честта, бранеи свободата на своето отечество, чертаейки неговите граници и т. н., сж изпълнили своя отечественъ дългъ. Къмъ това, което вчера се говори отъ тая трибуна за подвизите на бойците отъ фронта, ще добавя: слаби сме ние да опишемъ пълната картина на подвизите на тѣзи безсмъртни, безименни герои.

Днесъ, г-да народни представители, е сложенъ за разглеждане законопроектътъ за увеличение на пенсията на други борци — борците въ полето на труда. Докато първите съ пушка въ ръка се борѣха за България, то тия борци не си служеха съ пушката, съ топа и съ други изтѣбителни срѣдства и оръжия, а си служеха съ чука, пилата, рендето и други оръдия на труда, и не за рушене на ценности, а за създаване на такива.

Е добре, нека надникнемъ въ живота и борбите на тия труженици, герои въ полето на труда, и да видимъ при какви условия и какъ се създаватъ тия ценности и резултатите отъ това. Съ нѣколкото думи, които азъ ще кажа предъ васъ отъ тая трибуна, не ще мога да опиша картината на тружениците въ полето на труда. Това ще бѣде само опитъ къмъ такова описание.

Нека да разгледаме, макаръ и бѣгло, при какви условия работи българскиятъ работникъ и работничка въ фабриката, работилницата и кантората.

Ако българскиятъ войникъ на бойното поле вършеше подвизи, то българскиятъ работникъ въ полето на труда, въ фабрики и работилници, при нашите условия на икономическа и културна закъснѣлостъ, вършеше нечуванъ подвигъ. Нашата промишленостъ, доколкото я имаме, се изгради, ако не изключително, то главно на неговите плещи.

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Г-нъ Митевъ! Тукъ нѣмаме литературно четене. Разглеждаме законопроекта. Говорете по него! Оставете това повествование.

Петъръ Митевъ: Само нѣколко минути ще говоря. — Доскоро, следъ освобождението, нашето производство бѣ преди всичко занаятчийско. Неговиятъ обликъ постоянно, отъ тогава и до днесъ, неспирно се измѣнява, така че днесъ имаме вече едно значително за страната ни и за времето фабрично производство. Задаваме ли си въпроса, какъ се е изградило това производство?

Г-да народни представители! Това производство се е изградило преди всичко на гърба на работниците. Недоплатениятъ работнически трудъ или принадената ценностъ, липсата на покровителствени закони за труда на работниците — говоря за недалечното минало — дадохъ резултатъ стотици и хиляди загинали на полето на труда, стотици и хиляди инвалиди вследствие на нещастия въ полето на труда и т. н. и т. н. Българската индустрия, българската промишленостъ, доколкото я имаме, се е изградила отъ потъта, кръвта и костите на българския работникъ и работничка.

Днесъ, когато имаме покровителствени работнически закони, трудови договори, българските работодатели всѣчески се стремятъ да не ги изпълняватъ. Тѣхниятъ манталитетъ е такъвъ. Навикнали отъ миналото безконтролно да експлоатиратъ своите работници, тѣ и днесъ искатъ да продължаватъ това си дѣло. Доказателство за това сж хилядите актове за нарушения все въ тази насока. Това не е ли доказателство, че българската промишленостъ се е изградила благодарение на голѣмата, нечувана никѣде експлоатация на българския работникъ и работничка?

Г-да народни представители! Г-нъ министърътъ на търговията, промишлеността и труда, правителството, има похвалната инициатива да ни сезира съ законопроекта за увеличение на пенсията, плащани отъ фонда „Обществени осигуровки“. Въ чл. 1 на законопроекта се предвижда пенсията да бѣдатъ увеличени отъ 1 януарий 1941 г., както следва: а) пенсия до 10.000 л. годишно — съ 15%; б) пенсия надъ 10.000 л. годишно — съ 10%. Увеличението ще се прави върху общата сума, която се плаща на пенсионера месечно, включително и обезщетението по чл. 11 буква „б“

и добавката по чл. 11 буква „г“ от закона за обществените осигуровки.

Г-да народни представители! Ето вече година и половина войната във Европа бушува със страшна сила. Много държави, малки и голъми, изчезнаха от картата на Европа. Тѣхното производство и размяна е сведено до минимумъ. Освенъ това, въ всички държави производството е наредено преди всичко да обслужва войната — за военни цели. Поради тия и други причини стокообмѣнътъ, който бѣ установенъ по-рано между държавитѣ, е нарушенъ. Много предмети липсватъ отъ пазара. Ценитѣ на всички предмети, безъ изключение, отъ първа необходимостъ сѫ поскъпнали неимоверно много. Съ разпространето на войната и тукъ, около насъ, на Балкана, положението се влоши още повече. Покупателната способностъ на трудящитѣ се намалѣ неимоверно много. Малкитѣ проценти на увеличение върху заплатитѣ сѫ крайно незадоволителни, защото съ тѣхъ не се донесна увеличението на ценитѣ на предметитѣ отъ първа необходимостъ. А това се отразява много зле върху производителността на работническата класа, а най-важното, че изглаждането води къмъ заболяване, къмъ израждане и смъртъ. Напразни ще бѣдатъ всички мѣрки за повишение раждаемостта на работницитѣ при това положение, и въ много фабрични центрове може да се направи тая печална констатация.

Г-да народни представители! Вие виждате, че презъ 1939 г. по фондъ „Обществени осигуровки“ имаше всичко 5.049 пенсионери, които получаватъ крѣгло 30.000.000 л. Това сѫ жертвитѣ, които сѫ паднали на полето на труда до 1939 г. Презъ 1940 г., обаче, имаме нови жертви — надъ 1.000 души. Хиляда души за една година! Хиляда души паднали на бойното поле на труда! Това се отнася до показанитѣ въ статистиката на Трудовата дирекция. А колко ли сѫ онѣзи, неизвестнитѣ, за които нѣмаме сведения? Жалко е, че нѣмаме точни данни, за да се види действително, колко жертви дава работническото въ насъ за изграждане величието на капиталистическа България, за благоденствието на една шепа работодатели. Жалко е така също, че нѣмаме сведения още и затова, колко работодатели падатъ въ полето на труда презъ годината. Прочее, г-да народни представители, за изграждането и величието на стопанска България, както и за нейното опазване най-голѣмъ, ако не и единственъ, дѣлъ иматъ трудящитѣ се маси отъ работници и селяни.

Е добре, какво даваме на тия, които цѣлъ животъ творятъ жизненитѣ блага? Ние видѣхме въ законопроекта за временно увеличение на пенситѣ за изслужено време и на пострадалитѣ отъ войнитѣ, че за първитѣ се дава 10% увеличение, за малкитѣ пенсии и 5% за голѣмитѣ, а за пострадалитѣ отъ войнитѣ — 20% за малкитѣ пенсии и 10% за голѣмитѣ пенсии. Съ настоящия законопроектъ се предлага 15% увеличение за пенситѣ до 10.000 л. годишно и 10% увеличение за пенситѣ надъ 10.000 л. годишно.

Нека да разгледаме, съ колко процента е поскъпналъ животътъ, т. е. съ колко сѫ поскъпнали предметитѣ отъ първа необходимостъ. Ето въ таблицата. Азъ вчера ви я прочетохъ, моля, позволете да ви я прочета пакъ.

1 кгр. сухъ фасулъ презъ 1939 г. струваше 6 л., сега струва 11 л. — увеличение 83%; 1 кгр. картофи презъ 1939 г. струваше 2 л., сега струва 5 л. — увеличение 150%; 1 кгр. оризъ презъ 1939 г. струваше 16 л., сега струва 19 л. — увеличение 19%; 1 кгр. сланина презъ 1939 г. струваше 30 л., сега струва 38 л. — увеличение 27%; 1 кгр. краве масло за готвене презъ 1939 г. струваше 60 л., сега струва 70 л. — увеличение 17%; 1 кгр. краве масло за закуска презъ 1939 г. струваше 70 л., сега струва 100 л. — увеличение 43%; 1 кгр. овче месо презъ 1939 г. струваше 22 л., сега струва 28 л. — увеличение 27%; 1 кгр. сирене презъ 1939 г. струваше 24 л., сега струва 28 л. — увеличение 17%; 1 кгр. захаръ на бучки презъ 1939 г. струваше 24.5 л., сега струва 26.5 л. — увеличение 8%; 1 кгр. морска сол ситна презъ 1939 г. струваше 4 л., сега струва 5 л. — увеличение 25%; 1 кгр. брашно презъ 1939 г. струваше 7 л., сега струва 11 л. — увеличение 57%; 1 кгр. фиде презъ 1939 г. струваше 12 л., сега струва 15 л. — увеличение 25%; 1 литъръ олио презъ 1939 г. струваше 16 л., сега струва 24 л. — увеличение 50%; 1 литъръ прѣсно краве млѣко презъ 1939 г. струваше 5 л., сега струва 8 л. — увеличение 60%; една прѣсна зелка презъ 1939 г. струваше 2 л., сега струва 6 л. — увеличение 200%. Или срѣдно увеличение отъ 51%.

Сега да видимъ какви пенсии се получаватъ по фондоветѣ на общественитѣ осигуровки.

По фондъ „Злополука“. Лични пенсии получаватъ 1.204 души на обща сума 8.596.658 л., или срѣдно годишно на единъ пенсионеръ се падатъ 7.156-80 л. или месечно —

596-40 л.; наследствени пенсии получаватъ 932 души на обща сума 8.458.261 л., или срѣдно годишно на 1 пенсионеръ се падатъ 9.075-40 л., или месечно — 756-30 л.

По фондъ „Инвалидностъ“. Лични пенсии получаватъ 1.277 души на сума 6.626.593 л. Срѣдната годишна пенсия е 5.189-50 л., срѣдната месечна — 432-60 л.; наследствени пенсии получаватъ 963 души на обща сума 3.608.925 л. Срѣдната годишна пенсия е 3.747-60 л., а срѣдната месечна — 312-30 л.

По фонда „Старостъ“. Лични пенсии получаватъ 576 души на обща сума 2.609.219 л. Срѣдната годишна пенсия е 4.530 л., а срѣдната месечна такава — 394 л., наследствени пенсии получаватъ 97 души на обща сума 149.507 л. Срѣдната годишна пенсия е 1.541-30 л., а срѣдната месечна такава 128-40 л.

Всичко лични пенсии получаватъ 3.057 души на сума 17.832.430 л. Срѣдната годишна пенсия е 5.833-30 л., а срѣдната месечна такава — 486-10 л. А наследствени — 1.992 души на обща сума 12.216.693 л. Срѣдната годишна пенсия е 6.183-10 л., а срѣдната месечна — 515-20 л.

Отъ цифритѣ, които ви прочетохъ, се вижда, че нѣма пенсия надъ 10.000 л. годишно; и да има, тѣ сѫ малко; пенситѣ сѫ малки и на тѣхъ се следва увеличение по 15%. Споредъ законопроекта на г-на министра, 128 л. месечна пенсия — най-малката — и 756 л. месечна пенсия — най-голѣмата — сѫ пенситѣ, които се получаватъ и които следва да се повишатъ.

На 128-40 л. — както се следва 15% увеличение — ще се получи 20 л. увеличение месечно, или всичко 148 л. годишно. Най-голѣмата пенсия е 756-30 л. срѣдно на месецъ, съ повишение 15% — увеличение за единъ месецъ 114-40 л. Всичко тази пенсия ще се увеличи и достигне завидната голѣмина 870-70 л. за месецъ!

Г-да народни представители! Предлагамъ, пенситѣ по фонда „Обществени осигуровки“ да се увеличатъ съ 40%, тъй като всички пенсии сѫ срѣдно подъ 10.000 л. годишно.

По фондъ „Злополука“ постѣпватъ годишно около 70 милиона лева само отъ вноскитѣ на работодателитѣ. Тукъ работницитѣ не внасятъ нищо.

По фондъ „Инвалидностъ и старостъ“ вноскитѣ сѫ $\frac{1}{3}$ отъ работницитѣ, $\frac{1}{3}$ отъ работодателитѣ и $\frac{1}{3}$ отъ държавата. Държавата, обаче, не внася своята вноска. Тя дължи на фонда около 600 милиона лева. Сега държавата внася около 11.500.000 л. Ако тя се издължи, то фондоветѣ ще се отпразаватъ правилно, безъ прехвърляне на суми отъ единъ фондъ въ другъ.

Моля, предложеното отъ мене увеличение да бѣде прието, тъй като то се приближава горе-долу до увеличитѣ се цени на продуктитѣ отъ първа необходимостъ за живота.

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Има думата г-нъ министърътъ на търговията, промишлеността и труда.

Министъръ д-ръ Славчо Загоревъ: Г-да народни представители! Както имамъ възможностъ да кажа преди малко, азъ напълно сподѣлямъ онова, което се изтъкна отъ г-да народнитѣ представители, а именно, че е необходимо да се повишатъ процентитѣ, съ които се увеличаватъ пенситѣ по фондъ „Обществени осигуровки“. Но тъй като трѣбва да се държи смѣтка за сигурността на този фондъ и за броя на лицата, които получаватъ пенсии отъ различни размѣри, азъ моля да се гласува законопроектътъ на първо четене и да се отнесе въ комисията, кѣдето ще имаме възможностъ да направимъ нужнитѣ поправки, въ смисълъ на увеличение. (Рѣкоплѣскания)

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които г-да народни представители приематъ на първо четене законопроекта за увеличение пенситѣ, плащани отъ фондъ „Обществени осигуровки“, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Пристѣпваме къмъ точка шеста отъ дневния редъ, която става точка пета:

Първо четене на законопроекта за отпечатване юбилейни пощенски марки по случай XX юбилеенъ конгресъ на Общия съюзъ на пострадалитѣ отъ войнитѣ въ България.

Който приематъ да се прочете само законопроектътъ, безъ мотивитѣ, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Моля г-на докладчика да прочете законопроекта.

Докладчикъ Светославъ Славовъ: (Чете)

„ЗАКОНОПРОЕКТЪ

за отпечатване юбилейни пощенски марки по случай XX юбилеенъ конгресъ на Общия съюзъ на пострадалитѣ отъ войнитѣ.

Чл. 1. Разрешава се на министра на финанситѣ да отпечати юбилейни пощенски марки по случай XX юбилеенъ конгресъ на Общия съюзъ на пострадалитѣ отъ войнитѣ, както следва:

1.000.000 кѣса отъ по	1 л. за 1.000.000 л.
1.000.000 кѣса отъ по	2 л. за 2.000.000 л.
500.000 кѣса отъ по	4 л. за 2.000.000 л.
300.000 кѣса отъ по	7 л. за 2.100.000 л.
200.000 кѣса отъ по	14 л. за 2.800.000 л.
150.000 кѣса отъ по	20 л. за 3.000.000 л.
или всичко за 12.900.000 л.	

Отъ чистия приходъ отъ продажбата на тия марки да се отсѣгнѣ сумата 6.000.000 л. на Общия съюзъ на пострадалитѣ отъ войнитѣ за изграждане „Домъ-памятникъ“ на пострадалитѣ отъ войнитѣ въ ст. София.

Чл. 2. Пускането въ обращение на горнитѣ марки и срока за продажбата имъ да се опредѣлятъ отъ министра на финанситѣ, въ съгласие съ Главната дирекция на пошитѣ.

(Ето мотивитѣ къмъ законопроекта:

МОТИВИ

къмъ законопроекта за отпечатване юбилейни пощенски марки по случай XX юбилеенъ конгресъ на Общия съюзъ на пострадалитѣ отъ войнитѣ въ България.

Г-да народни представители! Въ продължение на 14 години Общиятъ съюзъ на пострадалитѣ отъ войнитѣ въ България съ голѣми усилия е успѣлъ да събере 5.000.000 л. за изграждането на „Домъ-памятникъ“ на пострадалитѣ отъ войнитѣ въ ст. София, въ който да се помѣщаватъ канцеларитѣ на: Общия съюзъ на пострадалитѣ отъ войнитѣ; на Софийското дружество „Инвалиди“; на фонда „на офицеритѣ инвалиди“; на дружество „Самопожертвуване“ — вдовицитѣ на убититѣ, на офицеритѣ и на строителната кооперация „Собствено огнище“; да се устроятъ стаи за гости, столова и др. за преходящи пострадали отъ войнитѣ, а също така и единъ салонъ за събрания, сказки и др.

Отъ горната сума съюзътъ е закупилъ за тази целъ имота, находящъ се на жгѣла на ул. „Солунъ“ и „Бълчевъ“ № 21 въ ст. София, състоящъ се отъ застроено и не застроено мѣсто 675,75 кв. метра за 3.000.000 л. Въ днешното си състояние този имотъ е нерентабиленъ, а издржката му — данъци и пр., струва много скѣпо. Съ останалитѣ 2.000.000 л. съюзътъ е въ невъзможностъ да реализира голѣмата си идея, да построи едно подходящо здание „Домъ-памятникъ“, което на вѣчни времена да символизира страданията и жертвитѣ, понесени предъ олтара на родината за нейното величие отъ плеада български сѣнове, бащи, майки и деца, а освенъ това застроенето на това мѣсто въ центъра на столицата ни, съ доходни магазини въ партера, ще рентира много добре вложения капиталъ.

При това положение, да се изгради „Домъ-памятникъ“ на пострадалитѣ отъ войнитѣ въ България въ ст. София, нуждата отъ който, поради горнитѣ причини, се явява навременна и наложителна, се налага да се подпомогне Съюзътъ на пострадалитѣ отъ войнитѣ въ България съ парични сръдства.

Такива парични сръдства могатъ да се добиятъ, като се отпечата юбилейни пощенски марки, по случай XX юбилеенъ конгресъ на Общия съюзъ на пострадалитѣ отъ войнитѣ въ България, въ размѣръ на 12.900.000 л., като отъ чистия приходъ отъ продажбата на тия марки се отсѣгнѣ сумата 6.000.000 л. на Общия съюзъ на пострадалитѣ отъ войнитѣ въ България за изграждане „Домъ-памятникъ“ на пострадалитѣ отъ войнитѣ въ ст. София.

Затова моля да се приеме предложението законопроекта за отпечатване юбилейни пощенски марки по случай XX юбилеенъ конгресъ на Общия съюзъ на пострадалитѣ отъ войнитѣ въ България.

Гр. София, ноември 1940 г.

Министъръ на финанситѣ: Д. Божиловъ)

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Има думата народниятъ представителъ г-нъ Димитъръ Киревъ.

Димитъръ Киревъ: (Отъ трибуната) Г-да народни представители! Всѣкога съмъ се отнасялъ съ чувство на уважение къмъ просвѣтеното внимание на почитаемото народно представителство и съмъ отбѣгвалъ да го занима-

вамъ и отрупвамъ съ въпроси, които смѣтамъ, че сѣ били достатъчно уяснени. Обаче случаятъ е малко по-специаленъ, и въпрѣки че мотивитѣ сѣ доста убедителни, смѣтамъ за необходимо да дамъ нѣкои пояснения, та когато народното представителство ще вдигне рѣка, да бѣде ясно за какво се касае и да не мисли, че се касае за помощи, за придобивки на пострадалитѣ отъ войнитѣ, а по-скоро се касае за придобивки на самата държава.

Г-да народни представители! На 24 ноември 1939 г. XIII редовенъ конгресъ на пострадалитѣ отъ войнитѣ, ръководенъ отъ желание да се увѣковѣчи паметта на ония, които съ кръвта си чертаеха границитѣ на България, реши да построи едно здание, „Домъ-памятникъ“, въ София, който да символизира жертвитѣ на плеада български сѣнове, бащи, майки, деца и вдовици. Учреди се фондъ-памятникъ на инвалидитѣ, подъ височайшото покровителство на Негово Величество царя. Основа се специаленъ комитетъ, въ който влѣзоха софийскиятъ митрополитъ, софийскиятъ кметъ, началникътъ на отдѣление социални грижи при Министерството на вътрешнитѣ работи, началникътъ на отдѣлението за пострадалитѣ отъ войнитѣ, почетниятъ председател на Съюза на пострадалитѣ отъ войнитѣ, председателятъ и главниятъ секретаръ на сѣция съюзъ.

Следъ учредяване на комитета почна се една усилена работа. Всички пострадали отъ войнитѣ положили максимумъ усилия, за да оставятъ и тѣ единъ споменъ, който единъ день ще бѣде държавна собственостъ. Събраха се сръдства 5.687.471 л. Тия сръдства къмъ днешна дата сѣ разпредѣли така: наличностъ въ пари 3.038 л.; срочни влогове въ Българската земеделска и кооперативна банка 1.540.000 л.; безсрочни влогове въ Българската земеделска и кооперативна банка 91.780 л.; взаимнообразно въ съюза 400.310 л.; на разположение на Върховния съюзенъ съветъ 500.000 л. Или къмъ днешна дата има разполагаема сума, които ще се употребятъ за по-нататъшния строежъ на този домъ-памятникъ 2.535.128 л. Съ събранитѣ сръдства се закупи единъ имотъ, едно много хубаво здание, на ул. „Бѣлчевъ“, 21, за 3.152.343 л.

Сръдствата сѣ събрани, както следва: отъ лотария, която се понесе повече отъ самитѣ пострадали отъ войната — 2.136.160 л.; помощъ отъ частни лица — 270.515 л.; помощъ отъ Съюза на пострадалитѣ отъ войнитѣ, внесена въ сѣция фондъ — 500.000 л.; помощъ отъ служба автомати, която въ 1937 г. бѣше въ рѣцетъ на самитѣ пострадали отъ войнитѣ — 1.300.000 л., съгласно стария правилникъ; капитализирани лични отъ влогове — 1.480.796 л. Или, както казахъ една сума, събрана съ усилията на самитѣ пострадали отъ войнитѣ — 5.687.471 л.

Г-да народни представители! Съгласно чл. 64 отъ устава на съюза, следъ ликвидирането на Съюза на пострадалитѣ отъ войнитѣ, всичкитѣ му имоти оставатъ въ полза на държавата — на Военното министерство. Така че, въ случая не само Съюзътъ на пострадалитѣ отъ войнитѣ печели нѣщо, напротивъ, съ своитѣ усилия той дава на държавата единъ имотъ, който следъ нѣколко години ще бѣде нейнъ — на Министерството на войната, и ще струва повече отъ 15 милиона лева.

Имайки предвидъ всичко това, Министерството на финанситѣ внася законопроекта за отпечатване на специални юбилейни пощенски марки, за да може да се построи едно още по-солидно здание, което, както казахъ, утре ще бѣде държавно.

Съ тѣзи нѣколко думи, азъ моля почитаемото народно представителство да приеме законопроекта така, както се докладва. (Ръкоплѣскания)

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които г-да народни представители приематъ на първо четене законопроекта за отпечатване юбилейни пощенски марки по случай XX юбилеенъ конгресъ на Общия съюзъ на пострадалитѣ отъ войнитѣ, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Министъръ Иванъ Горановъ: Моля да се приеме законопроекта по спешностъ на второ четене.

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които приематъ предложението на г-на министра на желѣзницитѣ, да се приеме законопроекта по спешностъ на второ четене, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Моля г-на докладчика да докладва законопроекта.

Докладчикъ Светославъ Славовъ: (Чете)

„ЗАКОНЪ

за отпечатване юбилейни пощенски марки по случай XX юбилеенъ конгресъ на Общия съюзъ на пострадалитѣ отъ войнитѣ

Чл. 1. Разрешава се на министра на финанситѣ да отпечата юбилейни пощенски марки по случай XX юбилеенъ конгресъ на Общия съюзъ на пострадалитѣ отъ войнитѣ, както следва:

1.000.000 кѣса отъ по	1 л. за	1.000.000 л.
1.000.000 кѣса отъ по	2 л. за	2.000.000 л.
500.000 кѣса отъ по	4 л. за	2.000.000 л.
300.000 кѣса отъ по	7 л. за	2.100.000 л.
200.000 кѣса отъ по	14 л. за	2.800.000 л.
150.000 кѣса отъ по	20 л. за	3.000.000 л.
или всичко за 12.900.000 л.		

Отъ чистия приходъ отъ продажбата на тия марки да се отстъпи сумата 6.000.000 л. на Общия съюзъ на пострадалитѣ отъ войнитѣ за изграждане „Домъ-паметникъ“ на пострадалитѣ отъ войнитѣ въ ст. София“.

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които г-да народни представители приематъ заглавието и чл. 1 на законопроекта, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Светославъ Славовъ: (Чете)

Чл. 2. Пускането въ обръщение на горнитѣ марки и срока за продажбата имъ да се опредѣлятъ отъ министра на финанситѣ, въ съгласие съ Главната дирекция на пошитѣ“.

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които г-да народни представители приематъ чл. 2, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Законопроектътъ е приетъ окончателно.

Пристъпваме къмъ точка четвърта, която става точка шеста отъ дневния редъ:

Първо четене на законопроекта за организиране на Българската младежъ.

Моля г-на докладчика на комисията по Министерството на народното просвѣщение да го прочете.

Които г-да народни представители приематъ да се прочетатъ само мотивитѣ къмъ законопроекта, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Марко Сакарски: (Чете)

„МОТИВИ

къмъ законопроекта за организиране на българската младежъ

Г-да народни представители! Всѣка държава трѣбва да разчита на народностното съзнание и на творческия духъ на своитѣ граждани.

Създаването на тѣзи основни ценности зависи преди всичко отъ възпитанието, което гражданитѣ сѣ получили още въ младинитѣ си, още тогава, когато сѣ оформявали своя свѣтогледъ и своята представа, за граждански и националенъ дългъ, за служба на държава, родъ и родина, за чувство на национална гордостъ, за вѣра въ успѣха и бъдещето на нацията си. Укрепени въ душата на младежъта, тѣзи граждански добродетели оставатъ цѣли и ненакърними презъ цѣлия животъ и правятъ отъ младежа здравъ и полезенъ гражданинъ на държавата.

У насъ досега сѣ полагани твърде малко грижи въ това отношение. Това, което е направено досега, се е ограничавало повече въ областта на физическото възпитание. Така, още презъ 1924 г. Министерството на народното просвѣщение уреди специална служба за физическо възпитание на българската младежъ. По-късно, презъ 1931 г., бѣ създаденъ и законътъ за физическото възпитание на българската младежъ. Обаче всичко това се оказа недостатъчно, особено сѣ огледъ на нравственото и народностно възпитание на нашата младежъ. При това не трѣбва да се забравя, че значителна частъ отъ нашата младежъ, предимно селската, остава вънъ отъ обсега на държавническитѣ грижи за възпитание, и то презъ периода между училището и казармата, т. е. тѣкмо тогава, когато младежъта се оформява тѣлесно и духовно, когато узрѣва гражданинътъ.

Г-да народни представители! Възпитанието на младежъта вънъ отъ училището и вънъ отъ казармата е право и дългъ на държавата, която сама трѣбва да реди не само

днешната си сѣдба, но и утрешната. Този законъ на нашето време, особено при неспокойствието, което е обхванало свѣта, ни налага да изпълнимъ и ние нашия дългъ къмъ ония, които утре ще коватъ сѣдбата на България — сѣдба, която зависи отъ нашитѣ грижи и отъ нашето умение да създадемъ младежъ годна и достойна да твори утре живота подъ българското небе. На този дългъ и на тази задача, въ кръга на възможноститѣ при нашитѣ условия, иде да отговоримъ предложениятъ законъ за организиране на българската младежъ. Той цели да създаде държавна младежка организация, живъ организъмъ — единъ видъ младежко общество, въ което, подъ грижитѣ на държавата, нашитѣ младежи ще водятъ буденъ и бодър организационенъ животъ и въ което основната цель — възпитанието, ще се постига чрезъ разнообразна и примамлива за младежъта дейностъ.

Рѣководено отъ тѣзи разбирания, съзнавайки нуждата отъ единъ законъ, който да проведе държавническото схващане за цѣлостното възпитание на младежъта и който да обедини всички усилия въ това отношение на отдѣлнитѣ държавни, обществени и частни инициативи, правителството изработи този законъ за организиране на българската младежъ, който отговаря най-добре на нашата действителностъ и на нашитѣ нужди.

Г-да народни представители! Поднасяйки ви на обсъждане този законъ и изтъквайки въ общи черти основнитѣ подбуди, които го налагатъ, азъ ви моля да гласувате за него, за да създадемъ по този начинъ най-здравата основа, върху която може да се изгради напредъкътъ и благополучието на българския народъ.

Гр. София, 7 ноември 1940 г.

Министъръ-Председателъ и Министъръ на народното просвѣщение:

Б. Филовъ“

(Ето текстътъ на законопроекта:

ЗАКОНОПРОЕКТЪ

за организиране на българската младежъ

Глава I.

Наименование, цель и срѣдства.

Чл. 1. Създава се организация на българската младежъ подъ име „Бранникъ“.

Чл. 2. Цельта на организацията е да възпита и сбуди българската младежъ за вѣрна служба на царя, родината, държавата и народностнитѣ ни стремежи, като:

а) укрепява и засилва у младежъта чувството на честъ, вѣрностъ, родолюбие и народностна гордостъ и създава у нея единомислие и български свѣтогледъ;

б) укрепява и засилва у младежъта съзнанието за дългъ къмъ службата, която изпълнява, дългъ къмъ ближния и къмъ семейството и върховния дългъ къмъ народа и къмъ държавата;

в) укрепява и засилва у младежъта съзнанието, че всички вещества и духовни блага, които тя притежава, ги дължи преди всичко на народа си и на българската държава и че сѣ тѣзи свои блага тя трѣбва да имъ служи;

г) укрепява и засилва у младежъта любовта и предаността къмъ българската държава и я учи да се бори срещу всѣкакви чужди и разрушителни учения, влияния и домогвания, отслабващи държавата и увреждащи народностнитѣ ни стремежи;

д) приучава младежъта къмъ скроменъ животъ и къмъ сурово, доблестно и смѣло изпълнение на дълга и развива у нея религиозния духъ и вѣрата въ Бога;

е) подпомага правилното тѣлесно развитие, покачването на тѣлесната издръжливостъ и обучава младежъта въ здравни навики и особени сръчности;

ж) дава предварителна подготовка на младежъта сѣ огледъ на службата въ войската;

з) въ особеностъ за девичитѣ — създава съзнателна българка, вдъхновена отъ призванието си за бъдеща майка и помощница и замѣстница на мъжа въ семейството и въ обществото.

Чл. 3. За постигане на означената въ чл. 2 цель, организацията си служи: сѣ тѣлесни упражнения, спортъ, стрелство и предказармено обучение, полски занимания, народни и други игри, музика, битови прояви, физически трудъ, сръчности, санитарии, излети, стануване, самодееенъ организационенъ животъ, младежка обществена дейностъ, специална дейностъ за девичи, беседи и др.

Чл. 4. Организацията „Бранникъ“:

а) рѣководи и надзирава работата съ младежъта въ смисъла на посоченитѣ по-горе насоки въ всички училища (държавни — освенъ училищата на Министерството

на войната — общински, обществени, частни и пр.) и въ всички младежки организации от какъвто и да било характер и които сѣ създадени за каквато и да било целъ; б) проучва и се произнася по въпроситѣ, свързани съ възпитанието и обучението на младежта въ смисъла на тоя законъ.

Чл. 5. Организацията работи въ съдействие съ всички съответни държавни, общински и обществени органи и институти.

Чл. 6. Въ организацията „Бранникъ“ членуватъ доброволно всички незадомени младежи българи отъ двата пола, на възраст отъ 10 до 21 година.

Министерскиятъ съветъ може да постанови членуването въ „Бранникъ“ да бѣде задължително за извѣстни мѣста, възраст, групи и др.

Студентитѣ и други учащи се, неотбили военната си служба и незадомени, могатъ да членуватъ въ организацията до 30-годишна възраст.

Чл. 7. Никой младежъ не може да членува въ организация, неodobrena отъ организацията на българската младежъ, създадена по тоя законъ.

Чл. 8. Членуването въ организацията „Бранникъ“ е прѣко и непрѣко.

Прѣкото членуване се извършва въ създадени отъ „Бранникъ“ училищни и извънучилищни дружини.

Чл. 9. Дейността на извънучилищнитѣ дружини се ръководи и надзирава направо отъ организацията „Бранникъ“. Дейността на училищнитѣ дружини се ръководи и надзирава отъ организацията „Бранникъ“ чрезъ отдѣлението за тѣлесно възпитание при Министерството на народното просвѣщение и на съответнитѣ служби въ другитѣ министерства, имащи училища, съ изключение на Министерството на войната.

Дружинитѣ на организацията „Бранникъ“ сѣ устроени и обзаведени по такъв начинъ, че въ тѣхъ да може да се проведатъ всички задачи и цѣлата програма на организацията.

Чл. 10. Въ нѣкои мѣста, въ зависимостъ отъ обстоятелствата и условията, и по решение на управата на организацията, дружинитѣ на „Бранникъ“ могатъ да бѣдатъ смѣсени за училищна и извънучилищна младежъ. Такива смѣсени дружини работятъ по особенъ правилникъ.

Чл. 11. Непрѣко членуване става чрезъ членуване въ нѣкоя организация, приета за колективенъ членъ на организацията „Бранникъ“.

Чл. 12. За колективенъ членъ на организацията „Бранникъ“ може да бѣде приета всѣка организация, работяща съ младежи отъ 10 до 21-годишна възраст или учащи се до 30 години, която провежда изцѣло задачитѣ на организацията „Бранникъ“ и изпълнява нейната програма чрезъ нейни органи или чрезъ органи, одобрени отъ нея.

Чл. 13. Приемането на колективенъ членъ въ „Бранникъ“ става чрезъ обосновано писмено искане, представено въ управата на „Бранникъ“, съ решение на главния щабъ, одобрено отъ главния ръководителъ на организацията.

Чл. 14. Заниманията на прѣкитѣ и непрѣкитѣ членове въ организацията се водятъ два пѣти седмично въ опредѣлени часове и единъ пѣтъ месечно цѣлодневно. Тѣзи занимания се водятъ съ учащитѣ се въ извънучебно време, а за извънучилищната младежъ — въ извънработно време. Цѣлодневнитѣ занимания не могатъ да увреждатъ нѣдницитѣ и заплатитѣ на извънучилищната младежъ.

Програмитѣ въ учебнитѣ заведения се приспособяватъ така, че да оставатъ за занятия въ „Бранникъ“ или въ колективнитѣ членове по два свободни полудни въ седмицата.

Чл. 15. Младежитѣ, които участвуватъ въ организацията „Бранникъ“ и въ колективнитѣ ѣ членове, иматъ следнитѣ предимства:

- I. За редовнитѣ членове:
 - а) безплатни медицински прегледи и безплатно лѣкуване на всички вреди и болести, добити презъ време на членуването въ организацията;
 - б) вписване на редовното членуване въ всички видове учебни и други свидетелства;
 - в) предпочитане при назначаване на държавна, общинска и обществена служба.
- II. За отличилитѣ се редовни членове, освенъ предимствата за редовнитѣ членове:
 - а) предпочитане при постѣпване въ всички видове учебни заведения;
 - б) предпочитане при постѣпване въ военни школи;
 - в) предпочитане при получаване на държавни, общински и обществени стипендии;
 - г) вписване на отличията въ всички издавани на младежа свидетелства;
 - д) облекчения въ военната служба.

Глава II.

Устройство.

Чл. 16. Организацията „Бранникъ“ е юридическо лице и е непосредствено подчинена на министъръ-председателя. Начело на организацията стои главенъ ръководителъ.

Чл. 17. При организацията се образува главенъ щабъ, който проучва и се произнася по текущи дѣла, провежда цѣлата служба на организацията и извършва надзора надъ цѣлата българска младежъ, подъ ръководството на главния ръководителъ.

Чл. 18. Главниятъ щабъ е съставенъ отъ началникитѣ на службитѣ при организацията, началника на отдѣлението за тѣлесно възпитание въ Министерството на народното просвѣщение, представителъ на учебния отдѣлъ при Шаба на войската и отъ двама представители на колективнитѣ членове, посочени отъ главния щабъ.

Чл. 19. При организацията се създава още и висшъ съветъ, съставенъ отъ членоветѣ на главния щабъ, представители на министерствата, имащи училища (освенъ Министерството на народното просвѣщение, което има свой представителъ въ състава на главния щабъ), отъ представители на организации, работящи съ младежи, посочени отъ главния щабъ и отъ вещи лица, назначени отъ главния ръководителъ и отъ Министерския съветъ. Въ състава на съвета могатъ да бѣдатъ поканени и лица, посочени само отъ главния ръководителъ на организацията.

Висшиятъ съветъ се председателствува отъ главния ръководителъ на организацията.

Висшиятъ съветъ е съвѣщателно тѣло и се занимава съ проучвания, които му се възлагатъ отъ Министерския съветъ или отъ организацията „Бранникъ“ и дава мнение по поставени му по сѣщия редъ въпроси.

Чл. 20. Организацията има следнитѣ служби:

- а) отдѣление организационно;
- б) отдѣление учебно;
- в) отдѣление за колективнитѣ членове, за организациятѣ, работящи съ младежи и за тѣлесно възпитание и спортъ;
- г) отдѣление счетоводно-домакинско;
- д) отдѣление здравно.

Чл. 21. Организационното отдѣление завежда администрацията, канцеларията, личния съставъ и разчлененчето, правилникитѣ, пропагандата и външнитѣ форми.

Чл. 22. Учебното отдѣление разработва възпитателната система и завежда дидактическия материалъ, инспектирането и подготовката на ръководители.

Чл. 23. Отдѣлението за колективнитѣ членове, за организациятѣ, работящи съ младежи и за тѣлесно възпитание и спортъ надзирава и ръководи дейността на колективнитѣ членове и на всички организации, работящи съ младежи, както и на организациятѣ за тѣлесно възпитание и спортъ.

Чл. 24. Счетоводно-домакинското отдѣление завежда бюджета на организацията „Бранникъ“, материалната частъ на сѣщата, ревизира отчетността въ подѣленията на организацията и извършва доставкитѣ на пособията и съоръженията и извършва строежитѣ.

Чл. 25. Здравното отдѣление има грижата за цѣлото здравно дѣло, свързано съ възпитанието и обучението на младежта въ смисъла на тоя законъ.

Здравното отдѣление работи въ сътрудничество съ медицинската служба на Министерството на народното просвѣщение, медицинската станция на сѣщото, съ физиологическия и хигиенически институти на Медицинския факултетъ на Университета, съ Главната дирекция на народното здраве и военно-санитарната служба на войската.

Чл. 26. Главниятъ ръководителъ на организацията се назначава съ указъ по представление на Министерския съветъ, взето възъ основа на докладъ на министъръ-председателя. Той е подчиненъ направо на министъръ-председателя и има общото ръководство по организиране на българската младежъ; нему е подчиненъ цѣлнитѣ личенъ съставъ и всички служби на организацията „Бранникъ“ и му е повѣрена грижата по изпълнението и приложението на тоя законъ.

Чл. 27. Подробното устройство на организацията „Бранникъ“ и на подѣленията и униформата, иерархията, отличията, дисциплинарнитѣ задължения на членоветѣ, отчетността, програмитѣ за работа въ отдѣлнитѣ насоки на дейностъ, общитѣ програми и други се опредѣлятъ въ особени правилници.

Тъзи правилници се изработват от управата на организацията, одобряват се от Министерския съвет и се утвърждават с указ.

Чл. 28. Наредбата за дейността на „Бранник“ в учебните заведения при различните министерства, издавани от управата на организацията „Бранник“, се изпращат от главния ръководител до съответното министерство чрез министър-председателя.

Чл. 29. Младежки организации, въ каквато и да било форма и съ каквато и да било цел, създадени при други министерства и ведомства, освен при Министерството на войната, се ръководят и надзират, въ цялата им дейност, от управата на организацията „Бранник“.

Чл. 30. Никой съюз и сдружение няма право да образува младежки организации или младежки секции, без разрешение на управата на организацията „Бранник“. Всички тези организации се контролират от нея.

Управителният съвет на всички колективни членове, както и на всички други младежки секции при други организации и т. н. се утвърждават от управата на организацията „Бранник“.

Чл. 31. Всяка организация, работеща с младежи, е длъжна да възприеме въ програмата си и да проведе начин на работа и занятия, предложени ѝ от управата на организацията „Бранник“.

Чл. 32. Въ изграждането и поддържането на организацията „Бранник“ с длъжни да сътрудничат всички български граждани, държавни и общински учреждения и власти, както и всички професионални и други обществени организации.

Чл. 33. Всички детски и младежки игрища, обществени, трапезарии, станове, лъговища, уреджани по частен и обществен начин, с подчинени на организацията „Бранник“ и с длъжни да се съобразяват с установената от управата на организацията възпитателна програма, като назначават съответни подготвени ръководители.

Чл. 34. Чиновниците при организацията, школата и щатните ръководители от поддълженията на „Бранник“ с държавни служители и се назначават и уволняват от министър-председателя по доклад на главния ръководител на организацията „Бранник“. Същият се наказва дисциплинарно от главния ръководител на организацията „Бранник“ по доклад на главния щаб.

Чл. 35. Държавните служители и служителите въ общинските и автономни учреждения, на които съгласно закона, правилниците и наредбите, бждат възложени от главния ръководител на организацията постоянни или временни задачи въ връзка с приложението на закона за организиране на българската младеж, с длъжни да изпълняват така възложените им длъжности и задачи като неразделна част от редовната им служебна дейност.

Часовете за обучение и възпитание въ организацията „Бранник“ за тези служители и учители се признават за редовно служебно време и редовни часове.

Чл. 36. Чиновникът въ организацията „Бранник“, школата и щатните ръководители на организацията участвуват въ пенсионния фонд наравно съ всички държавни чиновници.

Чиновникът на организацията „Бранник“, школата и щатните ръководители на организацията могат да запазят участието си въ посмъртната и спомагателна каса при Министерството на народното просвещение.

Глава III.

Ръководители.

Чл. 37. Обучението и възпитанието на младежите въ организацията „Бранник“, както и ръководенето и надзора на занятията и работата въ колективните членове и други организации на младежта се повърва на ръководители, минали специална за целта школа и издържали установен от управата на „Бранник“ изпит.

Чл. 38. За подготвяне на ръководители въ школата могат да бждат приети и се предпочитат лица съ проявени качества и дейност въ съществуващите при влизането на този закон въ сила младежки организации. Лица, проявили се въ същия смисъл въ самата организация „Бранник“ или въ някои от колективните членове на „Бранник“, лица от запаса на войската или от войската и учители, предимно по тълесно възпитание.

Чл. 39. Школата за ръководители се създава при организацията „Бранник“ съ съдействието на Министерството на народното просвещение, Министерството на войната и Университета.

Програмата за работа и бюджетът на школата, както и необходимите правилници, се изработват от управата на организацията „Бранник“ по установения ред.

Глава IV.

Материална издръжка.

Чл. 40. Организацията „Бранник“ се издържа от:

- а) суми, предвидени въ държавния бюджет;
- б) суми, предвидени въ бюджетите на общините;
- в) такси от членски карти и значки; тези такси сж задължителни за всички членове на организацията „Бранник“, съ изключение на бедните.

Забележка. Правото на бедност се установява от общините;

г) по 1 левъ на тонъ въглища от държавните и частни каменно-въглени мини;

д) таксите, получени по чл. 12 от закона за физическото възпитание на българската младеж;

е) постъпления от организационни начинания и публични прояви;

ж) от частни дарения, завешания, помощи и др.

Чл. 41. Бюджетът на организацията „Бранник“ се съставя от главния щаб и се утвърждава от Министерския съвет по доклад на министър-председателя.

Чл. 42. Упражненията на бюджета, контролата и отчетността на организацията „Бранник“ и на нейните поддължения се извършват съгласно съ особенъ правилник, утвърден от Министерския съвет по доклад на министъра на финансите, а окончателното отчитане става предъ комисия, състояща се от единъ представител на Върховната смътна палата, единъ представител на Министерството на финансите и началника на бюджетно-контролното отделение въ Министерството на народното просвещение. Тази комисия, следъ преглеждане на смътникът, представя своя доклад, чрезъ главния ръководител на „Бранник“, на министър-председателя за одобрение от Министерския съвет.

Чл. 43. Организацията „Бранник“ и нейните поддължения и колективни членове се ползват безвъзмездно от всички открити и покрити обществени мста и сгради, които се намират въ собственост или сж предадени за използване от училища, читалища, организации за тълесно възпитание или други подобни, но с огледъ да не се вреди на тяхното непосредствено предназначение. Редът за ползуването имъ се установява от управата на „Бранник“.

Организацията „Бранник“ има всички права на организация за тълесно възпитание.

Чл. 44. Всяка община е длъжна да отдели от мбрата си или да отчужди от частни имоти за организацията „Бранник“ необходимите мста за игрища, салони, туристически домове, хижи, плавателни и други и да ги устрои.

Чл. 45. Имотите и книгата на организацията „Бранник“ и нейните поддължения, както и колективните членове се освобождават от всякакви държавни и общински данъци, акцизи, такси, гербъ, берии и мита.

Глава V.

Наказателни разпореждания

Чл. 46. Който по каквото и да било начинъ пречи на дейността на организацията „Бранник“ се наказва съ глоба от 100 до 3.000 л.

Чл. 47. Който при задължителност на членуването, безъ законни причини, се отклони от дружините на „Бранник“ или на някои от колективните му членове се наказва съ глоба от 100 до 1.000 л.

Чл. 48. Глобите по предходните членове се налагат от главния ръководител на „Бранник“ съ наказателно постановление, въз основа на акт, съставен от органите на „Бранник“. Наказателните постановления, сж които се налагат глоби повече от 500 л., подлежат на обжалване по реда на глава V, книга VI от законъ за наказателното сдопроизводство.

Глобите, наложени по този законъ, се събират от държавния бирникъ, съгласно закона за събиране на пръките данъци.

Глобите, наложени на малолетни, се събират от родителите имъ.

Глава VI

Допълнителни разпореждания

Чл. 49. Прилагането на този законъ за разните селища, възрасти, полъ и категории става на етапи, обявявани съ постановление на Министерския съвет по доклад на главния ръководител на организацията „Бранник“ и то следъ привършване на подготвителните работи.

Чл. 50. Този законъ отменя всички закони и правилници, които му противоречатъ.

Председателстващ Никола Захариев: Има думата народният представител г-н Гаврил Ленков.

Гаврил Ленков: (Отъ трибуната) Г-да народни представители! Единъ отъ многобройнитъ въпроси, които хлопатъ днесъ на вратитъ на нашата общественостъ, е, безспорно, и голѣмиятъ, сложниятъ, деликатниятъ и жизнениятъ, бихъ казалъ, въпросъ за организирането на българската младежъ. Казвамъ деликатенъ и сложенъ въпросъ, защото въ случая не се касае до установяването на една организация само технически, която да дойде да замѣсти съществуващитъ днесъ, а се касае по-скоро до насаждането на ново съзнание всрѣдъ 1.200.000 български младежи, до новъ менталитетъ, до другъ маниеръ на мислене и на действие, които да бѣдатъ съобразени съ новитъ насоки, къмъ които днесъ отиза цѣла Европа. Това ново съзнание може да бѣде най-добре усвоено отъ младитъ поколения, които трѣбва да бѣдатъ заздрави физически и морално, за да може на тѣхнитъ здрави плещи да се облегне нашата държава въ утрешния день и за да могатъ тия нови млади поколения да излъчватъ достойни водачи на българския народъ. Особено днесъ е необходима една здрава, организирана и сплотена младежъ, поради изключително труднитъ и тревожни времена, всрѣдъ които ние живѣемъ. Затова именно ние, изказвайки нашето задоволство, че най-после се слага началото на разрешението на тая голѣма проблема, не можемъ да скриемъ безпокойствието си, че, като ще трѣбва да се създава тая новъ обществена сила при толкова трудни обстоятелства, не би могло да се очакватъ бързи и ефикасни резултати. Но по-добре късно, отколкото никога.

Идеята за една държавна младежка организация, г-да народни представители, е отъ вчера. Тя съществува отъ нѣколко години, но само смѣтно, принципно, нейнитъ контури не бѣха така ясно очертани. Едини идентифицираха тази нова обществена сила съ организациитъ, къмъ които тѣ сами принадлежаха; други гледаха на нея каго на една спортна формация; трети смѣтаха, че това ще бѣде подражание на английския скаутизъмъ, четвърти — че това ще бѣде институция за предвоенно обучение, а най-после нѣкои смѣтаха, че тази нова организация ще бѣде авангардъ на една нова политическа партия.

Преди известно време бѣха изготвени нѣколко проекти за една такава обща държавна организация съ съдействието на Шаба на армията, обаче, всички тѣзи проекти не можаха да излѣзатъ изъ фазиса на книжнитъ проекти. Четвъртъ въкъ вече само се умува и промишлява по този въпросъ у насъ, а къмъ неговото реално осъществяване се пристѣпва едва днесъ, или по-скоро откакто министъръ на просвѣтата стана днешниятъ министъръ-председател. Отъ тогава именно се започнаха по-сериозни проучвания на този въпросъ. Изслушаха се мнения на компетентни лица и дори се взе мнението на голѣмия специалистъ въ тая областъ д-ръ Карлъ Димъ, който въ единъ обширенъ докладъ даде много ценни материали и напѣтствия за организирането на нашата младежъ.

Г-да народни представители! Кое наистина накара днесъ държавата, покрай многобройнитъ грижи, които тя има въ всички направления, да вземе и грижата за организиране на младежта? Трѣбва да отбележимъ, че почти всички голѣми народи отдавна сѣ вземали грижата за своята младежъ. Националсоциализмътъ въ Германия, още при първитъ си стѣпки, разбра, че нова Германия ще се създаде само чрезъ преданността, труда и жертвитъ на младитъ германци, и напрегна всичкитъ си сили да привлече най-напредъ младежта къмъ идеологията на германското гъзраждане. И ето сега ние виждаме изобилнитъ плодове на тоя колосаленъ трудъ — виждаме германскитъ победи, които сѣ победи всѣщностъ на германската младежъ.

Въ фашистка Италия, още въ началото на фашисткия режимъ, сѣщо бѣ образувана младежката организация „Балила“, която, съ течение на времето, чрезъ колосаленъ трудъ и голѣми усилия, стана една здрава опора на държавата. И днесъ организацията „Балила“ въ Италия и организацията, наречена „Хитлерова младежъ“, въ Германия сѣ действително опората, единъ отъ главнитъ елементи на държавното устройство.

Въ Съветска Русия сѣщо се съзна голѣмата необходимостъ отъ организирането на младежта и се пристѣпни къмъ създаването на оная голѣма, мощна организация, известна подъ името „Комсомолъ“. Така стана и въ съседнитъ намъ страни: въ Румъния още презъ 1934 г. сѣ специаленъ законъ се създаде младежката организация „Стражи Църей“; въ Гърция, подъ покровителството на Метаксасъ, сѣ негово съдействие и по негова инициатива, се създаде националната младежка организация „Неорея“.

Въобще цѣлиятъ свѣтъ отдаде значение на този жизненъ, на този конструктивенъ и важенъ градивенъ материалъ — младежта.

За да се отговори на въпроса, г-да народни представители, защо и нашата държава, при многобройнитъ си грижи, които има днесъ, взема и грижата за организирането на младитъ поколения, ние трѣбва да хвърлимъ единъ погледъ върху състоянието на нашата младежъ, преди и днесъ.

Имаше блажени времена у насъ, когато специаленъ въпросъ за младежта не съществувахе. Тогава нашата младежъ имаше строго опредѣлена функция въ нашата общественостъ и опредѣленъ рангъ и въ земеделското производство, и въ свободнитъ професии, и въ държавната машинерия. Тогава нашитъ младежи бѣха назначавани на служба още преди да минатъ границитъ на България, завръщайки се отъ Западъ, където сѣ завършили своето учение. Тѣ не бѣха длѣжни съ дни, седмици и месеци да висятъ изъ коридоритъ на министерствата, да прегъватъ и гордостъ, и достижение, и грѣбнакъ; не бѣха длѣжни да прибѣгватъ до унизителни компромиси или ходатайства, или до досадлива натрапчивостъ, за да издействуватъ своето право на съществуване, правото на хлѣбъ, за да чуятъ най-после безпошадния и студенъ отговоръ, който всѣки день слушатъ днесъ: „Нѣма ваканция“.

Може би за това, г-да народни представители, тия младежи можаха да изработятъ и свои идеали — имаха и време, и възможностъ да направятъ това. И затова ние си спомняме съ какъвъ ентузиазмъ и съ какъвъ чистъ идеализмъ тѣ понесоха идеалитъ на българския народъ и изнесоха една неравна борба съ въковната турска империя. Азъ си спомнямъ тогава, какъ ученици кадети напускаха ученическитъ скамейки, за да отидатъ отвѣдъ Рила и Родопитъ съ пушка въ ръка, ръководени отъ чистъ, отъ свещенъ, отъ кристаленъ идеализмъ. И нашитъ детски сърдца тогава щѣха да изхвъркнатъ отъ радостъ и отъ възторгъ при подвига, при величието на тая крилата българска младежъ.

Така ли е отъ 20 години насамъ, г-да народни представители? Действително, поколѣнието, което води войнитъ, бѣ героично, бѣ доблестно, бѣ идеалистично. То даде много победи, то понесе и много страдания, но не можа да понесе крайната злоупотрека, следъ която то се отдаде на униние, отдаде се на апатия, на поражение дори, стигайки дотамъ, че отрече дори собствения си подвигъ.

Това разложение, което настѣпи следъ войнитъ, г-да народни представители, не можеше да не даде отражение и срѣдъ нашата младежъ. Срѣдъ една атмосфера на покрусени национални идеали, на безвѣрие, на скептицизъмъ, на бездейностъ, ние не можехме да очакваме да имаме една здрава, една жизнерадостна и приобщена къмъ държавата младежъ. И затова ние видѣхме следъ войнитъ тази младежъ да се разпилява по нѣколко направления. Голѣма частъ отъ нея попадна подъ влиянието на политическитъ партии, на политическитъ карниеристи и противообществени доктрини, поради което си увѣчение напълни затворитъ по закона за защита на държавата. Друга една частъ запѣли по кръчмитъ и по кафенетата, отдавайки се на порокъ и на бездѣлие. А трета частъ намѣри спасение подъ колелетата на влаковетъ.

И така, въ течение на 20 години, г-да народни представители, ние тровихме нашата младежъ съ безвѣрие, съ скептицизъмъ, съ грубъ материализмъ. И сѣ нашитъ дребни смѣтки и дѣла — както казва народниятъ поетъ — ние оставихме това нѣжно цвѣте безъ въздухъ и безъ свѣтлина, и затова днесъ го виждаме така бледо и така анемично.

Г-да народни представители! Ето кое наложи днесъ, въ тия трудни времена, държавата, покрай многобройнитъ си други грижи, да вземе грижата, контролата, непосредствената опека върху младежта, на която действително крайно време е да се отдаде по-голѣмо значение. И ето сега предъ нашата младежъ се слага въпросътъ за нейното нравствено и духовно усъвършенствувание, за нейното социално и гражданско осъзнаване. Въпросътъ става вече въпросъ не на режимъ, не на управление, а въпросъ на самата държава, защото режимитъ и управлението ще се мѣнятъ, но държавата ще остане съ нейната постоянна и непрекъсната грижа за нашата младежъ. Това именно се цели и сѣ настоящия законопроектъ.

Тази младежъ, която брои 1.200.000 души, днесъ трѣбва да бѣде превъзпитана и въ морално отношение, като се положатъ всички усилия и за нейното физическо утъпяване. Въ тия направления законътъ си поставя въ членове 2, 3 и 4 многобройни и разнообразни цели, които могатъ

да бъдат разпредѣлени въ три категории.

На нашата младеж се поставятъ преди всичко цели морални — засилване чувството на честъ, на вѣрностъ; укрепване съзнанието за дългъ къмъ служба, къмъ ближнѣтъ, къмъ семейство; приучване къмъ скромнѣтъ животъ, къмъ сурово, доблестно и смѣло изпълнение на дълга; развиване религиозния духъ и вѣрата въ Бога. На тая младеж се поставятъ също така и цели национални: укрепване на родолубието и народностната гордостъ; създаване единаомислие и български свѣтогледъ; укрепване и засилване дълга къмъ народа и къмъ държавата; укрепване и засилване съзнанието, че всички вещества и духовни блага, които притежава, ги дължи преди всичко на своя народъ; укрепване и засилване любовта и предаността къмъ българската държава и приучване да се бори срещу всѣкакви чужди разрушителни учения. И, най-после, на нашата младеж се поставятъ цели за нейното физическо закрепване, чрезъ приучване къмъ скромнѣтъ животъ, чрезъ подпомагане правилното тѣлесно развитие, покаяване на тѣлесната издръжливостъ, обучаване младежта въ здравни навики и особени сръчности и даване предварителна подготовка съ огледъ службата въ войската.

Г-да народни представители! Вие виждате колко многобройни и колко възвишени цели поставя настоящиятъ законопроектъ предъ българската младежъ. За да се внедрятъ тия качества у младитѣ поколения, законопроектътъ си служи съ редъ сръдства, които азъ накѣсо ще разгледамъ.

Г-да народни представители! Съгласно този законопроектъ, цѣлата наша младежъ се раздѣля на две голѣми групи: училищна и извънучилищна. Нека хвърлимъ погледъ върху състоянието на нашата училищна младежъ. Напоследѣтъ въ пресата и въ разни публични беседи си е пробило пътъ мнението, че нашето училище е твърде много интелектуалистично, че то цели да създаде повече единъ общочовѣшки менталитетъ, да даде повече теоретични знания, отколкото да даде истинско възпитание. Спирайки се на този въпросъ, ние не можемъ да отинемъ безъ внимание нѣкои обстоятелства, които изглеждатъ, че сѣ вѣрни.

Действително, г-да народни представители, нашето училище се стреми да бѣде една цѣлостна учебно-възпитателна институция, която иска да даде не само знания и да оформи начина на мислене у нашата младежъ, но цели и да култивира известни граждански добродетели, да култивира религиозни добродетели, родолубие и т. н. Като чели, обаче, тия цели практически не сѣ постигнати. Нравствеността, родолубието, гражданската солидарностъ сѣ повече въ областта на метафизичното, отколкото въ областта на рационалното. Знанието на етични, на религиозни и на патриотични формули като чели не сѣ едно и също съ истинското родолубие, съ истинската религиозностъ, съ истинската нравственостъ. Като чели предметитѣ родна география, родна история и литература даватъ повече теоретични познания, отколкото любовъ къмъ нашата земя и къмъ нацията.

Отъ друга страна, г-да народни представители, дисциплината сръдъ учащата се младежъ е само външна; тя е привидна, тя е неосъзната. Това личи особено когато наблюдаваме ученици на разни сборища — било на кино-представления, било на спортни игрища, било на улицата — където често пъти ние виждаме липса на всѣкаква дисциплина и, ако щете, една разпасаностъ. Като чели самата училищна структура, г-да народни представители, не оказва нѣкакво особено въздействие върху училищната младежъ. Класъ, паралелка, дежуренъ, класенъ наставникъ — всичко това нѣкакси като чели сѣ досада се понася отъ самия ученикъ. Въпреки тази привидна дисциплина, за която азъ говоря, сръдъ учащата се младежъ, ние наблюдаваме сръдъ нея една безидейностъ, липса на интересъ къмъ по-възвишени занимания, влѣчение къмъ хазартъ, къмъ неморални деяния, къмъ развлѣчения, материализмъ и егоизмъ. Онѣзи младежи — сръдношколници, които искатъ да живѣятъ по-идеенъ животъ, отиватъ въ две направления: или започватъ да членуватъ въ организации, които не сѣ позволени отъ законитѣ — и бѣхмѣ стигнали дотамъ, че въ училищата се бѣха наплодили твърде много такива организации, които всѣки день се ловѣха за коситѣ — или пъкъ членуватъ въ организации, които сѣ позволени отъ нашитѣ закони. За тѣзи последнитѣ ще кажа само нѣколко думи.

Тѣзи ученически организации сѣ създадени въ името на идеитѣ за милосърдие, за религиозностъ, за въздържане, за кооператизмъ и т. н., но тѣ сѣвсемъ не допадатъ на духа на сръдношколника, който се стреми къмъ нѣщо героично, къмъ нѣщо борческо, къмъ нѣщо мъжествено, а не къмъ тиха бледи и хрисими задачи. Всичко това, разбира се, би могло неусѣтно да влѣзе въ заниманията на

една организация, но то не може да бѣде една организационна целъ за нашата сръдношколска младежъ. Съществуватъ днесъ ученически дружества не допадайки на психиката на младежта, защото иматъ устройство, което е твърде много остарѣло. И тамъ имаме общи събрания, настоятелства, контролни комисии, но всичко това не създава необходимото сцепление. Като чели тия младежи предпочитатъ и по-скоро биха се привѣрзали къмъ една организация съ по-голѣма самостоятелностъ, съ самопочинение, съ задумевенъ другарски животъ, но съ водачество, съ иерархия, съ пѣстрота на заниманията, пъкъ, ако щете, съ ритуалъ и съ мистика.

Г-да народни представители! Цѣлата тая празнота въ организациитѣ на училищната младежъ днесъ се стреми да попълни предлаганиятъ законопроектъ, който отдѣля специално мѣсто за школната, за училищната младежъ. Въ закона не се говори подробно какъ ще бѣде тя устроена. Това е предоставено на разни окръжни и правилници. Бедата не е въ туй, разбира се. Въ подробности въ този законопроектъ едва ли би могло да се изпадне. Но когато стане дума за правилници и за окръжни, мене ме обзема единъ скептицизмъ, защото азъ зная, ние всички знаемъ отъ практика, че правилницитѣ и окръжнитѣ често пъти обръщатъ нашитѣ закони надолу съ главата и насаждатъ оная бюрократизмъ, срещу който ние всѣки день надаваме вѣкъ.

Въ всѣки случай азъ мисля, че ръководството на ученическитѣ организации, наречени ученически дружини, не трѣбва да се повѣрватъ на учителитѣ. Отъ закона проличава, че ръководството на ученическитѣ дружини ще става чрезъ върховното управление на организацията „Бранникъ“ чрезъ Отдѣлението за тѣлесно възпитание при Министерството на просвѣщенiето. Отъ това може да се заключи, че пакъ учителитѣ ще провеждатъ възпитанието и обучението въ тѣзи дружини и тѣ ще иматъ тѣхното непосредствено ръководство. Азъ мисля, че туй трѣбва да се избѣгне, защото, трѣбва да признаемъ, че винаги ученикътъ изпитва къмъ своя учителъ или смѣтенъ страхъ, или неприязненостъ. Ученикътъ може би чувствава досада отъ всичко онова, което се насажда въ училището. Така е откакъ съществуватъ ученици и учители. И затуй обучението въ духа на новитѣ законъ трѣбва да се ръководи направо отъ новата организация, а не чрезъ Отдѣлението за тѣлесно възпитание, което ще рече, чрезъ самото учительство. Азъ намирамъ, г-да народни представители, че това Отдѣление за физическо възпитание при Министерството на народното просвѣщение дори нѣма мѣсто вече при това министерство; то трѣбва да стане поддѣление на новата организация, създавана съ тоя законопроектъ.

Когато непосредствено организацията „Бранникъ“ ще ръководи тѣзи ученически дружини, ще имаме следното устройство. Ще имаме малки ученически ядра, които ще бѣдатъ ръководени отъ ученици. Тѣ ще бѣдатъ сплотени въ по-голѣми формации, които ще бѣдатъ ръководени отъ по-възрастни ученици. А най-голѣмитѣ такива групи ще се ръководятъ отъ специални ръководители, каквито ще бѣдатъ обучени и създадени съгласно настоящия законопроектъ. Г-добоже, при това организиране трѣбва напълно да се приложи принципътъ, по който е организирана хитлеровата младежъ, а именно само младежи да водятъ младежта. И ние наблюдаваме въ Германия, какъ групи отъ по 1.000, 2.000, 3.000 души младежи се водятъ отъ непълнолѣтни. Същото е и въ италианската „Балила“, макаръ че тамъ по-малки групи се ръководятъ отъ малолѣтни, а групи отъ 100 души се ръководятъ отъ специално обучени малолѣтни, наречени младежки офицери.

При такова устройство, г-да народни представители, и при смислено и целесъобразно преследване на целитѣ, които се изброяватъ въ членове 2 и 4 отъ законопроекта, въ кѣсо време ние действително ще имаме една спретната, бодра, дисциплинирана ученическа организация. Трѣбва да подчертая, че докато се говорѣше за организиране на българската младежъ, въ Министерството на просвѣтата се направиха вече опити въ това направление, и следъ оная дружина, която бѣше създадена при с. Драгалевци преди нѣколко години, днесъ почти въ всички областни градове има такива дружини, устроени въ този духъ, и резултатитѣ, които се получиха, сѣ блестящи.

Така създадена, г-да народни представители, тази организация ще дойде действително да допълни празнотата въ нашата учебно-възпитателна система и чрезъ нея ще се даде плътъ и кръвъ на нашето държавно национално възпитание. Като ще се подсили общата школна подготовка чрезъ една дълбока вътрешна дисциплина, ще настѣпи стегнатостъ и здравостъ; ще се свърже приятното съ полезното, тъй както е казано въ мотивитѣ на законопроекта, чрезъ задруженъ животъ, чрезъ общи преживявания, чрезъ

технически похватности, чрезъ военно обучение, чрезъ обучение въ противопогазова защита и т. н. и т. н.

Г-да народни представители! Говорейки за училищната младеж, тукъ е мѣстото да помена нѣщо и за нашата академическа младеж. Преди всичко, трѣбва да подчертая, че тя заслужава по-специално третиране, защото това не сѣ вече ученици, не сѣ деца, не сѣ школьники. Азъ мисля, че нашата академическа младеж трѣбва да запази своята организация и своята по-голяма самостоятелност, но тя трѣбва да притежава организация, която да бѣде достойна за нея. Не може да не бѣждатъ отбелязани ония печални явления, които наблюдаваме днесъ въ живота на нашата академическа младеж. По-голямата частъ отъ студентството е обединено въ студентския националенъ сѣюзъ и е въ непрекъсната борба съ групи, които се мѣчатъ да провеждатъ противообществени тенденции, марксистически убеждения и пр. Тия групи враждуватъ помежду си и скоро се стигна дори до побоища и стачки. Тия явления идатъ твърде много да изложатъ престижа на нашата „Алма матеръ“, която не може да бѣде арена на словоборство и на политически домогвания, а трѣбва да бѣде само храмъ на просвѣта и на истинско национално възпитание.

Г-да народни представители! Организацията на студентската младеж трѣбва да бѣде авангардъ на новата държавна организация. Тя трѣбва да бѣде челиниятъ отредъ. Тя трѣбва да се отзове на тая инициатива, тъй както винаги се е отзовавала на всички общеполесни държавни инициативи и начинания. Нашата студентска младеж, за голѣма радостъ, не е онова, което е академическата младеж въ Сърбия. Ето какво говори сръбскиятъ вестникъ „Народно дѣло“ за нея: (Чете) „Проблемътъ за тази младеж — казва вестникътъ — е свързанъ съ трагичния плоблемъ за нашитѣ ниши и висши училища, въ които отдавна не владѣе народниятъ духъ. Отъ висша национална точка тя е най зле. Отдавна въ нашитѣ училища царува духъ, който отчуждаваше отъ народа генерация следъ генерация и възпитаваше младежта върху основата на материалистическия принципъ въ живота, който убива въ зародишъ всичко идейно, всичко свѣтло. Една частъ отъ тази младеж въ много отношения напомня отрицателнитѣ типове на Достоевски, лишени отъ духъ, цинични, саможиви, безскрупулни въ всичко, което служи за задоволяване на нейнитѣ ниши потребности“. Слава Богу, ние не можемъ да кажемъ това нѣщо за нашата академическа младеж, която действително е дала доказателства, че въ трудни за държавата и народа моменти е била винаги на своя постъ. Но организацията на тая младеж не бива да остане въ днешния ѝ видъ, тя трѣбва да приеме контуритѣ и духа, които сочи новиятъ законопроектъ, и, както казахъ, тя трѣбва да бѣде челиниятъ отредъ на новата организация.

Г-да народни представители! Налага се да каже нѣколко думи и за състоянието на нашата извъншколна младеж.

Азъ мисля, че не трѣбва да има рѣзко раздѣление между двѣтъ категории. Законопроектътъ допуска въ известни случаи училищни и извънучилищни дружини да бѣждатъ смѣсвани и да работятъ по особенъ правилникъ. Това открива врата, за да се проведе онова, което и азъ изтъквамъ, а именно че не бива да се прокарва рѣзка граница, защото по-голямата частъ отъ извъншколната младеж току-що е напуснала училището, а отъ друга страна целитѣ и задачитѣ, върху които тя ще се възпитава, сѣ съвършено идентични съ тия, въ името на които ще се създаватъ и възпитаватъ ученическитѣ дружини. Ето защо въ това направление трѣбва да има по-голяма свобода. И по германската система, а сѣщо и по италианската система не се прави абсолютно никакво различие между училищна и извънучилищна младеж.

Г-да народни представители! Докато училищната младеж все пакъ се намираше подъ известенъ режимъ, при известна система за обучение и възпитание, извънучилищната младеж бѣше оставена на произвола на съдбата. Само единъ до два процента отъ нея бѣха организирани въ разнитѣ юнашки, спортни, туристически организации, Паисиева младежъ и т. н., обаче, организации, които не се намираха подъ контрола на държавата, организации, които провеждаха често пѣти много съмнителенъ моралъ, и организации, които нѣмаха опредѣлена програма, дори имаха чисто инцидентни прояви. Тѣхното въздействие върху младежта бѣше съвършено слабо, да не кажа нищо, като изключимъ само юнашката организация, която е по-стара и е пустаа действително по-дълбоки корени всрѣдъ младежта, дори я виждаме проникнала и въ селата, което е рѣдко или изключено за всички останали организации. Не оправдаха своето съществуване и спортнитѣ организации у насъ — спортната федерация. У насъ, г-да народни представители, за спортъ само се

говорѣше, спортни организации имаше и ги има и днесъ въ изобилие, но спортъ нѣма. Нѣма спортенъ духъ, не се създаде спортенъ духъ. И докато спортътъ въ много държави днесъ е държавна програма, у насъ държавата нѣма абсолютно никаква грижа за спортнитѣ прояви. Спортътъ у насъ е нѣщо, тъй да се каже, за улесняване на храносмилането, но той нѣма никакво друго значение за физическото и моралното въздигане на нашата младеж.

Въ Русия, както казахъ, спортътъ е държавна програма, съществува така наречения комплексъ за трудъ и за отбрана на С. С. С. Р. Въ чл. 1 отъ устава имъ е казано, че този комплексъ принудително се явява като една система на физическа култура въ С. С. С. Р. и има за целъ все-странното физическо възпитание на здрави, жизнерадостни защитници на съветската страна, активни строители на комунистическия общество, нагаждайки спортната техника и военнитѣ упражнения, главно стрелба. Както виждате, държавна програма, г-да народни представители.

Така е и въ Германия, така е и въ Италия, така е и въ нашитѣ съседи, ако щете. Само у насъ държавата на спортнитѣ прояви не отдаваше никакво значение. Въ Русия имаме насаждане на спортния духъ въ самото производство. Това не е нѣкаква научна система, а усърдие и стремение къмъ повече производство. Ние, обаче, дезинтересирайки се отъ този въпросъ, допустнахме разни спортни формации, ржководени често пѣти отъ грубо материализъмъ, нѣколкократно да излагатъ предъ външния свѣтъ нашия престижъ като народъ и като държава. Такова нѣщо, г-да народни представители, не трѣбва да се допуска. Ето законопроектътъ иде да попълни именно тая празнота.

Г-да народни представители! Какъ ще бѣждатъ устроени извънучилищнитѣ дружини, въ законопроекта сѣщо така не е казано конкретно. Това пакъ не е голѣма беда. Германската система е създадена само чрезъ единъ декретъ на Хитлеръ, който съдържа 4 члена. Италианскиятъ законъ сѣщо така не е много обширенъ. Всичко после е обмислено. Съдържанието е дошло после, чрезъ системна, дълготрайна, непрекъсната работа. Така че и това обстоятелство, че не е казано какъ ще се устроятъ тѣзи дружини, не е голѣма беда. Съгласно германската система, цѣлата младеж — школка и извъншколка — е раздѣлена на две групи: отъ 10 до 14 г. и отъ 14 до 18 г. Групитѣ сѣ подраздѣлени въ 15 отдѣли. „Балила“ има сѣщо такива поддѣления: деца на вълчицата, авангардисти и истинска „Балила“. Безспорно, такова поддѣление ще имаме и ние безъ да го имаме въ закона. То ще се наложи само по себе си. Така че тази празнота не е съществена.

Главниятъ въпросъ е тамъ, дали ще можемъ въ извънучилищнитѣ дружини да приобщимъ голѣмата, многобройната селска младеж. Мнозина гледатъ на това съ недоверие, съ скептицизмъ. Това недоверие, обаче, нѣма мѣсто. Азъ мисля и дълбоко съмъ убеденъ, че нашата селска младеж, която винаги гледа съ любовъ къмъ казармата и се стреми къмъ нея, не може, като погледне на тази организация като на нѣщо, което е предказармено, да не я одобри, не може да не се приобщи къмъ нея, особено когато се заработи въ оной духъ, който е посоченъ въ самия законопроектъ — за едно морално и физическо усъвършенстване на тази младеж. Азъ имамъ вѣрата, че тази младежъ ще пригърне организацията, ще я обикне въ много скоро време.

Г-да народни представители! Азъ нѣма да се спирамъ подробно върху устройството така, както е изразено въ глава втора на законопроекта, защото то е по-скоро въпросъ на техника. То не е същественъ въпросъ. Ако не е толкова съвършено това устройство, ще се коригира. Главниятъ въпросъ, обаче, е тамъ, дали нашата младеж, организирана въ тия дружини, ще намѣри достойни и годни ръководители. По този въпросъ трѣбва да се внимава твърде много. Преди всичко лодборътъ на главнитѣ ръководители на организацията трѣбва да се направи много културно, защото отъ тѣхната компетентност, отъ тѣхната грижа, отъ тѣхнитѣ способности ще зависи твърде много дали ще може да се проведе това толкова благородно дѣло, или то ще се компромитира още отъ самото начало. Всичко зависи отъ това, какви ще бѣждатъ ръководителитѣ, създаването на които цели глава трета отъ законопроекта. Трѣбватъ не малко усилия и не малко срѣдства, г-да народни представители. Съгласно доклада на д-ръ Димъ, ще ни бѣждатъ необходими около 20.000 души водачи на малки групи и ръководители. Всичко това не се създава така лесно.

Азъ нѣма да говоря обстойно, ще кажа само нѣколко думи, защото времето ми почти изтича, за материалната издръжка на организацията. И тоя въпросъ е въпросъ на поддръжност. Естествено е, че една такава голѣма, мощна обществена сила, каквато ще бѣде създадена, не може да

се сътвори без каквито и да е сръдства. Според изчисленията на д-ръ Димъ, за организирането на нашата училищна и извънучилищна младеж, сж потрібни близу единъ и половина милиарда лева за заплати на ръководители, за създаване на спортни игрища, за гимнастически салони и т. н. и т. н. Съгласно една статистика у нас, отъ 123 гимназии съ 1.500 паралелки, само 56 иматъ гимнастически салони; отъ 8.000 прогимназии и първоначални училища съ 22.500 паралелки, само 321 иматъ салони. Ще бжде потрібна една площ отъ около 40.000 декари за тия игрища. Всичко това, безспорно, е свързано съ материални сръдства. И държавата, шомъ направи тази организация държавна, естествено е, че най-големата тежестъ за издръжката ѝ ще падне върху нея. Доколкото ми е известно, въ бюджета на държавата сега сж предвидени къмъ 40.000.000 л. за тази целъ, сума, която намирамъ за съвсемъ недостатъчна, за да се сложи поне началото на това колосално дѣло.

Г-да народни представители! Това е организацията на нашата младеж, която организация се провежда съ този законопроектъ. Трѣбва да отбележа, че тази организация, която, по моята преценка, е много целесъобразна и много смислена, не може да бжде така лесно атакувана отъ . . . Отивниците ѝ, защото тя съдържа действително много ценни предпоставки. Преди всичко тази организация не е казионна и милитаристическа, каквато е италианската „Балила“. Създаването на новата младежка организация срѣща голѣма опозиция, особено върѣдъ нѣкои студентски сръди, които изтъкватъ, че не могатъ да маршируватъ, че не могатъ да се занимаватъ съ казармени обучения въ Университета, тъй като това щѣло да се отрази върху тѣхнитъ учебни занятия и т. н. и т. н. Тѣ, обаче, трѣбва да иматъ предвидъ, че днесъ и въ най-демократичнитъ страни е въведено предвоенното обучение. Тѣ трѣбва да иматъ сжщо така предвидъ, че това предвоенно обучение е въ интересъ преди всичко на тѣхното физическо развитие, защото сведенията, които имаме отъ наборнитъ комисии, ни даватъ една ужасна картина — по-големата частъ отъ младежитъ, които трѣбва да бждатъ взети за войници, обикновено не биватъ приемани, поради физически недостатѣци, поради израждане, поради недѣлгавостъ. Така че въ това направление новата организация не може да бжде атакувана.

Ценното въ проектираната младежка организация, г-да народни представители, е още и това, че тя нѣма абсолютно никакви политически тенденции, че тя си остава единствено като сръдство и като целъ на едно компетентно и властно лице — на министър-председателъ, като изразителъ на една държавна идеология, на една държавна концепция. Новата младежка организация не може да бжде играчка въ ръцетъ на който и да е режимъ, въ ръцетъ на което и да е управление, защото тя нѣма политически тенденции, както има организацията на Хитлеровата младеж, както има „Балила“.

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Моля свършете!

Гаврилъ Ленковъ: Свършвамъ.

Тази организация не е принудителна, макаръ да се предвижда, — чл. 6 отъ законопроекта — че въ нѣкои случаи, по решение на Министерския съветъ, членуването въ „Браникъ“, може да бжде задължително. Азъ смѣтамъ, обаче, че въ това отношение Министерскиятъ съветъ не трѣбва да има никакво вмѣшателство, защото, както казахъ, тази организация е повѣрена на министър-председателя и нѣма защо да се дава тази прерогатива въ ръцетъ на Министерския съветъ. Така че въ това постановление азъ виждамъ единъ дефектъ на законопроекта.

Г-да народни представители! Трѣбва да завърша, защото времето ми изтича.

Въ края на краищата, колкото и да е целесъобразна тази нова система за организирането на българската младеж, колкото и да е належаща тя, колкото и да е навременна, все пакъ голѣмата проблема за организирането на младежта като члени си остава извънъ закона, като члени по-скоро той е едно техническо устройство, но важното, сжщественото е извънъ закона. Този така добре стѣкменъ и осмисленъ законъ може наистина да изиграе решителна роля за създаването на една действителна нова България, но той може да остане и една бездушна книга въ архивитъ на нашитъ държавни учреждения. Ще зависи дали на това колосално и отъ жизнено значение дѣло ще се погледне съ нужната сериозностъ, преданостъ и любовъ. Въпросътъ въ края на краищата е: какъ ще може да се приобщи младежта къмъ новата организация, безъ да има нужда да се прибѣгва до принуда; какъ ще може да се възпламени, какъ ще може да ѝ се създадатъ възможности да твори, да хвърчи. Това е вече въпросъ не само на законъ, но е въпросъ на управление, въпросъ на система,

на проникновение, на идеализъмъ, на любовъ, на отзивчивостъ, на сериозна загриженостъ върху сждбинитъ на нашия народъ, който най-много днесъ се нуждае отъ всичко това. Трѣбва да се разбере, че ние нѣма да имаме никога една истинска народна младежка организация, докато имаме гладни, безработни младежи въ градоветъ и селата, докато тѣзи младежи не почувствуватъ топлата грижа на майката-държава, докато на стария и изтѣрканъ вече девизъ „Дайте пътъ на младежта!“ не се даде истинско съдържание, плътъ и кръвъ, докато не се премахнатъ всички прѣчки къмъ образователнитъ и възпитателни институти, защото благодарение на тѣзи прѣчки днесъ има една особена категория отъ интелигентни младежи, наречени кандидатъ-студенти, които нѣматъ достѣпъ въ университетитъ. Трѣбва да се открие най-после пътъ на младежта чрезъ очистване на цѣлия държавенъ апаратъ отъ всичко негодно и отъ цѣлата онази артериосклероза, за която толкова много се говори днесъ у насъ. Едновременно съ това ние ще трѣбва да възпламенимъ нашата младежъ въ името на точно и смѣло формулирани и изразени национални идеали. Ние дълги години криехме и не смѣхме да изразимъ нашитъ национални идеали или вършехме това нѣкакси съвсемъ плахо. Ние чакахме повече външниятъ свѣтъ да говори за тѣхъ.

Ето защо, казвамъ, че голѣмата проблема за организиране на младежта е колкото въ закона, повече е извънъ него и затова само по пѣтищата, които азъ се помѣчихъ да очертая, г-да народни представители, ние ще можемъ да създадемъ новитъ материали, съ които ще сътворимъ действително нова България. (Ръжкоплѣскания)

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Председателството съобщава, че сж постѣпили:

Отъ Министерството на финанситъ (отдѣлъ за митницитъ) проекторешение за одобрение на нѣкои постановления на Министерския съветъ отъ 1940 г.;

Отъ Министерството на финанситъ проекторешение за одобряване VIII-то постановление на Министерския съветъ, взето въ заседанието му отъ 22 ноември 1940 г., протоколъ № 208, относно разрешаването да се заплащатъ съ 50% намаление патентитъ по закона за общинския налогъ за второто полугодие на 1940 г. на лицата въ Южна Добруджа;

Отъ Министерството на финанситъ проекторешение за одобрение решенията на проштарната комисия, взети въ заседанието ѝ на 5 декември 1940 г., протоколъ № 12;

Отъ Министерството на финанситъ законопроектъ за допълнение на членове 145 и 202 и измѣнение на заблажката къмъ чл. 118 отъ закона за държавнитъ привилегии, акцизитъ и патентитъ;

Отъ Министерството на финанситъ законопроектъ за допълнение на таблица II, пунктъ 5, отъ закона за общинския налогъ;

Отъ Министерството на желѣзницитъ, пошитъ и телеграфитъ законопроектъ за откупуване акции на Българското търговско параходно дружество.

Г-да народни представители! Комисията по Министерството на вътрешнитъ работи ще заседава тази вечеръ отъ 8 ч. нататѣкъ.

Разискванията продължаватъ.

Има думата народниятъ представителъ г-нъ д-ръ Атанасъ Поповъ.

Д-ръ Атанасъ Поповъ: (Отъ трибуната) Г-да народни представители! Да се организира българската младеж, да бжде тя сплотена, да бжде въодушевена по пѣтищата на българскитъ национални идеали и по пѣтищата на развитието на българската държава, азъ смѣтамъ, това е една много важна и много сжществена задача. Ако проследимъ историческото развитие на българската младежъ ще разберемъ, че тя винаги се е въодушевявала отъ ония идеали, отъ ония разбирания, съ които е живѣлъ цѣлокупниятъ български народъ, че е взимала най-активно участие въ всички негови борби, че е живѣла съ всички негови съкровени, далечни и близки, идеали. И заради това азъ смѣтамъ, че българската младежъ е била винаги една неотдѣлима частъ отъ цѣлокупния български народъ. Спомнете си само героитъ на българското възраждане, прегледайте страницитъ на българската история, за да видите кои сж лица, които сж действували, които сж участвували въ епохалнитъ борби на нашето възраждане, за да разберете, че действително българската младежъ съ своя идеализъмъ и съ своя духъ е давала насоката, е давала потика, е давала тласка на всички ония героични събития, на които е свидетелка нашата история.

Ето защо нашата младежъ заслужава по-големъ грижа, по-големъ внимание отъ страна на държавата, отъ страна на всички, които ръководятъ нейнитъ сждбини, за да може

да бъде приобщена към държавата, за да може да й се даде съответният дял на участие в съдбата на държавата, за да може тя действително да играе онай истинска и ползотворна роля, която е играла в миналото, която играе днес и която има да играе особено в утрешните дни на нашата страна.

Г-да народни представители! Младежта не само у нас, но в всички страни привлича вниманието на ръководителите на държавите. Ние сме свидетели на едно повсеместно организиране на младежта. В Германия, в Италия, в Франция, в Русия — навсякъде сегашните ръководители на държавите обръщат твърде голямо внимание върху значението, върху ролята, върху съдбата на своята младеж. В всички тия страни ние виждаме да се създават големи младежки организации, които играят действително голяма ползотворна роля.

На какво се дължи отдаването на това голямо внимание на младежта? Азъ съмтамъ, че то не е случайно, че то има връзка с историческото развитие на народите, че то има тясна връзка с развитието и с задачите, които си поставят в наши дни държавите.

Г-да народни представители! Ние сме свидетели на едно преустройство на свѣта, ние сме свидетели на една коренна промѣна в духа на развитието на държавния и обществен живот в всички части на съвременния живот, ние сме свидетели на едно коренно преустройство на обществен и политически живот в всички страни. И именно поради този голям преломъ, който става в историческото развитие на народите, се налагат вниманието и грижите за младежта в всички страни. Не може да се смѣта, че могат да се прокаратъ реформи, че може да се направи преустройство, че може да се направи съществена завои в историческото развитие на отделните народи, ако не бъдат въпрегнати младите енергии, младите народни сили, ония, които са волята, които са идеализмът, които са енергията на тия народи. Младите народни сили са тия, които носятат върху крилата на своя идеализмъ, върху крилата на своя духъ ония нови идеи, които се раждат днес на свѣта и на които се дължи именно преустройството на свѣта.

Младежта днес привлича вниманието на всички ръководители на държавите в съвременна Европа, младежта е центърът днес на една Хитлерова Германия, на една фашистка Италия и на една болшевишка Русия. На тая младеж се отдават най-големите надежди, че тя ще играе роля, че тя ще твори, че тя ще създаде новия редъ в свѣта, който редъ постепенно се утвърждава. И именно затова азъ съмтамъ, че се отдава на младежта в съвременните народи туй голямо внимание. Затова и ръководителите на съвременните държави, които целят да преустроят своите държави, да тласнатъ своите народи по някои нови пътища, каквито и да бъдат тѣ, които искат да внедрят в душата на народите си нови идеи, нови ръководни начала, държат смѣтка за ентузиазма, за стремежите на младежта, чрезъ която тѣ смѣтат, че най-целесъобразно могат да проведат новите идеи, реформи и разбирания.

Ако българската държава смѣта, че трѣбва да трѣгне по нови пътища, ако българската държава смѣта, че трѣбва да направи известни съществени реформи в живота на народа и в устройството на държавата, азъ съмтамъ, че най-голяма грижа трѣбва да се отдаде днес на младежта, която действително ще понесе върху крилата на своя ентузиазмъ и на своя духъ тия нови идеи и тия нови разбирания. Безъ активното участие на младежта в нашия обществен и политически живот, безъ активното участие на младежта в нашия държавен живот, азъ не мисля, че ние можем да отидемъ много далечъ в нашите стремежи, да дадемъ действително едно ново начало в нашия обществен живот, да утвърдимъ една нова система и да създадемъ действително нови традиции в историческото развитие на българския народъ.

Г-да народни представители! Когато, обаче, ние искаме да организираме българската младеж, трѣбва да си дадемъ ясна смѣтка, че това организиране не може да стане само подъ команда, не може да стане само подъ диктовка, не може да стане само съ законодателна дейност. Отъ няколко години насамъ ние твърдимъ, че българската държава върви по нови пътища, отъ няколко години ние тръбимъ, че българската общественост се възражда, че тая общественост утвърждава нови начала и нови принципи в нашия обществен, политически и държавен живот, отъ няколко години насамъ ние искаме да тласнемъ българската държава по какви нови пътища. Е добре, въ тая нашъ стремежъ какво направихме ние за българската младеж, какво внимание отделихме за нея, какво участие отредихме в нашия обществен и политически

животъ за тая младеж, която действително е утрешната надежда на българската нация? Какво направихме, за да бъде тя въодушевена, за да я тласнемъ по новите пътища, за да укрелимъ нейния духъ и за да може действително да я подготвимъ за единъ новъ обществен, политически и държавен животъ? Ние трѣбва смѣло да кажемъ, че не сме направили абсолютно нищо за българската младеж.

Българската младеж днес е абсолютно изоставена. Ние сме, може би, единствената страна в свѣта, която смѣта да се преустрои и която фактически се преустройва, която иска да реформира своя държавен и обществен живот, но която абсолютно нищо не е направила, за да внесе в душите на своята младеж новите идеи и новите реформи, за да приобщи тая младеж къмъ новите пътища и да я въодушеви, да я тласне къмъ единъ творчески и полезенъ държавен пътъ. Всички държави, които трѣгнаха по нови пътища, направиха това нѣщо. Всички държави, които направиха преустройството си, дадоха пътъ на младежта, гарантираха участието на тая младеж в държавното и обществено строителство. Единствена България, въпреки всичките упования, които възлага на новите пътища, които се открояватъ въ нашия обществен и политически живот, въпреки желанието на нашите ръководни срѣди и на нашите ръководни фактори да тласнатъ нашата държава и нашата общественост по новите пътища на едно ново държавно строителство, досега не е отделила абсолютно никакво внимание и не е отдала никакво значение на младежта и на нейната роля в нашия държавен и обществен живот. Ето защо днес, когато ни се представя единъ законопроектъ за организиране на българската младеж, ние трѣбва да посрещнемъ тоя законопроектъ съ задоволство, макаръ да идва късно, макаръ че трѣбваше отдавна да бъде той създаденъ, за да може българската младеж да бъде приобщена къмъ българската държава.

Но, г-да народни представители, нашата младеж, въпреки че не е била цѣлостно организирана досега, винаги е вземала активно участие презъ последните години в нашия държавен живот. И в миналото, при партийно-политическите режими, тя взимаше активно участие в ония политически организации, върху които се крепѣше държавата. Днесъ също така младежта участвува в различни младежки организации, макаръ че на тия организации отъ страна на държавата не се отдава никакво значение. Вие знаете, че партийно-политическите режими, партията, навремето обръщаха твърде голямо внимание на младежта, защото знаеха добре какво значение има да се хвърли въ борбата единъ младъ човѣкъ, да му се посочи единъ пътъ и да бъде въодушевенъ да се бори и да смѣта, че работи за нѣщо по-висше и по-добро, което той има да постигне чрезъ съответната организация, въ която членува. И всички политически партии действително бѣха създали при себе си младежки съюзи. Тѣ отдаваха значение на младежта, тѣ знаеха ролята на младежта в общественния животъ и затова тази младежъ участвуваше тамъ.

Следъ като стана съществената промѣна в нашата страна, следъ като се изключи значението и ролята на политическите партии в живота на нашата държава, отъ тогава досега държавата, като държава, като цѣло, не е дала абсолютно никаква възможност на младежта да се приобщи къмъ държавното строителство, да се приобщи къмъ ония организации, къмъ ония обществени срѣди, върху които се крепи, да кажемъ, днешниятъ режимъ на българската държава. Не е направено въ това отношение нищо. Ние оставихме българската младеж въ безпътница; ние оставихме българската младеж да бъде ръководена отъ улицата; ние оставихме българската младеж да бъде ръководена отъ разни тайни мѣста, които действително я възпитаваха и тласкаха въ погрѣшни и твърде опасни пътища за съществуването на българската държава. Изоставена българската младеж безъ ръководство, безъ идеология, безъ политически и общественъ мирогледъ, който да я тласне по определенъ пътъ на действие и творчество, тая младежъ биде дадена въ ръцетъ на неотговорни срѣди, която я използваша, както си искаха, и я тласкаха по пътища опасни за нашата страна.

Ето защо ние трѣбва да се замислимъ върху тия въпроси. Не бива да оставяме българската младеж да живѣе въ безпътница, да се възпитава отъ улицата, да се насочва отъ случайни неотговорни срѣди, които не носятъ никаква отговорност за съществуването на българската нация; не бива да я оставяме въ ръцетъ на срѣди, които искатъ всъщностъ съзнателно да я тласнатъ по пътища опасни за българската държава.

И тъймо поради това, г-да, азъ посрѣщамъ съ задоволство този законопроектъ, като единъ опитъ, който е

твърде несъвършен, по моя преценка, но като единъ знаят все пак да се отдаде съответно внимание на българската младеж, да ѝ се отреди съответното участие въ нашия обществен и политически живот, да се приобщи тая младеж към българската държава, за да може действително да играе въ нея роля.

Ние днес имаме Юношеския туристически съюз, имаме съюза „Отецъ Ланси“, имаме скаути, дружества на „Червения кръст“. Съюзът на завършилите допълнителните земеделски училища въ нашата страна. Въ всички тия отделни организации българската младеж днес, безъ особено и цѣлостно ръководство, се обединява, членува, работи, въодушевява се отъ нѣкакви идеи, стреми се къмъ постигането на нѣкакви цели. Но всичко това е разпокъсано, безъ грижа отъ страна на държавата, безъ цѣлостно ръководство отъ страна на отговорни срѣди. И затова днес ние имаме толкова разнообразни влияния върху българската младеж и виждаме колко много съисканията и критиките, които се отправятъ къмъ опитите на държавата да внесе цѣлостна организация на българската младеж, за да може тя правилно, целестобразно и държавнически да бѣде направлявана и напътствувана въ своята дейностъ.

Всички тия организации иматъ свои специални задачи, тѣ иматъ свои специални цели, които съ си поставили и които искатъ да постигнатъ. Много отъ тѣхъ сѣ твърде жизнени. Погледнете, напимѣрь, дружествата на „Червения кръстъ“ въ училищата, които действително сѣ обединили голѣма частъ отъ нашата селска младеж, които действително внасятъ известни идеи въ живота на членуващите въ тая организация, които действително искатъ да направятъ нѣщо отъ душата на младия човѣкъ, да го приобщатъ къмъ известни инициативи и задачи, полезни за обществото и държавата.

Вземете, напимѣрь, Съюза на завършилите допълнителните земеделски училища Г-да народни представители! Това е една организация, която обединява надъ 10,000 души, завършили земеделските допълнителни училища — едни момчета, които сѣ свършили тия земеделски училища и не търсятъ никаква кариера, не търсятъ никаква чиновническа заплата, не търсятъ никакви мѣста на държавната трапеза, но които се връщатъ отново въ българското стопанство и искатъ тамъ да работятъ и тамъ да проведатъ това, което сѣ научили въ училищата. Тия селски момчета сѣ организирани въ своя голѣмъ съюзъ. Азъ съмъ ималъ удоволствието да присъствувамъ на тѣхния конгресъ и да видя въодушевлението на тия млади момчета, просвѣтени, образовани въ тѣхния занаятъ, въ тѣхната работа, които действително играятъ и има да играятъ, споредъ мене, една твърде много ползна роля за нашето народно стопанство. Това сѣ интелигентни снове на българското село, които сѣ добили съответното образование, които иматъ погледъ върху своята работа, които знаятъ да оползотворяватъ своя трудъ и които сѣ се обединили въ една организация, чрезъ която искатъ да защитятъ своите интереси и права.

Тая организация е твърде важна, защото нека не се забравя, че една отъ главните задачи на българската държава е преди всичко да организира българската селска младеж. Азъ не се страхувамъ, когато градската младеж остане да се възпитава отъ улицата; азъ не се страхувамъ, когато българската интелигенция остане въ известна безпѣтица, но азъ мисля, че е най-ползено за българската държава, преди всичко, да се внесе организация въ българската селска младеж, която е болшинството, която е прѣбнакътъ на българската младеж изобщо, която може действително да върши една твърде важна и твърде ползна работа, както по отношение на своите интереси и задачи, така също и по отношение на обществените и държавни задачи, които могатъ да ѝ бждатъ поставени.

Но като говоримъ за една организация на цѣлата българска младеж, ние трѣбва да си поставимъ единъ принципенъ въпросъ. Никака организация не може да бѣде самоцель, винаги организацията е срѣдство за постигането на нѣкаква цель. Когато се създава една организация, когато се организиратъ известни срѣди, това се прави, за да могатъ чрезъ своята организирана сила да постигнатъ известни задачи, известни цели, които тѣ си поставятъ. И тъкмо тукъ трѣбва да спра вашето внимание, уважаеми г-да народни представители. Ние създаваме единъ законъ за организиране на българската младеж. Ние искаме цѣлата българска младеж да бѣде организирана въ ясно опредѣлени и съ законъ утвърдени рамки и да бѣде тя тласната по ясно и опредѣлени пѣтища. Е добре, тая организация, която ще бѣде срѣдство за постигане на известни цели, какви цели и какви перспективи открива на българската младеж?

Тѣзи перспективи и цели сѣ казани въ чл. 2 на законопроекта. Въ тоя членъ се казва, че младежта ще бѣде възпитавана въ родолюбие, въ подчинение на Царъ и на държава, че тя ще се възпитава въ едно народническо чувство, че ще ѝ се даде едно народническо разбиране, че тя ще може по-нататѣкъ да закрепи волята си за творчество, че ще се създаде чрезъ тази организация съзнание, че всички вѣществени и духовни блага, които се произвеждатъ въ нашата страна, ги дължимъ преди всичко на българския народъ и на българската държава. Въ тоя членъ въ осемъ точки сѣ посочени всички цели и задачи, които ще се постигатъ посрѣдствомъ тая организация, която ние искаме да създадемъ и утвърдимъ съ този законопроектъ.

Е добре, г-да, като четете чл. 3, ще видите, че въ него пъкъ се посочватъ срѣдствата за постигането на тия цели, поставени въ чл. 2 на законопроекта. Целите сѣ добре опредѣлени, ясно формулирани, обаче вникнете само въ чл. 3, за да видите срѣдствата, чрезъ които ще се постигатъ тия твърде хубави цели, изброени въ чл. 2. Вие искате да създавате единъ народнически мирогледъ; вие искате да посочите ясно пѣтищата на българската младеж; вие искате да начертаете една политическа и обществена линия, по която да се движи тя; вие искате да направите всѣки младежъ полезенъ гражданинъ на българската държава и българския народъ. И това искате да постигнете чрезъ срѣдствата, които сѣ изброени въ чл. 3. Въ него се казва: (Чете) „За постигане на означената въ чл. 2 цель организацията си служи: съ тѣлесни упражнения, спортъ, строево и предказармено обучение, полски занимания, народни и други игри, музика, битови прояви, физически трудъ, срѣчности, санитарии, излети, стануване, самодесенъ организационенъ животъ, младежка обществена дейностъ, специална дейностъ за девини, беседи и др.“

Г-да народни представители! Азъ мисля, че малко отъ изброените срѣдства сѣ такива, че да могатъ да постигнатъ поставените въ чл. 2 на законопроекта цели. Не мога да си представя какъ може да се добие единъ народнически мирогледъ, какъ може да се възпита българскиятъ младежъ да добие съзнанието, че всичко, което той има, се дължи преди всичко на онова, което му дава българската държава, българската нация, че той е преди всичко рождба на тая национална общност, че всички блага, които се създаватъ отъ тая общност, сѣ и негови блага, че той дължи всичко на нея и т. н. — какъ могатъ тия голѣми и хубави цели да се постигнатъ чрезъ спортъ, чрезъ спортни упражнения, чрезъ предказармено обучение, чрезъ тѣлесни упражнения, чрезъ строеви упражнения и т. н. и т. н.

Въ това отношение нека бждемъ наясно. Ние имаме много спортни организации у насъ. Азъ мисля, че вие всички можете да си направите добре преценката какво сѣ създали тия спортни организации по отношение утвърждаването на единъ ясенъ народнически мирогледъ, по отношение утвърждаването на единъ държавнически мирогледъ, ако щете, въ младежта, която членува въ тия спортни организации. Азъ мисля, че мирогледъ не се създава съ спортъ; азъ мисля, че мирогледъ не се създава съ тѣлесни упражнения; азъ мисля, че съ строеви упражнения ние не можемъ да задоволимъ душата на българската младежъ.

Г-да народни представители! Една организация може да бѣде ползна, може да се утвърди, може да се наложи само тогава, когато действително изхожда и е близка до сърдцето на самите ония, които членуватъ въ тая организация. Организация, която е чужда на духа на младежте, които я съставляватъ, организация, която нѣма да открие хоризонти, да въодушеви, да даде перспективи на българската младежъ — такава организация не може да попадне въ духа, не може да попадне въ сърдцето на българската младежъ.

Ако ние искаме да организираме българската младежъ, трѣбва да дадемъ на нейната организация една чисто идеологична насока. Ние можемъ да направимъ това нѣщо. Ние не трѣбва да смѣтаме, че можемъ да изградимъ младежка организация на принципа на спортните упражнения, на принципа на тѣлесните упражнения и т. н. и т. н. Азъ не мисля, че законодателятъ е смѣталъ съ тази проектирана голѣма младежка организация, която ще обединява цѣлата българска младежъ, да създаде една нова спортна организация. Ние имаме достатъчно спортни организации. Какъвъ смисълъ има създаването на една нова младежка организация, когато членството не е задължително и когато целите ѝ сѣ фактически едни спортни цели?

Азъ мисля, г-да народни представители, че въ това отношение ние трѣбва добре да се замислимъ. Най-интересната възраст отъ човѣшкия животъ, това е младеж-

ката възраст; най-интересната възраст от човешкия живот, това е юношеската възраст. Точно през тази възраст се формира душата, калая се характерът. Тогава действително има възможност да се създаде въодушевление в човешката душа, да се посочат идеали, да се приобщи младежта към тези идеали, към известни цели. Точно в тази възраст, толкова интересна в развитието на всеки отделен човек, трябва действително да бъде направено нещо, което ще може да привлече душата, ще може да привлече сърцето на тия, които членуват в известна младежка организация.

Г-да народни представители! Нека да не си правимъ илюзии, че когато членството не е задължително, ще можем да изградимъ една голяма и мощна младежка организация, благодарение само на ония спортни похвати, на ония телесни упражнения, които ще се поставят като средство в тази организация за постигането на някакви цели, колкото и хубави да са ти. Азъ мисля, че целите, които си поставя законопроектът, не съответствуват на средствата, чрез които тия цели ще бъдат постигнати. В това отношение ние имаме едно ясно, флагрантно несъответствие.

И заради това ние, без да отричаме нуждата, а, напротив, като съзнаваме тая нужда от организиране на българската младеж, искаме още да изтъкнем, че не можем да организираме българската младеж само на една спортна база. Не бива да си правимъ илюзии, че българската младеж може да добие цялостно народническо и държавническо съзнание, че можем да я активизираме и приобщимъ към българската държава, че можем да внедримъ в нейната душа ония идеи, ония цели и задачи, които нашата държавна и обществена политика си поставя чрез тия средства, които законопроектът предвижда, чрез тези чисто спортни работи, предвидени в него.

И заради това нека помислимъ по един друг въпрос. Г-да народни представители! Азъ съм изтъквал винаги, ще подчертая и тук: ако има нещо, което липсва в нашия обществен и държавен живот не само за младежта, но и за нас самите, то е ясен политически и обществен мироглед. Ние не знаем всъщност идеологията, която ни въодушевява, на която служим; ние не знаем принципите, от които се ръководим. И ако ние искаме да дадем една здрава основа на тая младежка организация, трябва да си изяснимъ точно тия идеи и разбирания, които ръководят нас, които ръководят и ония, които строят новия ред в нашата държава. И след като си дадемъ ясна сметка за това нещо, трябва сжистит тия цели и задачи да се поставят и на нашата младеж, на нашата младежка организация и след това да се подберат ония средства, които действително ще догонят тая цел, а не да тикаме младежите да правят спорт, телесни упражнения и т. н., които няма да дадат абсолютно никакъв резултат.

Младежта може да бъде въодушевена от идеали, може да бъде въодушевена от идеи, може да бъде въодушевена от онова, което съответствува на нейното историческо предназначение — да бъде двигателят, да бъде енергията в живота на една общност, в живота на една нация. На нашата младеж не липсва дух, на нашата младеж не липсва енергия, на нашата младеж не липсва желание да работи и да твори, но ние не сме я насочили в правилен и целесъобразен път, не сме я дали насока, която да може действително да оплозотвори енергията на тия млади сили, които живеят в страната ни.

Е добре, азъ не мисля, че съ този законопроект може да се постигне това, което действително се цели и което действително е желание на всички ни — да приобщимъ българската младеж към националните идеали, към теженията, към поръките на живота, към ония идеи и начала, които ръководят нашата общественост, които ръководят нашата политика, които ръководят нашата държава. Ние трябва да дадемъ точно тия идеи, ние трябва да поставимъ организирането на българската младеж на една идеологична база, и като утвърдимъ принципа на свободното организиране на българската младеж, който е възприет и от законопроекта, да можем да дадемъ нещо, което да притегля, което да привлича тая младеж, за да можемъ действително да постигнемъ ония задачи, които искаме да постигнемъ чрез българската младеж.

Лазаръ Поповъ: Кое е това нещо? Кажете го конкретно, защото съ общи фрази не може.

Д-ръ Атанасъ Поповъ: Ще го кажа. Чакайте малко! Г-нъ Лазаръ Поповъ! Азъ знам, че Ви са скъпи спорт-

ните организации и целите, които ти са си поставили. Азъ ще Ви кажа това. Бъдете спокойни!

Атанасъ Цвѣтковъ: Чрез спорт не може да се създават идеали.

Председателствуващъ Никола Захариевъ: (Звъни)

Лазаръ Поповъ: (Възразява)

Д-ръ Атанасъ Поповъ: Г-нъ Лазаръ Поповъ! Ако Вие смѣтате, че тукъ дружбашина се диктува и проявява от тоя или оня, азъ мога да Ви кажа, че Вашите разбирания по спортните идеологични работи съвсемъ нѣматъ място в нашия обществен живот, защото ти са отречени от нашия живот. Ако можете да създадете просвѣтени спортни организации, Вие щѣхте да създадете такива, защото бѣхте председателъ и ръководителъ на спортни организации. Обаче нищо не направихте, и сега искате съ законъ да създавате такива организации, които не могатъ свободно да създадете.

Г-да народни представители! Азъ смѣтамъ, че на самото организиране на българската младеж се дава чисто бюрократическа структура, която няма да изиграе никаква роль, но която ще отблъсне в голяма част българската младеж от организацията, към която можемъ да я приобщимъ.

Г-да народни представители! Вие виждате, че в главния шабъ на тази организация участва началникът на отдела за физическо образование при Министерството на народното просвѣщение; участвуватъ разни други началници при Министерството на народното просвѣщение; участвуватъ началници от всички министерства, при които има някакви училища, съ изключение на Военното министерство; участвуватъ и други някои лица, посочени от главното ръководство на тая организация. Азъ не мога да си представя, какъ може да се смѣта, че ще създадемъ една жизнена, една въодушевляваща българската младеж организация, когато дадемъ прѣз този, който ще бъде назначенъ да ръководи тая организация, да подбѣра и своите съветници, съ които той ще се съвѣшава, за да вземе каквото и да било решение по отношение живота на тая организация.

Г-да народни представители! Въ българската държава, въ българската общественост от няколко години насамъ се правиха много безрезультатни опити, абсолютно безъ резултати, за да може някакъ да се организира българската младеж. Искаше се сътрудничеството и на спортната организация на г-нъ Лазаръ Поповъ.

Лазаръ Поповъ: Спортните организации не са мои. Не знаете какво приказвате.

Председателствуващъ Никола Захариевъ: (Звъни) Г-нъ Поповъ! Моля да не прекъсвате.

Д-ръ Атанасъ Поповъ: Спортните организации искаха да се мѣсятъ и да добиятъ някаква обществена стойност въ нашата страна, но всички тези опити останаха абсолютно нула, безъ никакво обществено значение.

Лазаръ Поповъ: Г-не председателю! Азъ Ви моля да не позволявате на г-нъ Атанасъ Поповъ да оскърбява нито личности, нито организации. Азъ Ви моля г-не председателю, да направите бележка на некоректния ораторъ, а не на тези, които пазятъ достойнството на организациите.

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Г-нъ Лазаръ Поповъ е записанъ, ще говори. Ви сте записани, ще говорите. Какво искате повече? Ще му отговорите.

Д-ръ Атанасъ Поповъ: Главниятъ шабъ, казва се въ законопроекта, е съставенъ от началниците на службите при организацията и от началници на служби при разни министерства. Къмъ този главенъ шабъ има единъ висшъ съветъ, който е съставенъ пакъ от началници на служби и пакъ от хора, посочени от самия главенъ шефъ на тая организация. Този човекъ е назначенъ. Този човекъ подбѣра самъ своите сътрудници. На този човекъ се даватъ сътрудници разни началници на отделина. Е добре, г-да, не е ли ясно за васъ, че тукъ се цели от тази организация на българската младеж да се създаде една абсолютно бюрократическа организация, която няма да може да приобщи, да привлече по сърце, да въодушеви българската младеж и да я насочи къмъ оня път, който ние днесъ смѣтаме, че трябва да бъде целта и идеалътъ на българската младеж?

Г-да народни представители! Вие знаете тѣзи учреждения съ разни шабове, съ разни хора, които се назначават и които сами ще посочват своите сътрудници, каква роль играят въ нашата държава и доколко тѣ могат да приобщат, да възбуждаят хората, да им дадат духъ, енергия, воля за работа и за творчество. Азъ смѣтамъ, че особено въ една организация на младежта това нѣщо е абсолютно недопустимо. Създадена по тоя начинъ, тя абсолютно не ще е въ състояние да приобщи българската младежъ, не ще е въ състояние да изиграе никаква роль въ нашия общественъ и културенъ животъ.

Предвиждатъ се различни отдѣления къмъ самата организация. Организацията ще има следнитѣ служби: отдѣление организационно, отдѣление учебно, отдѣление за колективнитѣ членове, за организационитѣ работещи съ младежитѣ, и за тѣлесно възпитание и спортъ отдѣление счетоводно-домакинско и отдѣление здравно. Г-да народни представители! Всичи тѣзи отдѣления съ съответнитѣ шабове и началници могатъ въ края на краищата да бюрократизиратъ по единъ абсолютенъ начинъ — азъ не се съмнявамъ въ това — тази организация и отъ нея всѣщност да не излѣзе нищо.

По-нататкъ въ законопроекта се казва, че тази организация ще има свои организации, поддѣления, и ще приема и колективни членове. Г-да народни представители! Вие знаете кои организации могатъ да бъдатъ приети като колективни членове на тази организация „Бранникъ“. Това сѫ разни спортни организации, това е, да кажемъ, Юношескиятъ туристически съюзъ, — ако, разбира се, възрастта на нѣкои отъ членоветѣ му не е прѣчка; това е, да кажемъ, Младежкитѣ червенъ кръстъ; това е младежкитѣ съюзъ „Отецъ Пайсий“; това сѫ различнитѣ младежки поддѣления на днесъ съществуващитѣ организации. И тѣзи организации ще бъдатъ приети като колективни членове на организацията „Бранникъ“. Вие може да си представите, какво ще бъде, когато всѣка такава организация, която ще бъде приета като колективенъ членъ въ тази нова организация на българската младежъ, дойде съ своя шабъ, съ своитѣ ръководства, съ она начинъ на обсъждане и живѣне, който тя е установила като самостоятелна организация! Азъ мисля, че тукъ ще се създадатъ много центробѣжни сили, много разнородни елементи, много различни ядра, които всѣщност, вмѣсто да дадатъ животъ и духъ на тази нова младежка организация, ще съдействуватъ въ значителна степенъ да нѣма оная жизнеспособност, която тя би трѣбвало да има.

Г-да народни представители! Азъ смѣтамъ, че ако ще се създава една организация на българската младежъ, тя трѣбва да бъде нѣщо ново — не да приема старото, не да приема онова, което вече съществува, такова, каквото е то организирано поотдѣлно, но да се създаде действително нѣщо ново въ живота на българската младежъ. А когато ние създадемъ единъ конгломератъ отъ съществуващи досега и неизоставили своя организационенъ животъ организации, такава организация азъ смѣтамъ, че нѣма да има оная дееспособност, която действително би трѣбвало да ѝ се даде.

Г-да! Азъ засѣгамъ само тѣзи нѣколко принципни въпроси, свързани съ същността на новата организация на българската младежъ „Бранникъ“. Сега позволете да се спра върху онаи идеали, които г-нъ Лазаръ Поповъ смѣта, че азъ не ги посочвамъ и които съмъ длъженъ да посоча.

Г-да народни представители! Азъ смѣтамъ, че въ основата си е погрѣшна оная учебна целъ, която е поставена на нашитѣ учебни заведения. Ние се движимъ отъ едно отживѣло правило, отъ единъ отживѣлъ принципъ, че българското училище, че учебно-възпитателната система у насъ трѣбва да създава само хора съ силенъ разумъ и съ силни духовни качества и че такъвъ индивидъ действително е годенъ за живота. Азъ смѣтамъ, че тая целъ, поставена на учебно-възпитателнитѣ институти въ свѣта още отъ XIX вѣкъ, споредъ които отдѣлната личностъ се признаваше като единъ съвършенъ индивидъ, който, ако не е достатъчно развитъ, носи въ себе си качества и данитѣ да бъде осъвършенствуванъ и развитъ, е отдавна отживѣла както въ педагогическата литература, така също и въ учебнитѣ системи на по-напредналитѣ страни.

Г-да народни представители! Трѣбва да се знае, че човѣкъ не се ражда съ нѣкакви вродени качества, не живѣе съ силата само на своя разумъ, не е носителъ само на интелектуални способности, които само трѣбва да бъдатъ развити, за да го направятъ годенъ членъ на дадено общество. Напротивъ, днесъ се отдава твърде голѣмо значение въ дейността на учебно-възпитателнитѣ институти въ другитѣ страни на волята, на характера, съ една дума, на възпитанието на младежта.

Нашата учебна система е останала още въ това състояние да дава само знания, като се ръководи отъ принципа, че она, който знае, той и може. Това не е вѣрно. Не всѣки, който знае, може и да направи нѣщо въ живота. (Ржкоплѣскания) Затова днесъ ние не можемъ да смѣтаме, че нашитѣ учебно-възпитателни институти трѣбва да даватъ само знания и колкото се може повече знания. Ние трѣбва изъ основа да реформираме българскитѣ училища, целитѣ и задачитѣ, които сѫ поставени на тия училища. Ние трѣбва преди всичко да се справимъ съ она изисквания на системитѣ, които съществуватъ въ нашето време, и да разберемъ, че преди всичко трудътъ, преди всичко усиленото и самостоятелността на отдѣлния индивидъ, билъ той въ училище или където и да било, е най-ценното качество, което може да притежава единъ човѣкъ днесъ. Самоинициатива, самостоятелност, воля за работа, воля за трудъ, воля за творчество — ето най-ценното, което носи човѣкъ въ днешното време.

Е добре, поставятъ ли се такива задачи на нашитѣ училища? Който се разрови въ наредбитѣ, които издава нашето Министерство на народното просвѣщение, ще види, че има издадена една наредба, въ която се казва: ученицитѣ да си гледатъ само уроцитѣ. И вие знаете, че българската учаща се младежъ днесъ се занимава само съ уроцитѣ и съ нищо друго, което лежи вънъ отъ уроцитѣ.

Азъ съмъ ималъ случай да конферирамъ съ учители отъ нашитѣ гимназии, азъ ходя по учителски конференции, разпитвалъ съмъ за интереситѣ на ученицитѣ, на българската младежъ днесъ. Тѣ казватъ: „Намъ е заповѣдано вънъ отъ учебния материалъ, опредѣленъ отъ програмата — а тя е претрупана съ хиляди знания и знания — да не се разпростираме и нищо друго да не правимъ“. Днесъ е окована волята на учителя, днесъ е окована самостоятелността на учителя, днесъ учителятъ е отрупанъ съ хиляди формалности по нареждане на нашитѣ министерства и въ него е убита всѣка самоинициатива и творчески импулсъ, за да създава и да може да преподава, не само онова, което знае и е задълженъ да преподаде по програмата, но да може да даде действително нѣщо повече на подрастващото поколение и да го подготви за утрешнитѣ дни въ обществото, въ което той живѣе.

Ето защо, г-да народни представители, на първо мѣсто, вмѣсто да смѣтаме, че чрезъ такава организация ще създадемъ една действително силна и мощна младежка организация, ние трѣбва да се замислимъ върху онаи институти, на които българскитѣ граждани и българската майка сѫ повѣрили своето дете да го учатъ и възпитаватъ. Възпитателното значение на българското училище не е добре опредѣлено, не е добре схванато, не е правилно поставено и заради туй тамъ се налага една основна корекция. Трѣбва да се разбере, че е наложително да възпитаваме младежта да обича труда, а не да я готвимъ само съ дипломи да отива да търси разни служби и мѣста за полесно изкарване на своята прехрана. Ние трѣбва да възпитаваме нейната воля да стане творецъ въ живота, а не само да търси удобно и топло мѣсто, за да може да преживѣе по-лесно своя животъ. Ето къде сѫ задачитѣ на българското училище, ето оная огромна, колосална роля, която българското училище може да изиграе за възпитанието на българската младежъ.

Е добре, г-да народни представители, какво е направено, за да бъде българското учителство въодушевлено отъ онаи идеи, отъ онаи общественъ и, ако щете, държавнически мирогледъ, който ние носимъ, който ние имаме и който действително може да се отрази много ползотворно върху самата дейностъ на българския учител? Въ това отношение трѣбва да признаемъ, че българскитѣ учители е твърде много ограничени, че нему не се дава възможностъ не, на него не се позволява интересъ къмъ всички онаи странични знания, които могатъ да го ползватъ и могатъ да му дадатъ възможностъ да създаде отъ българската младежъ една волева, една творческа личностъ. Всички ние сме били млади, всички ние помнимъ младежкитѣ си увлѣчения, всички помнимъ поривитѣ, съ които сме живѣли въ нашитѣ младини. И не е младъ онзи, който нѣма идеалистични разбирания, който не си поставя високи идеали, високи задачи, които иска да постигне съ своята млада и импулсивна енергия.

Е добре, г-да народни представители, нека тия идеали да ги конкретизираме въ точни български национални идеали. Нека да откриемъ идеалитѣ, къмъ които сѫ се стремѣли учителитѣ отъ нашето възраждане. Какъ се преподава българска история въ нашитѣ училища? Надникнете тамъ и вие ще видите доколко този твърде възпитателенъ предметъ може да влияе върху душата на ученика, така както се преподава той днесъ.

Г-да народни представители! Младежът се заразява от примѣри, младежката душа се увлича подиръ подвижитѣ, живота и дѣлата на ония избраници въ нашата история, които действително могат да посочатъ пътя, които могат да посочатъ идеалитъ на младежътъ. Погледнете българскитѣ учебници и вижте доколко подробно и какъ е разказана историята на Левски, неговиятъ животъ, неговитѣ дѣла и подвизи; вижте какъ е разказана историята на живота и дѣлото на Раковски; вижте какъ се предава цѣлата тая материя, която може толкова много да въодушеви младежътъ и да внедри толкова ценни качества въ българската младежъ. Надникнете да видите какъ се преподаватъ въ нашитѣ гимназии всички предмети, които иматъ възпитателно значение, и ще видите какво е направено, за да се излѣзе отъ книжното, отъ формалното и да се откриятъ възможности и перспективи за творчество и за онова, което разтваря душата на младежа и може да я тласне къмъ нови и хубави възможности. (Ръкоплѣскания)

Г-да народни представители! Съ всѣки учебенъ материалъ и предметъ може да се действува възпитателно. И онзи, който е ималъ възможностъ да наблюдава преподаването и обучението въ чуждитѣ училища, въ Германия напримѣръ, дето съмъ ималъ случай да наблюдавамъ това нѣщо, азъ съмъ увѣренъ, че е видѣлъ една коренно различна, една страотно различна система, единъ различенъ начинъ на обучение и възпитание. Но нѣма защо да ходите въ Германия — вижте въ германскитѣ училища тукъ какъ се възпитаватъ нашитѣ деца, които сж отишли тамъ. Българското дете, родено въ България, не може да пише правилно, следъ като свърши осми класъ, въпреки че все на български се обучава и на български му се говори винаги. Азъ съмъ съмъ билъ учителъ и знаа колко много ученици пишеха „училище“ съ о; азъ знаа колко гимназисти въ осми класъ правятъ сжществени грѣшки. На какво се дължи това нѣщо? Нашитѣ корифеи въ Министерството на народното просвѣщение си поставяха постоянно тия въпроси, разни административни, учебни и не знаа какви съвети ги обжждатъ, промишляватъ, но и досега още не сж намѣрили цѣръ, поне да научатъ българската младежъ на правилно четмо и писмо

Единъ народенъ представителъ: Защото сж останали отъ 30 години на едно мѣсто.

Д-ръ Атанасъ Поповъ: Г-да народни представители! Азъ смѣтамъ, че оная голѣма възпитателна и обществена роля, която могат да изиграятъ българскитѣ училища, е отнета на тия институти и заради това сега ние искаме съ единъ отдѣленъ законъ, съ една отдѣлна организация да запълнимъ тая празнина.

Е добре, искате спортъ. Е че нѣма ли спортъ въ гимназитѣ? Не сме ли всички марширували тамъ? И топки сме ритали. Искате, г-да, обучение, за да създадемъ ясенъ мирогледъ. Ами че това не могат ли да го вършатъ учителитѣ? Азъ мисля, че когато се иска да се организира българската младежъ, или когато става дума за организиране на българската младежъ, съвсемъ различни цели и значи трѣбва да се изтъкнатъ, защото така, както сж определени въ този законопроектъ, тѣ се смѣватъ и преплитатъ съ училищнитѣ задачи, съ задачитѣ, които сж поставени на българското училище; тѣ се схождатъ съ тѣхъ въ много случаи и ще настане една какафония, едно разбъркване, едно вмѣшательство въ поставяне на целитѣ и задачитѣ отъ страна на организацията на българската младежъ и отъ страна на училищата и ще се сблъскатъ различнитѣ интереси на бюрократитѣ. Ще трѣбва да ги разрешаватъ по цѣли години и докато ги разрешатъ, може би тая младежка организация да не сжествува дотогава.

Г-да народни представители! Общественото организиране на извънучилищната младежъ — азъ отдавамъ на него особено значение — е една огромна задача, една много важна задача, която ние трѣбва да осмислимъ. Е добре, по този начинъ това не може да стане. Ние имаме младежки организации при различнитѣ професионални организации, или тамъ където нѣма, има починъ да се направятъ такива младежки организации.

Г-да народни представители! Азъ не знаа дали е много целесъобразно къмъ всѣка професионална организация да се създаде едно младежко поддѣление, но смѣтамъ, че ония младежи, които ще членуватъ въ съответната младежка професионална организация като поддѣление на професионалната организация на тѣхнитѣ бащи и дѣди, ще иматъ близки до сърдцето си целитѣ и задачитѣ, които тая организация на тѣхнитѣ дѣди и бащи е поставила.

Казахъ, не знамъ дали това ще бѣде много целесъобразно. Азъ искамъ да подчертая тая обществена

задача, която трѣбва да се даде на младежкитѣ организации.

Г-да народни представители! Азъ присѣствахъ на единъ конгресъ на тази чудесна — пакъ ще повтора — организация на българскитѣ селски младежи, завършили допълнителни земеделски училища. Тамъ се говорѣше за земеделѣе, за различни други практически и въ връзка съ тѣхната ежедневна работа дейности. Тамъ се поставяха задачи близки до тѣхния занаятъ, до тѣхната ежедневна работа. Но въпреки това азъ чувствахъ, че на тази младежъ и лѣсна нѣщо. Какво е то? То е общественитѣ погледъ, общественитѣ идеалъ, които тази организация трѣбва да си постави, — за което членоветѣ и копнѣха, което искаха да видятъ въ своята организация, но което може би, по силата на обстоятелствата, не може да имъ се даде. Ето най-важното и най-сжществено, което трѣбва да се постави въ центъра на една младежка организация: обществена дейностъ, обществени цели и задачи. Тѣзи младежки организации трѣбва да играятъ известна роля въ нашия общественъ животъ. Това е моето разбиране. Не да организирате младежътъ въ името на маршировката, въ името на спортнитѣ упражнения — това не е никаква целъ, това не е никакъвъ идеалъ, това не може да въодушеви нито единъ младежъ.

Г-да народни представители! Трѣбва да се поставятъ известни цели и задачи на младежътъ въ нашия общественъ и държавенъ животъ. Кои сж тѣзи цели? Тѣ ще бѣдатъ сжщитѣ тия цели, които си поставяме и ние като общественици. Ние върваме въ идеалитъ на българския народъ и искаме да осмислимъ нашитѣ национални идеали. Ние искаме да постигнемъ известна обществена справедливостъ, ние искаме да осмислимъ известни обществено-полезни дѣла. Тая роля, която ние искаме да играе младежътъ, тя ще я играе може би въ по-ограниченъ размѣръ, но ще я играе въ своитѣ собствени организации. Младежътъ трѣбва да се тика къмъ творчески инициативи.

Въ Германия презъ 1939 г. нито единъ студентъ не можеше да се запише въ университета, преди да е работилъ поне единъ месецъ на полето. Единъ човѣкъ, израстналъ въ града, при най-хубава обстановка, трѣбваше да отиде на полето да работи земеделски трудъ, да сътрудничи на германския земеделецъ да събере хранитѣ си, защото знае, че това е една обществена придобивка, че помощта, която той дава на земеделеца, е действително необходима не само на тоя, на когото той помага да събира хранитѣ, но е необходима на цѣлата нация, на цѣлия народъ, на самия него. (Ръкоплѣскания)

Ето въ такава насока може да бѣде тласната българската младежъ — да сътрудничи на обществени инициативи, да бѣде впрегната въ работа въ обществени начинания, които могат да осмислятъ нейния животъ. (Ръкоплѣскания) Не да-рита топка, не да се занимава съ безплодни упражнения, а да отиде да създава, да твори, защото въ психиката на всѣки човѣкъ е да иска да бѣде вътрешно задоволенъ, вътрешно удовлетворенъ, като създаде нѣщо, колкото и малко да е то.

Г-да! Азъ не искамъ да отричамъ спортнитѣ упражнения, азъ не отричамъ тѣхното значение за развитието на здравето, за калаяването мишицѣта на тѣзи, които ги правятъ. Съвсемъ нѣмамъ тия намѣрения. Но азъ искамъ българската младежъ да бѣде тласната къмъ ония обществени инициативи, полезни и навремени, които се вършатъ отъ насъ, голѣмитѣ, и на които младежътъ съ въодушевление може да сътрудничи. Ето една отъ главнитѣ задачи, която трѣбва да се даде на българската младежъ. Въ земеделѣе ли ще бѣде, въ занаяти ли ще бѣде, въ каквато ще друга обществена насока да бѣде — това е въпросъ за оня, който ще създава закони. Но повтарямъ: въ тая насока трѣбва да бѣде тласната българската младежъ.

На второ мѣсто, трѣбва да влѣкнемъ на българската младежъ единъ здравъ общественъ мирогледъ, да я накараме да усвои този мирогледъ и да бѣде въодушевена отъ него. Този мирогледъ ще бѣде за върховенството на нацията — за това, че индивидътъ е нераздѣлна частъ отъ неговата жизнена общностъ, къмъ която той се числи. Това ще бѣде оня общественъ идеалъ, който ние всички гърцарски желаемъ да го има всѣки гражданинъ и да го поднесемъ въ съответна форма, за да можемъ да въодушевимъ българската младежъ къмъ ония обществени задачи и идеали, които и възрастнитѣ, които и държавата, които и нацията въ нейната цѣлостъ си поставятъ. Това е една отъ главнитѣ задачи, която трѣбва сжще така да легне въ основата на закона за организиране на българската младежъ.

Г-да народни представители! Трета задача, това е националната обществена дисциплина. Ние трѣбва да раз-

беремъ, че въ тая разслабеностъ, съ която се движи не само българската младежъ, но и всички ние, не може нашата национална общностъ да върви напредъ къмъ все по-голъми и по-голъми успѣхи. Всѣки българинъ трѣбва да знае, че има опредѣлено мѣсто, на което той стои, и където и да се намира, той е длъженъ да изпълни своя общественъ и националенъ дългъ. Ние трѣбва да внушимъ тия идеи и на българската младежъ, ние трѣбва да въодушевимъ и въ тая насока да ѝ дадемъ крилати възможности и перспективи. И всичко това тя самата да облѣче въ една такава форма, че да може действително да изпълни националната си и обществена роля.

Г-да народни представители! Ние трѣбва да възпитаеме българската младежъ — и това трѣбва да бѣде една отъ главнитѣ задачи — въ върховенството на националния трудъ. Българскиятъ националенъ трудъ е най-свѣтлото благо, което притежава всѣки отъ насъ и което притежава цялата наша национална общностъ въ съвкупностъ. Тоя трудъ трѣбва да бѣде таченъ. Къмъ тоя трудъ трѣбва да бѣдатъ отправени усилията и на младежъта, и на всѣки гражданинъ въ нашата страна. (Ржкоплѣския) Това е важно и смѣстено, къмъ което трѣбва да се отправи българската младежъ.

За осъществяването само на тия нѣколко задачи, които азъ поставихъ, е нужно, господа, създаването на една държавна организация, която ще има общественъ смисълъ и самата тя ще осмисли обществената роля на младежъта. Българската младежъ трѣбва да намѣри своето мѣсто. Тя трѣбва да бѣде зачетена. На нея трѣбва да ѝ бѣдатъ възложени задачи; не само да марширува, не само да спортува, но да може да изпълни нѣкаква функция въ цялкупния общественъ, стопански и всестраненъ животъ на българската държава. (Ржкоплѣския)

Такава организация азъ искамъ. Азъ не искамъ организация, която не ще може да стопли душата на българската младежъ, която нѣма да създаде ентузиазмъ въ българската младежъ, която нѣма да укрили нейния духъ, която нѣма да ѝ открие свѣтли перспективи, за да разбере, че е зачетена, че ѝ е отредена нѣкаква роля, че има да изпълни едни задачи, че има да изпълни нѣкакъвъ дългъ, да изиграе роля, която тѣкмо тя и само тя може да изиграе въ националния животъ на нашата държава.

За тая целъ трѣбва да се създаде една организация на българската младежъ. Тая организация, г-да народни представители, не бива да бѣде бюрократическо учреждение. Тая организация трѣбва да бѣде създадена само отъ участващите въ живота и въ строежа на самата организация. Ние не можемъ да мислимъ, че чуждъ на младежъта човѣкъ, човѣкъ, който нѣма нищо общо съ духа, стремителитъ и импулситъ на българската младежъ, може да седне на единъ столъ до едно бюро и съ телефонъ въ ржката да създава духъ, да създава ентузиазмъ въ българската младежъ. Напротивъ, ние трѣбва да знаемъ, че само когато се потикне самоинициативата и самостоятелността на българската младежъ, само тогава тя ще намѣри смисълъ да участвува, и то активно, и да се бори съ всичката си енергия за тая организация, да я пазѣ, да я защитава, да я усъвършенствува, за да може по тоя начинъ действително да си създаде нѣщо здраво, цѣлостно, което да запълва душата, да осмисля стремителитъ на българската младежъ.

Г-да народни представители! Трѣбва да се даде непосредствено участие на самата младежъ въ ръководството на нейната организация. Който знае какъ е организирана „Hitlers Jugend“ въ Германия, който знае какъ е организирана младежъта въ Италия — азъ не зная какъ е организирана младежъта въ Русия — той знае, че тамъ въ ръководството на младежкитѣ организации участвува самата младежъ, която живѣе съ импулситъ на собствената си организация и своята срѣда, която живѣе съ задачитѣ на собственитѣ си организации, която действително мисли, че изпълнява единъ върховенъ дългъ, като изпълнява разпоредбитѣ, постановленията и правилницитѣ въ своитѣ организации. Въ никой случай, освенъ за техническо ръководство, не се допуска неизвестенъ на младежкитѣ срѣди, чуждъ по темпераментъ, по разбираня, по импулс човѣкъ да разполага съ организацията, да я ръководи, да я движи въ нейния животъ.

Г-да народни представители! Въ законопроекта никъде нѣма гаранция, че нѣма да дойде въ тая организация единъ човѣкъ, който да я ръководи по начинъ, както той е живѣлъ преди 60 години въ своя младежки животъ. Азъ нѣмамъ никаква гаранция какъвъ човѣкъ ще ми курчиса утре г-нъ министъръ-председателъ и министъръ на народното просвѣщение тамъ, за да разбере тази организация, така организирана, съ такова ръководство, каква роля ще играе въ нашия общественъ животъ. И ето защо азъ смѣтамъ, че въ туй отношение трѣбва да се направятъ смѣстени корекции.

Г-да народни представители! Азъ изтъквамъ всички тия съображения заради това, защото съмъ преизпълненъ отъ желанието да се създаде действително една жизнеспособна младежка организация въ нашата страна, да се създаде тя съ всичкитѣ нейни поддѣления: по професия ако щете, по възраст ако щете, по отношение на задачитѣ и целитѣ, които всѣко поддѣление ще си постави, и т. н. — но да се създаде една жизнеспособна организация, която да извади отъ безпѣтица българската младежъ, която да я извади отъ влиянието на различни тайни и явни фактори.

Иванъ Батембергски: Българската младежъ не е била въ безпѣтица. Въ безпѣтица бѣха ония, които работѣха срещу идеалитъ на българската младежъ. Вие грѣшите, г-нъ д-ръ Поповъ! Българската младежъ е имала винаги своя правилно избранъ и върненъ пътъ.

Д-ръ Атанасъ Поповъ: Г-да народни представители! Азъ се радвамъ, че най-после г-нъ Батембергски се обади въ този Парламентъ. Никога ние не сме се борили противъ идеалитъ на българската младежъ или противъ идеалитъ на българската млада генерация. Напротивъ, ние сме искали винаги въ нашия общественъ и политически животъ — който смѣтамъ, че е малко по-голъмъ отъ този, който има г-нъ Батембергски — да осъществимъ и утвърдимъ едно народностно, едно народническо съзнание въ българската младежъ и да я тласнемъ въ пътя, по който тя трѣбва да се движи.

Иванъ Батембергски: Българската младежъ има своя пъть отъ по-рано. Тя следва и ще следва този пъть.

Д-ръ Атанасъ Поповъ: Ако г-нъ Батембергски смѣта, че спортнитѣ организации сѣ дали пъть на българската младежъ, азъ се различавамъ отъ това гледище и нѣма защо да споримъ по-нататкъ.

Иванъ Батембергски: Азъ съмъ представлявалъ и председателствувалъ и българската академическа младежъ, обаче — вземете си бележка — българската национална академична, а не противодържавна младежъ.

Председателствуващъ Никола Захариевъ: (Звъни)

Д-ръ Атанасъ Поповъ: Не само Вие сте националистъ въ тая страна. Азъ Ви забравямъ да смѣтате, че само Вие сте националистъ. Азъ съмъ билъ всѣкога на поста си като българинъ и съмъ билъ готовъ на саможертва.

Иванъ Батембергски: Когато искате да изкарвате другитѣ съ биволски глави, естествено, ние ще реагираме и ще Ви дадемъ отговоръ достатъчно добъръ.

Д-ръ Атанасъ Поповъ: Г-да народни представители! Азъ искамъ да обърна вниманието ви още на единъ въпросъ. Българската младежъ ще бѣде приобщена къмъ българската държава, къмъ нейнитѣ идеали, къмъ нейнитѣ задачи, къмъ всичко онова, което се твори въ нея, тогава когато тая младежъ намѣри откритото, ясното покровителство на нейния трудъ и нейното бъдеще. Знаете, г-да народни представители, че днесъ българскиятъ младежъ като завърши своето образование трѣбва да стои често пѣти съ години безъ работа и безъ възможностъ да приложи своя трудъ. Азъ смѣтамъ, че времената, въ които ние живѣемъ, сѣ времена, когато се издига лозунгътъ, не че всѣки е длъженъ да се труди, но че всѣки има правото да се труди. Едно време се проповѣдаше, че който иска да яде, трѣбва да работи, длъженъ е да работи, а днесъ се казва обратното: всѣки трѣбва да има правото да работи, да му се гарантира отъ държавата, отъ националната общностъ правото на трудъ, да му се гарантиратъ възможноститѣ за прехрана въ границитѣ на нацията. И ето защо, г-да, ние трѣбва да обърнемъ сериозно внимание върху този въпросъ, да създадемъ всички условия, што българската младежъ да намѣри закрила за своето бъдеще, да види гаранция за своитѣ утрешни дни, за да може по този начинъ да се разбере, че тая държава, въ която всѣки гражданинъ иска да живѣе добре и да се развива нормално, има грижата и за българската младежъ. Ние трѣбва да дадемъ едно всестранно образование на българската младежъ и трѣбва да дадемъ възможностъ да намѣри приложение на своя трудъ. Ние трѣбва да ѝ дадемъ правото да работи и чрезъ плодовѣтъ на своя трудъ да изкарва своята прехрана. Безъ гарантирането на това ѝ право, безъ да се мисли за нейното бъдеще, често пѣти изостанена въ безизходни обстановки, българската младежъ изпада въ отчаяние, въ униние и не може, естествено, да се въодушеви борчески и да се прояви творчески за бъдещето и за успѣха на своя народъ.

Г-да народни представители! Азъ смѣтамъ, че въ туй отношение трѣбва да се взематъ голѣми и важни решения, трѣбва да се положатъ максимумъ грижи, за да не бѣде изоставяна българската младежъ. Трѣбва да се търси годното, да се търси творческото, да се търси онова, което действително може да създава блага въ тая страна. Азъ трѣбва да подчертая, че трѣбва да се изостави системата на „близки“ и „далечни“, а трѣбва да се търси онова, което действително може да създава, може да твори, може да живѣе съ импулса и съ жаждата за постояненъ творчески животъ, за постоянни хубави дѣла въ нашия стопански, културенъ и общественъ животъ.

Г-да народни представители! Азъ искамъ да приключа. Понеже моитѣ мисли, които развихъ тукъ, могатъ да бѣдатъ тълкувани по най-различенъ начинъ, азъ искамъ да се уясня. Азъ стоя на становището за една здрава национална задача и националенъ идеалъ, който си поставя днешъ българската държава. Азъ смѣтамъ, че ние всички, които сме се наредили задъ националнитѣ задачи на държавата, трѣбва да полагаме максимумъ усилия и ежедневни грижи, за да гарантираме свѣтлото бѣдеше на нашата родина. Азъ смѣтамъ, обаче, че къмъ тия наши усилия — усилията на възрастнитѣ въ тая страна — трѣбва да бѣде приобщена българската младежъ. Съ това искамъ да подчертая, че на тази младежъ трѣбва да бѣдатъ открити общественитѣ идеали.

Г-да народни представители! Азъ знамъ, че съществува въ младежки организации съ голѣми идеали. Азъ искамъ, обаче тия идеали да бѣдатъ ясни, да бѣдатъ открити, да не бѣдатъ само книжни. Азъ съмъ живѣлъ въ тия срѣди, азъ знамъ какъ тѣ се създаватъ. Ние трѣбва да откриемъ страницата на творческото, на годното, здравето въ нашата младежъ, за да може то да бѣде насочено къмъ действителни и полезни резултати, както за самата младежъ, така също и за бѣдешето на народа ни. Ние трѣбва да се откажемъ отъ тия „мисли ариштанция“, които най-много сѣ тровили душата на българския народъ. Съ афишни знания, познания и идеи ние нѣма да се занимаваме. Ние живѣемъ едно тревожно време. Повече отъ всѣкога се налага, кой какъдето и да бѣде, да е на своя постъ. И нашата младежъ да я изправимъ на нейния постъ, за да брани държавата, за да брани нацията, за да брани нейнитѣ върховни интереси и да защитава нейния трудъ! Младежъта не може да изпълни тая голѣма роля само тогава, когато тя бѣде организирана по начинъ, шото нейното сърдце да бѣде стоплено, предъ нея да бѣдатъ открити перспективи, да ѝ се създадатъ възможности за творческа работа, да ѝ се даде възможностъ да може да прояви своята енергия и да даде воля на своитѣ усилия за създаване на нѣщо полезно и хубаво за нашата страна.

Г-да народни представители! Такава организация за нашата младежъ е необходима, такава организация е необходима. Нашата младежъ трѣбва да бѣде поставена на онова мѣсто, на което тя е поставена въ другитѣ страни. На българската младежъ трѣбва да дадемъ възможностъ за обществено, стопанско, културно и каквото щете друго проявление. И ние ще ѝ дадемъ тази възможностъ, г-да народни представители, когато поставимъ ясни задачи на младежката организация, когато дадемъ възможностъ за действително проявление на младежката енергия, когато можемъ да въодушевимъ, когато можемъ да окрилимъ духа на младежъта, да ѝ дадемъ възможностъ да работи съ ентузиазъмъ и да намѣри тая смисълъ въ своя животъ. Азъ не говоря за части отъ нашата младежъ; азъ говоря за цѣлокупната българска младежъ. Азъ не мисля, че цѣлата българска младежъ е въ безпѣтица. Но никой нѣма да отрече, г-да народни представители, че нашата младежъ е изоставена на различни странични влияния и нѣма едно системно, ползотворно и организирано въздействие върху нейната душа и върху нейната дейностъ. И заради това, като смѣтамъ, че е крайно време да се създаде една единна, нова, цѣлостна организация на българската младежъ, не съ колективни членове; нова организация, съ ясни обществени идеали, съ ясни задачи, полезни за нацията, азъ намирамъ, че въ този законопроектъ трѣбва да се направятъ съществени измѣнения, изъ основи да се промѣнятъ много негови постановления, за да можемъ по този начинъ да гарантираме една силна и жизнеспособна организация; организация, която ще стои като стражъ на националнитѣ ни идеали, организация на цѣлокупната българска младежъ. (Ржкоплѣскания)

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Г-да народни представители! Ще преустановимъ разискванията по точка шеста отъ дневния редъ.

Г-нъ министърътъ на финанситѣ предлага да минемъ къмъ точка седма отъ дневния редъ.

Който приематъ това предложение на г-на министра на финанситѣ, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Минаваме къмъ точка седма отъ дневния редъ:

Одобрение на предложението за одобрение решенията на прошетарната комисия, взети въ заседанието ѝ на 28 ноември 1940 г., протоколъ № 11.

Има думата докладчикътъ на прошетарната комисия г-нъ Атанасъ Цвѣтковъ.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: Г-да народни представители! Ще ви докладвамъ проекторешението за одобрение решенията на прошетарната комисия, взети въ заседанието ѝ на 28 ноември 1940 г., протоколъ № 11: (Чете)

„ПРОЕКТОРЕШЕНИЕ

за одобрение решенията на прошетарната комисия, взети въ заседанието ѝ на 28 ноември 1940 г. протоколъ № 11.

Одобряватъ се означенитѣ по-долу решения на прошетарната комисия при XXV-то обикновено Народно събрание, II редовна сесия, взети въ заседанието ѝ на 28 ноември 1940 г., а именно:

1. Димитъръ Цвѣтковъ Букоровъ, отъ гр. Русе, вх. № 486/1938 г.

Опрошава му се сумата 14.000 л., воененъ данѣкъ и лихвитъ върху него, дължими къмъ Русенското данѣчно управление.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Който приематъ пунктъ 1, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„2. Никола Ивановъ Американски, родомъ отъ с. Батз-ово, живущъ въ с. Кочериново, Дупнишко, вх. № 547/1938 г.

Опрошава му се сумата 3.380 л., слѣти данѣци съ връхнинитѣ и лихвитъ върху тѣхъ, 3.151 л. акцизъ и 847 л. общински налоѣкъ и лихвитъ върху тѣхъ, дължими къмъ Дупнишкото данѣчно управление.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Който приематъ пунктъ 2, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„3. Никола и Коста Ст. Кадийски, отъ с. Тополица, Дупнишко, наследници на Ана Ст. Кадийска, вх. № 1016/1938 г.

Опрошава имъ се сумата 21.746 л., данѣкъ наследства и увеличение върху нея, дължими къмъ Дупнишкото данѣчно управление.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Който приематъ пунктъ 3, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„4. Аспарухъ Хр. Златаревъ, отъ гр. Радомиръ, вх. № 2161/1938 г.

Опрошава му се сумата 1.870 л., такси за кабриолети и велосипеди за 1922/1929 г., дължими къмъ Радомирското данѣчно управление, и лихвитъ върху тѣхъ.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Който приематъ пунктъ 4, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„5. Коста Георгиевъ, отъ с. Вѣнчанъ, Провадийско, вх. № 2591/1938 г.

Опрошава му се сумата 7.000 л., водно право, дължима къмъ Провадийското данѣчно управление, и лихвитъ върху тѣхъ.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Който приематъ пунктъ 5, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„6. Али Османовъ Аламовъ, отъ гр. Кубратъ, вх. № 3289/1938 г.

Опрошава му се сумата 3.273 л., данѣци съ връхнинитѣ и лихвитъ за закъснение върху тѣхъ, дължими къмъ Кубратското данѣчно управление.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Който приематъ пунктъ 6, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„7. Михаилъ Алексовъ Игнатовъ, отъ гр. Перникъ, вх. № 3498/1933 г.

Опращава му се сумата 20.000 л., слѣти данѣци съ врѣхнинитѣ и лихвитѣ за закъснение върху тѣхъ, дължими къмъ Софийското градско данѣчно управление.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които прие-матъ пунктъ 7, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„8. Неджибъ Реджебовъ Алиевъ, отъ гр. Шуменъ, вх. № 3945/1938 г.

Опращава му се сумата 1.050 л., желѣзнопѣтень данѣкъ и лихвитѣ върху тѣхъ, дължими къмъ Шуменското данѣчно управление.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които прие-матъ пунктъ 8, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„9. Симо Трифоновъ Достовъ, отъ гр. София, вх. № 3989/1938 г.

Опращава му се сумата 36.950 л., данѣци съ врѣхнинитѣ и лихвитѣ за закъснение върху тѣхъ, дължими къмъ Софийското градско данѣчно управление.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които прие-матъ пунктъ 9, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„10. Кръстю Теофиловъ Мушмовъ, отъ с. Тръстеникъ, Русенско, вх. № 4019/1938 г.

Опращава му се сумата 5.000 л., данѣци съ врѣхнинитѣ и лихвитѣ за закъснение върху тѣхъ, дължими къмъ Бѣленското данѣчно управление.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които прие-матъ пунктъ 10, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„11. Нечо Ивановъ Баневъ, отъ с. Баниска, Бѣленско, вх. № 4203/1938 г.

Опращава му се сумата 5.000 л., слѣти данѣци съ врѣхнинитѣ и лихвитѣ за закъснение върху тѣхъ, дължими къмъ Бѣленското данѣчно управление.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които прие-матъ пунктъ 11, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„12. Никола Георгиевъ Иванчевъ, отъ с. Маслари, Ново-село, вх. № 4311/1938 г.

Опращава му се сумата 492 л., слѣти данѣци, глобитѣ съ врѣхнинитѣ и лихвитѣ за закъснение върху тѣхъ, дължими къмъ Софийското областно данѣчно управление.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които прие-матъ пунктъ 12, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„13. Велика Ив. Вълканова, отъ гр. Елхово, вх. № 4471/1938 г.

Опращава ѝ се сумата 2.700 л., воененъ данѣкъ и лихвитѣ върху него, дължими къмъ Елховското данѣчно управление.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които прие-матъ пунктъ 13, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„14. Пандо Алексиевъ Симовъ, отъ гр. София, вх. № 4533/1938 г.

Опращава му се сумата 10.000 л., слѣти данѣци съ врѣхнинитѣ и лихвитѣ за закъснение върху тѣхъ, дължими къмъ Софийското градско данѣчно управление.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които прие-матъ пунктъ 14, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„15. Горанъ Ивановъ Георгиевъ, отъ гр. Ломъ, вх. № 4758/1938 г.

Опращава му се сумата 4.516 л., слѣти данѣци съ врѣхнинитѣ и лихвитѣ за закъснение върху тѣхъ, дължими къмъ Ломското данѣчно управление.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които прие-матъ пунктъ 15, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„16. Василка Иванова Георгиева, отъ гр. София, вх. № 8078/1940 г.

Опращава ѝ се сумата 6.816 л., двоенъ данѣкъ-занятие къмъ гр. София за 1928/1929 и 1929/1930 г., за което време е обложена и къмъ гр. Видинъ. (Удостоверение № 7852/23, ноември 1939 г.)“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които прие-матъ пунктъ 16, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„17. Георги Пенчевъ Добревъ, отъ с. Радево, Новозагор-ско, вх. № 5553/1938 г.

Опращава му се сумата 2.000 л., воененъ данѣкъ и лихвитѣ за закъснение върху него, дължими къмъ Новозагор-ското данѣчно управление отъ починалия му синъ Петъръ“.

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които прие-матъ пунктъ 17, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„18. Райчо Георгиевъ Даскаловъ, отъ гр. София, вх. № 5908/1938 г.

Опращава му се сумата 3.000 л., слѣти данѣци съ врѣхнинитѣ и лихвитѣ за закъснение върху тѣхъ, дължими къмъ Софийското градско данѣчно управление.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които прие-матъ пунктъ 18, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„19. Иванъ Тодоровъ Боневъ, отъ с. Красно-село, Со-фийско, вх. № 5917/1938 г.

Опращава му се сумата 2.648 л., слѣти данѣци съ врѣхнинитѣ и лихвитѣ за закъснение върху тѣхъ, дължими къмъ Софийското областно данѣчно управление по пар-тида № 4890.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които прие-матъ пунктъ 19, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„20. Петъръ Николовъ Самаровъ, отъ гр. София, вх. № 6028/1938 г.

Опращава му се сумата 3.000 л., двоенъ данѣкъ-занятие и лихвитѣ за закъснение върху нея, дължима къмъ Софий-ското градско данѣчно управление.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които прие-матъ пунктъ 20, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„21. Моше Шимонъ Ниньо, отъ гр. София, вх. № 6250/1938 г.

Опращава му се сумата 1.473 л., слѣти данѣци съ врѣхнинитѣ и лихвитѣ за закъснение върху тѣхъ, дължими къмъ Софийското градско данѣчно управление.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които прие-матъ пунктъ 21, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„22. Марийка Николова Дудулова, отъ гр. София, вх. № 6630/1938 г.

Опращава ѝ се сумата 1914 л., слѣти данѣци съ врѣхнинитѣ и лихвитѣ за закъснение върху тѣхъ и глоба на-рушение 100 л., дължими къмъ Софийското градско да-нѣчно управление.“

Председателстваващ Никола Захариев: Които прие-
мат пункт 22, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)
„23. Пана Борисова Димитрова, отъ с. Слатино, Дуп-
нишко, вх. № 4739/1938 г.

Опрощава ѝ се напълно наложената глоба и банде-
ролно право по постановление № 909/1937 г. на дупниш-
кия акцизенъ началникъ.“

Председателстваващ Никола Захариев: Които прие-
мат пункт 23, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)
„24. Кръстю Атанасовъ, отъ с. Долна-Орѣховица, Гор-
ноорѣховско, вх. № 7511/1938 г.

Опрощава му се сумата 11.400 л., данъци съ връх-
нинитъ и лихвитъ за закъснение върху тѣхъ, дължими къмъ
Плѣвненското данѣчно управление.“

Председателстваващ Никола Захариев: Които прие-
мат пункт 24, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)
„25. Иванъ Митовъ Алексовъ, отъ гр. Дупница, вх.
№ 7532/1938 г.

Опрощава му се сумата 7.000 л., слѣти данъци съ връх-
нинитъ и лихвитъ за закъснение върху тѣхъ, дължими
къмъ Дупнишкото данѣчно управление.“

Председателстваващ Никола Захариев: Които прие-
мат пункт 25, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)
„26. Д-ръ Александъръ Ванковъ Нешевъ, отъ с. Панча-
рево, Софийско, вх. № 7795/1938 г.

Опрощава му се сумата 17.995 л., данъци съ връх-
нинитъ и лихвитъ за закъснение върху тѣхъ, дължими къмъ
Софийското градско данѣчно управление.“

Председателстваващ Никола Захариев: Които прие-
мат пункт 26, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)
„27. Зора Андрей Попова, отъ с. Брусарци, Ломско,
вх. № 8300/1938 г.

Опрощава ѝ се сумата 14.000 л., безвъзмездни данъци
съ връхнинитъ и лихвитъ за закъснение върху тѣхъ,
дължими къмъ Ломското данѣчно управление.“

Председателстваващ Никола Захариев: Които прие-
мат пункт 27, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)
„28. Роза Францъ Лъошникъ, отъ гр. София, вх. № 8722/
1938 г.

Опрощава ѝ се сумата 4.769 л., данъци съ връхнинитъ
и лихвитъ върху тѣхъ, и 8.044 л., глоба нарушение да-
нѣчни закони, дължими къмъ Софийското градско да-
нѣчно управление.“

Председателстваващ Никола Захариев: Които прие-
мат пункт 28, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)
„29. Иванъ Илиевъ Сушевъ, отъ гр. Св.-Врачъ, вх.
№ 9836/1938 г.

Опрощава му се сумата 5.950 л., данъци съ връхнинитъ
и лихвитъ за закъснение върху тѣхъ, дължими къмъ Св.-
Врачкото данѣчно управление.“

Председателстваващ Никола Захариев: Които прие-
мат пункт 29, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)
„30. Наследницитъ на Тодоръ Костовъ: Василка, Пе-
търъ, Костадинъ и Марийка Тодоръ Костови, отъ гр. Со-
фия, вх. № 10115/1938 г.

Опрощава имъ се сумата 20.000 л., слѣти данъци и
връхнинитъ и лихвитъ върху тѣхъ, дължими къмъ Со-
фийското градско данѣчно управление.“

Председателстваващ Никола Захариев: Които прие-
мат пункт 30, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)
„31. Стефана (Тана) Чернева Цонева, отъ гр. Ямболъ,
вх. № 10222/1938 г.

Опрощава ѝ се сумата 3.384 л. и сумата 2.704 л., слѣти
данъци съ връхнинитъ и лихвитъ за закъснение върху
тѣхъ, дължими къмъ Ямболското данѣчно управление по
личната партия на молиелката № 5183 и по тази на
покойния ѝ съпругъ Черню Ат. Цоневъ подъ № 6552 къмъ
гр. Ямболъ.“

Председателстваващ Никола Захариев: Които прие-
мат пункт 31, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)
„32. Катина Николова Донкова Чакърова, отъ гр. Со-
фия, вх. № 10361/1938 г.

Опрощава ѝ се сумата 8.000 л., данъци съ връхнинитъ
и лихвитъ за закъснение върху тѣхъ, дължими къмъ
Софийското градско данѣчно управление.“

Председателстваващ Никола Захариев: Които прие-
мат пункт 32, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)
„33. Златавъ Георгиевъ Симеоновъ, отъ с. Филиповци,
Софийско, вх. № 10522/1938 г.

Опрощава му се сумата 540 л., слѣти данъци съ връх-
нинитъ, дължими къмъ Софийското областно данѣчно
управление.“

Председателстваващ Никола Захариев: Които прие-
мат пункт 33, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)
„34. Ангелъ Велиновъ Богоевъ, отъ с. Паничарево,
Дупнишко, вх. № 12211/1938 г.

Опрощава му се сумата 31.548 л., данѣкъ върху на-
следствата и лихвитъ за закъснение върху него, дължими
къмъ Дупнишкото данѣчно управление.“

Председателстваващ Никола Захариев: Които прие-
мат пункт 34, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)
„35. Арма Тотева Тжланова, отъ с. Шипка, Казанлъшко,
вх. № 293/1939 г.

Опрощава ѝ се сумата 180 л., желѣзнопѣтенъ данѣкъ
и лихвитъ върху него, дължими къмъ Казанлъшкото да-
нѣчно управление.“

Председателстваващ Никола Захариев: Които прие-
мат пункт 35, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)
„36. Кирилъ Лазаровъ Цинцарски, отъ с. Кондофрей,
Радомирско, вх. № 316/1939 г.

Опрощава му се сумата 2.400 л., воененъ данѣкъ и
лихвитъ върху него, дължими къмъ Радомирското да-
нѣчно управление.“

Председателстваващ Никола Захариев: Които прие-
мат пункт 36, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)
„37. Братя Василъ и Русю Теневи Гочеви, отъ с. Ди-
нево, Хасковско, вх. № 519/1939 г.

Опрощава имъ се сумата 9.000 л., данъци съ връх-
нинитъ и лихвитъ върху тѣхъ, дължими къмъ Хасковското
данѣчно управление.“

Председателстваващ Никола Захариев: Които прие-
мат пункт 37, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„38. Димитъръ Станковъ Николовъ, отъ гр. Ломъ, вх. № 1059/1939 г.

Опрошава му се сумата 2.239 л., данъци и врѣхнинитѣ и лихвитѣ върху тѣхъ, и 3.758 л. II и III размѣръ данъкъ, дължими къмъ Ломското данъчно управление.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 38, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„39. Андонъ Главининовъ, отъ с. Динката, Пазарджишко, вх. № 1290/1939 г.

Опрошава му се сумата 12.387 л., данъци съ врѣхнинитѣ и лихвитѣ върху тѣхъ, дължими къмъ Пазарджиш-
кото данъчно управление.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 39, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„40. Петъръ Т. Ходжовъ, отъ с. Златарица, Еленско, вх. № 1447/1939 г.

Опрошава му се сумата 1.500 л., воененъ данъкъ и лихвитѣ върху тѣхъ, дължими къмъ Еленското данъчно управление.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 40, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„41. Стефанъ Николовъ Крахтовъ, отъ гр. Пловдивъ, вх. № 1675/1939 г.

Опрошава му се сумата 20.000 л., слѣти данъци съ врѣхнинитѣ и лихвитѣ за закъснение върху тѣхъ, дължими къмъ Пловдивското областно данъчно управление.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 41, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„42. Хаймъ Бениаминовъ Сабитай, отъ гр. София, вх. № 1838/1939 г.

Опрошава му се сумата 4.314 л., слѣти данъци съ лихвитѣ върху тѣхъ, дължими къмъ Софийското градско данъчно управление.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 42, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„43. Михаилъ Костадиновъ Богдановъ, отъ гр. София, вх. № 2079/1939 г.

Опрошава му се сумата 28.967 л., данъци съ врѣхнинитѣ и лихвитѣ върху тѣхъ, дължими къмъ Софийското градско данъчно управление.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 43, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„44. Благой Костовъ Холановъ, отъ гр. Ямболъ, вх. № 2374/1939 г.

Опрошава му се сумата 3.000 л., воененъ данъкъ съ лихвитѣ за закъснение върху него, дължими къмъ Ямбол-
ското данъчно управление.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 44, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„45. Никола Кръстевъ Чоневъ, отъ с. Самоводене, Тър-
новско, вх. № 2391/1939 г.

Опрошава му се сумата 8.000 л., слѣти данъци съ лих-
витѣ и врѣхнинитѣ, дължими къмъ Търновското данъчно
управление.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 45, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„46. Стоянъ Вълкановъ Димитровъ, отъ с. Ново-Пан-
чарево, Бургаско, вх. № 2398/1939 г.

Опрошава му се сумата 10.000 л., слѣти данъци и
врѣхнинитѣ и лихвитѣ върху тѣхъ, дължими къмъ Бур-
гаското данъчно управление.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 46, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„47. Симеонъ Христовъ Самоковлиевъ, отъ гр. София, вх. № 2808/1939 г.

Опрошава му се сумата 1.590 л., слѣти данъци съ
врѣхнинитѣ и лихвитѣ върху тѣхъ, дължими къмъ Со-
фийското градско данъчно управление.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 47, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„48. Димитъръ Ангеловъ Димитровъ, отъ с. Просена,
Русенско, вх. № 3280/1939 г.

Опрошава му се сумата 7.000 л., воененъ данъкъ и
лихвитѣ върху него, дължими къмъ Русенското данъчно
управление.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 48, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„49. Георги Георгиевъ Нанковъ отъ гр. Велико-Тър-
ново, вх. № 3370/1939 г.

Опрошава му се сумата 1.404 л., воененъ данъкъ и
лихвитѣ върху тази сума, дължима къмъ Великотърнов-
ското данъчно управление отъ покойния му синъ Ди-
митъръ Георгиевъ Нанковъ.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 49, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„50. Панайотъ Ат. Шевкеновъ, отъ гр. Ямболъ, вх. № 3389/1939 г.

Опрошава му се сумата 12.000 л., акцизъ и 2.000 л.,
общински налогъ, и лихвитѣ върху тѣхъ, дължими къмъ
Ямболското данъчно управление.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 50, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„51. Иванъ Христовъ Босевъ, отъ с. Стрелецъ, Горно-
орѣховско, и Дончо Ивановъ Зафировъ и Илия Ивановъ,
отъ сѣщото село, вх. № 3480/1939 г.

Опрошава имъ се сумата 12.000 л., слѣти данъци по
картонъ № 17165 ведно съ лихвитѣ и врѣхнинитѣ, дъл-
жими къмъ Софийското областно данъчно управление за
с. Орландовци.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 51, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„52. Радка Илиева Василева Гунчева, отъ гр. Ямболъ, за
себе си и като законна представителка на децата си,
вх. № 4030/1939 г.

Опрошава се на наследниците на Илия Вас. Гунчевъ
отъ гр. Ямболъ, сумата 1.495 л., данъци съ врѣхнинитѣ
и 900 л. желѣзнопѣтенъ данъкъ и лихвитѣ върху тѣхъ,
дължими къмъ Ямболското данъчно управление.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 52, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„53. Елена Д. Христоскова, отъ гр. Пещера, вх. № 4250
1939 г.

Опрошава ѝ се сумата 1.318 л., воененъ данъкъ и
лихвитѣ за закъснение върху него, дължими къмъ Пе-

щерското данъчно управление отъ покойния ѝ синъ Петъръ Д. Христосковъ.“

Председателстващъ Никола Захариевъ: Които приематъ пунктъ 53, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„54. Косто Костовъ Вълковъ, отъ гр. Плѣвене, вх. № 4251/1939 г.

Опращава му се сумата 1.662 л., воененъ данѣкъ и лихвитъ върху него, дължими къмъ Плѣвенското данъчно управление по партида № 1881 отъ сина му Иванъ Костовъ Костовъ.“

Председателстващъ Никола Захариевъ: Които приематъ пунктъ 54, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„55. Николай Илиевъ Абрашевъ, отъ с. Красенъ, Русенско, вх. № 5025/1939 г.

Опращава му се сумата 4.044 л., данѣци съ врѣхнинитъ и лихвитъ върху тѣхъ, дължими къмъ Русенското данъчно управление.“

Председателстващъ Никола Захариевъ: Които приематъ пунктъ 55, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„56. Парашкевъ П. Петровъ, отъ гр. Русе, вх. № 5264/1939 г.

Опращава му се сумата 10.660 л. данѣци съ врѣхнинитъ и лихвитъ върху тѣхъ, дължими къмъ Русенското данъчно управление.“

Председателстващъ Никола Захариевъ: Които приематъ пунктъ 56, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„57. Генчо Колевъ Астаджовъ, отъ с. Енина, Казанлъшко, вх. № 5338/1939 г.

Опращава му се сумата 12.000 л., воененъ данѣкъ съ глобата и лихвитъ върху него, дължими къмъ Казанлъшкото данъчно управление.“

Председателстващъ Никола Захариевъ: Които приематъ пунктъ 57, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„58. Петъръ Веселиновъ Пѣйчевъ, отъ гр. София, вх. № 6101/1939 г.

Опращава му се сумата 10.000 л., данѣци, съ врѣхнинитъ и лихвитъ върху тѣхъ, дължими къмъ Софийското градско данъчно управление.“

Председателстващъ Никола Захариевъ: Които приематъ пунктъ 58, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„59. Фелай Асанъ Асановъ отъ гр. Ломъ, вх. № 6362 1939 г.

Опращава му се сумата 270 л., желѣзнопѣтенъ данѣкъ и 960 л., пѣтенъ данѣкъ, дължими къмъ Ломското данъчно управление.“

Председателстващъ Никола Захариевъ: Които приематъ пунктъ 59, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„60. Морицъ Аврамъ Машиахъ отъ гр. София, вх. № 6542/1939 г.

Опращава му се сумата 15.000 л., данѣци съ врѣхнинитъ и лихвитъ върху тѣхъ, дължими къмъ Софийското градско данъчно управление.“

Председателстващъ Никола Захариевъ: Които приематъ пунктъ 60, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„61. Димитъръ Симеоновъ Дезевъ, отъ с. Тръстеникъ, Плѣвенско, вх. № 8097/1939 г.

Опращава му се сумата 2.000 л., воененъ данѣкъ и лихвитъ върху него, дължими къмъ Плѣвенското областно данъчно управление.“

Председателстващъ Никола Захариевъ: Които приематъ пунктъ 61, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„62. Марко Н. Настевъ, отъ с. Лѣджене, Пещерско, вх. № 8156/1939 г.

Опращава му се сумата 1.500 л., воененъ данѣкъ и лихвитъ върху нея, дължими къмъ Пещерското данъчно управление.“

Председателстващъ Никола Захариевъ: Които приематъ пунктъ 62, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„63. Владимиръ Николовъ Чолаковъ, отъ гр. Бургасъ, вх. № 8157/1939 г.

Опращава му се сумата 15.000 л. и лихвитъ върху тѣхъ, дължими къмъ Хасковското данъчно управление по партида № 107.“

Председателстващъ Никола Захариевъ: Които приематъ пунктъ 63, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„64. Кръстю Яначковъ, отъ гр. Фердинандъ, вх. № 8158/1939 г.

Опращава му се сумата 10.000 л., и лихвитъ върху нея, дължими къмъ Фердинандското данъчно управление.“

Председателстващъ Никола Захариевъ: Които приематъ пунктъ 64, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„65. Милка Христова Платнарова, отъ гр. София, вх. № 8159/1939 г.

Опращава ѝ се сумата 25.000 л., слѣти данѣци съ врѣхнинитъ и лихвитъ върху тѣхъ, дължими къмъ Софийското градско данъчно управление.“

Председателстващъ Никола Захариевъ: Които приематъ пунктъ 65, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„66. Майръ Яковъ Коенъ, отъ гр. София, вх. № 8160/1939 г.

Опращава му се сумата 3.700 л. съ врѣхнинитъ и лихвитъ върху тѣхъ, дължими къмъ Софийското градско данъчно управление.“

Председателстващъ Никола Захариевъ: Които приематъ пунктъ 66, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„67. Стефанъ Ивановъ Бакаловъ, отъ гр. София, вх. № 8161/1939 г.

Опращава му се сумата 7.624 л., данѣци и лихвитъ върху тѣхъ, дължими къмъ Софийското градско данъчно управление.“

Председателстващъ Никола Захариевъ: Които приематъ пунктъ 67, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„68. Рашко Малеевъ, отъ гр. София, вх. № 8162/1939 г.

Опращава му се сумата 2.500 л., данѣци и лихвитъ върху тѣхъ, дължими къмъ Софийското областно данъчно управление.“

Председателстващъ Никола Захариевъ: Които приематъ пунктъ 68, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„69. Василка Сотирова Захариева, отъ гр. София, вх. № 8163/1939 г.

Опращава ѝ се сумата 2.594 л. съ врѣхнинитъ и лихвитъ върху нея, дължими къмъ Софийското данъчно управление.“

Председателстващъ Никола Захариевъ: Които приематъ пунктъ 69, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)
„70. Ганка Г. Бръчкова, отъ гр. Русе, вх. № 8164/1939 г.
Опрошава ѝ се сумата 1.270 л. съ врѣхниниѣ и лих-
витиѣ върху нея, дължими къмъ Русенското данъчно
управление.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 70, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)
„71. Анани Божиловъ Станковъ, отъ гр. София, вх.
№ 8165/1939 г.

Опрошава му се сумата 6.500 л., съ врѣхниниѣ и
лихвитиѣ върху тѣхъ, дължими къмъ Кюстендилското да-
нъчно управление.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 71, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)
„72. Елена Николова Костова, отъ гара Сомовиѣ,
Никополско, вх. № 8166/1939 г.

Опрошава ѝ се сумата 1.700 л., воененъ данѣкъ и врѣх-
ниниѣ и лихвитиѣ върху тази сума, дължими къмъ Нико-
полското данъчно управление.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 72, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)
„73. Симеонъ Иончевъ Бѣлевъ, отъ гр. Видинъ, вх.
№ 8167/1939 г.

Опрошава му се сумата 4.592 л. и лихвитиѣ за за-
къснение върху тѣхъ, дължими къмъ Видинското да-
нъчно управление.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 73, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)
„74. Минка Накова Иванова, отъ гр. Разградъ, вх.
№ 8168/1939 г.

Опрошава ѝ се сумата 8.084 л. данѣкъ наследства и
лихвитиѣ върху тѣхъ, дължими къмъ Разградското да-
нъчно управление.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 74, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)
„75. Иванка Симеонова Черкезова, отъ гр. Плевенъ,
вх. № 8169/1939 г.

Опрошава ѝ се сумата 4.594 л., слѣти данѣци съ
врѣхниниѣ и лихвитиѣ върху тѣхъ, дължими къмъ Плев-
ненското данъчно управление.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 75, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)
„76. Желѣзко Рашевъ Желѣзовъ, отъ с. Сушица,
Горноорѣховско, вх. № 8170/1939 г.

Опрошава му сумата 900 л., воененъ данѣкъ и лихвитиѣ
върху него, дължими къмъ Горноорѣховското данъчно
управление.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 76, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)
„77. Данаилъ Бохоръ Кали, отъ гр. София, вх. № 8171/
1939 г.

Опрошава му се сумата 7.000 л., данѣци и врѣхниниѣ
и лихвитиѣ върху тѣхъ, дължими къмъ Софийското
градско данъчно управление.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 77, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)
„78. Георги Атанасовъ Стояновъ, отъ гр. София, вх.
№ 8172/1939 г.

Опрошава му се сумата 6.900 л., слѣти данѣци и врѣх-
ниниѣ и лихвитиѣ върху нея, дължими къмъ Софийското
градско данъчно управление.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 78, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)
„79. Димитъръ Ивановъ Митраджиевъ, отъ гр. Елхово,
вх. № 8173/1939 г.

Опрошава му се сумата 9.194 л., двойни данѣци за
1925/1932 г. и 1926/1931 г., дължими къмъ Елховското да-
нъчно управление.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 79, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)
„80. Цанко Ивановъ Овчаровъ, с. Шипка, Казанлъшко,
вх. № 8174/1939 г.

Опрошава му се сумата 2.235 л., воененъ данѣкъ и
лихвитиѣ върху нея, дължими къмъ Казанлъшкото данъчно
управление.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 80, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)
„81. Бекиръ Рамадановъ Еминовъ, отъ гр. Разградъ,
вх. № 8175/1939 г.

Опрошава му се сумата 4.510 л., слѣти данѣци, съ врѣх-
ниниѣ и лихвитиѣ върху тѣхъ, дължими къмъ Разград-
ското данъчно управление.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 81, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)
„82. Икономка Н. Секулова, отъ с. Княжево, Софийско,
вх. № 8176/1939 г.

Опрошава ѝ се сумата 2.510 л., и врѣхниниѣ и лихвитиѣ
върху сѣщата, дължими къмъ Софийското областно да-
нъчно управление.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 82, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)
„83. Господинъ Христовъ, отъ гр. Нови-Пазаръ, вх.
№ 8178/1939 г.

Опрошава му се сумата 2.050 л., данѣци, съ врѣхниниѣ
и лихвитиѣ върху тѣхъ, дължими къмъ Новопазарското
данъчно управление.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 83, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)
„84. Яни Костовъ Влаховъ, отъ гр. София, вх. № 8179
1939 г.

Опрошава му се сумата 6.485 л., данѣци, съ врѣхни-
ниѣ и лихвитиѣ върху тѣхъ, дължими къмъ Софийското
градско данъчно управление.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 84, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)
„85. Петко Миленковъ Натовъ, отъ гр. Пазарджикъ, вх.
№ 8180/1939 г.

Опрошава му се сумата 5.846 л., акцизъ върху вина и
данѣкъ върху материали и лихвитиѣ, дължими къмъ Па-
зарджикското данъчно управление.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 85, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„86. Рада Михова, по мъжъ Димитрова В. Недева, отъ гр. Елхово, вх. № 8181/1939 г.

Опращава ѝ се сумата 753 л., воененъ данъкъ и лихвитъ върху нея и 1.440 л. желѣзнопѣгненъ данъкъ и лихвитъ върху тѣхъ, дължими къмъ Елховското данъчно управление по партията на покойния ѝ съпругъ Димитъръ Величковъ Недевъ подъ № 294.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които прие-матъ пунктъ 86, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„87. Наследницитѣ на Христо Николовъ Димитровъ, отъ гр. Разградъ, вх. № 8182/1939 г.

Опращава имъ се сумата 2.834 л., слѣти данъци и врѣхнинитѣ и лихвитъ върху тѣхъ и 897 л. желѣзнопѣгненъ данъкъ, дължими къмъ Разградското данъчно управление по партията на Христо Николовъ Димитровъ № 2267.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които прие-матъ пунктъ 87, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„88. Борисъ Брайковъ Касѣровъ, отъ гр. София, вх. № 8183/1939 г.

Опращава му се сумата 17.596 л., съ врѣхнинитѣ и лихвитъ върху тѣхъ, дължими къмъ Софийското градско данъчно управление.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които прие-матъ пунктъ 88, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„89. Лука Ранчовъ Червенаковъ, отъ с. Попинци, Пана-гюрско, вх. № 8184/1939 г.

Опращава му се сумата 2.000 л., воененъ данъкъ и лихвитъ върху нея, дължими къмъ Панагюрското данъчно управление.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които прие-матъ пунктъ 89, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„90. Петъръ Димитровъ Дуковъ, отъ гр. София, вх. № 8185/1939 г.

Опращава му се всичкитѣ данѣкъ-занятие до 17 юлий 1939 г., въ размѣръ до 5.000 л. съ лихвата му, дължими къмъ Софийското градско данъчно управление.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които прие-матъ пунктъ 90, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„91. Петъръ Т. Гуджуновъ, отъ гр. Пазарджикъ, вх. № 8186/1939 г.

Опращава му се сумата 7.200 л., данѣци съ врѣхнинитѣ и лихвитъ за закъснение върху тѣхъ, дължими къмъ Панагюрското данъчно управление.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които прие-матъ пунктъ 91, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„92. Иванъ Д. Терзиевъ, отъ с. Тулово, Казанлъшко, вх. № 8187/1939 г.

Опращава му се сумата 25.000 л., слѣти данѣци съ врѣхнинитѣ и лихвитъ за закъснение върху тѣхъ, дължими къмъ Казанлъшкото данъчно управление.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които прие-матъ пунктъ 92, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„93. Менахемъ Мойсеевъ Кордовъ, отъ гр. София, вх. № 8188/1939 г.

Опращава му се сумата 6.132 л., слѣти данѣци съ врѣхнинитѣ и лихвитъ върху тѣхъ, дължими къмъ Софий-ското градско данъчно управление.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които прие-матъ пунктъ 93, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„94. Младенъ Илиевъ и Дафина Младенова, живущи на гара Орешецъ, Бѣлоградчишко, вх. № 8189/1939 г.

Опращава имъ се сумата 2.066 л. и лихвитъ за закъсне-ние върху нея, дължими отъ Младенъ Илиевъ къмъ Бѣ-лоградчишкото данъчно управление.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които прие-матъ пунктъ 94, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Никола Василевъ: Г-не председателю! Часътъ е осемъ.

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Г-да народни представители! Часътъ е осемъ. Които сѣ съгласни да се продължи заседанието, докато се приеме цѣлиятъ списѣкъ, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„95. Никола Георгиевъ Русевъ, отъ гр. Севлиево, вх. № 8190/1939 г.

Опращава му се сумата 878 л., слѣти данѣци и лихвитъ за закъснение върху тѣхъ, дължими къмъ Севлиевското данъчно управление.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които прие-матъ пунктъ 95, моля да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„96. Стефанъ Димитровъ Халачевъ, отъ гр. Нова-За-гора, вх. № 8191/1939 г.

Опращава му се сумата 3.000 л., слѣти данѣци съ врѣх-нинитѣ и лихвитъ върху тѣхъ, дължими къмъ Новозагор-ското данъчно управление.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които прие-матъ пунктъ 96, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„97. Иванъ Христовъ Велински, отъ гр. София, вх.

Опращава му се сумата 3.000 л., данѣци съ лихвитъ за закъснение върху тѣхъ, дължими къмъ Софийското град-ско данъчно управление.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които прие-матъ пунктъ 97, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„98. Костадина Димова Търпева, отъ гр. Шуменъ, вх. № 8193/1939 г.

Опращава ѝ се сумата 8.832 л., слѣти данѣци и др., за-едно съ врѣхнинитѣ и лихвитъ до 1937 г. включително, дължими къмъ Шуменското областно данъчно управление по партията на Димо Търпевъ.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които прие-матъ пунктъ 98, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„99. Катерина Миланова Цонева, отъ гр. Горна-Джумая, вх. № 8194/1939 г.

Опращава ѝ се сумата 1.712 л., слѣти данѣци и лихвитъ върху тѣхъ, дължими къмъ Горноджумайското данъчно управление по личната ѝ партия и по тази на покойния ѝ съпругъ Миланъ Цоневъ.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които прие-матъ пунктъ 99, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„100. Стоянъ К. Нуновъ, отъ гр. Видинъ, вх. № 8195/1939 г.

Опращава му се сумата 4.653 л., слѣти данѣци и лих-витъ върху тѣхъ, дължими къмъ Видинското данъчно уп-равление.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които прие-матъ пунктъ 100, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„101. Иерохамъ Барухъ, отъ гр. Пловдивъ, вх. № 8197/1939 г.

Опрошава му се сумата 24801 л., данъци и лихвитъ за закъснение върху тѣхъ, дължими къмъ Пловдивското областно данъчно управление.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 101, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„102. Щегрини Иванъ Банкова, отъ гр. Пещера, вх. № 8198/1939 г.

Опрошава ѝ се сумата 13.377 л., слѣти данъци, съ врѣх-
нинитъ и лихвитъ върху тѣхъ, и 5408 л., акцизъ върху
вина и материали и лихвитъ върху тѣхъ, дължими къмъ
Пещерското данъчно управление по партидата на покой-
ния ѝ съпругъ Иванъ Банковъ.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 102, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„103. Игнатъ Флоровъ Николовъ, отъ с. Сомовитъ, Ни-
кополско, вх. № 8399/1939 г.

Опрошава му се сумата 530 л., данъци, съ врѣхнинитъ
и лихвитъ върху тѣхъ, дължими къмъ Никополското да-
нъчно управление.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 103, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„104. Тотю Георгиевъ Данчевъ, отъ с. Присяка, Ловешко,
вх. № 8400/1939 г.

Опрошава му се сумата 2.000 л., воененъ данъкъ и лих-
витъ върху тѣхъ, дължими къмъ Ловешкото данъчно уп-
равление.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 104, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„105. Никола Божиковъ и Добри Атанасовъ, двамата отъ
с. Левски, Плѣвенско, вх. № 8401/1939 г.

Опрошава имъ се сумата 12.000 л., слѣти данъци съ
врѣхнинитъ и лихвитъ върху тѣхъ, дължими къмъ Плѣ-
венското данъчно управление по партида № 1727.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 105, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„106. Дико Ионовъ, отъ гр. Орѣхово, вх. № 8402/1939 г.

Опрошава му се сумата 15.000 л., слѣти данъци съ врѣх-
нинитъ и лихвитъ върху тѣхъ, дължими къмъ Орѣхов-
ското данъчно управление.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 106, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„107. Борисъ Симовъ Радоевъ, отъ гр. София, вх. № 8403/1939 г.

Опрошава му се сумата 16.000 л., слѣти данъци съ врѣх-
нинитъ и лихвитъ за закъснение върху тѣхъ, дължими
къмъ Софийското градско данъчно управление.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 107, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„108. Рахамимъ Йосифъ Талви, отъ гр. София, вх. № 8404/1939 г.

Опрошава му се сумата 15.000 л., слѣти данъци съ
врѣхнинитъ и лихвитъ за закъснение върху тѣхъ, дължими
къмъ Софийското градско данъчно управление.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 108, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„109. Наследницитъ на Димитъръ Тушевъ Кандиларовъ:
Софка, Петъръ, Евдокия, Надежда Д. Т. Кандиларови, вси-
чки отъ гр. София, вх. № 8405/1939 г.

Опрошава имъ се сумата 9.643 л., данъци съ врѣхни-
нитъ и лихвитъ върху тѣхъ, дължими по данъчната смѣтка
на покойния Димитъръ Т. Кандиларовъ, къмъ Софийското
градско данъчно управление.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 109, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„110. Цоно Стефановъ Базаковъ, отъ гр. Търговище,
вх. № 8406/1939 г.

Опрошава му се сумата 10.683 л., слѣти данъци, вли-
защи въ тѣхъ врѣхнинитъ и лихвитъ, дължими къмъ Тър-
говищенското данъчно управление.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 110, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„111. Никола Георгиевъ и наследницитъ на Антонъ Па-
скалевъ: Александъръ и Милка А. Паскалеви и Стефанъ
Зайдоръ, всички отъ гр. София, вх. № 8407/1939 г.

Опрошава имъ се сумата 18.462 л., слѣти данъци съ
врѣхнинитъ и лихвитъ върху тѣхъ, дължими къмъ Со-
фийското градско данъчно управление по стара партида
№ 1144, а нова № 98.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 111, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„112. Станка Димитрова Тодорова, отъ гр. София, вх. № 8409/1939 г.

Опрошава ѝ се сумата 3.980 л., слѣти данъци, съ врѣх-
нинитъ и лихвитъ за закъснение върху тѣхъ, дължими
къмъ Софийското градско данъчно управление.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 112, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„113. Бенияминъ Ашеръ Абентуанъ, отъ гр. София, вх. № 8410/1939 г.

Опрошава му се сумата 300 л., слѣти данъци съ врѣх-
нинитъ и лихвитъ за закъснение върху тѣхъ, дължими
къмъ Софийското градско данъчно управление.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 113, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„114. Калйопъ Ал. Янкова Добрева, отъ гр. София, вх. № 8411/1939 г.

Опрошава ѝ се сумата 156 л., увеличение, дължими къмъ
Софийското градско данъчно управление.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 114, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„115. Ставри Апостоловъ, отъ гр. Бургасъ, вх. № 8412
отъ 1939 г.

Опрошава му се сумата 4.000 л., слѣти данъци и врѣх-
нинитъ и лихвитъ върху тѣхъ, дължими къмъ Бургаското
данъчно управление.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 115, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„116. Наследницитъ на Петко Курудерелиевъ, отъ гр. Бургасъ, вх. № 8413/1939 г.

Опрошава имъ се сумата 20.620 л., слѣти данъци съ
врѣхнинитъ и лихвитъ върху тѣхъ, дължими къмъ Бурга-
ското данъчно управление по партидата на Петко Куру-
дерелиевъ.“

Председателстваващ Никола Захариев: Които прие-
матъ пунктъ 116, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„117. Кузманъ Христовъ Джидровъ, отъ гр. София, вх. № 8414/1939 г.

Опрощава му се сумата 16.594 л., данъци съ врѣхнини-
титъ и лихвитъ върху тѣхъ, дължими къмъ Софийското
градско данъчно управление.“

Председателстваващ Никола Захариев: Които прие-
матъ пунктъ 117, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„118. Албертъ Карловъ Лоренцъ, отъ гр. София, вх. № 8415/1939 г.

Опрощава му се сумата 10.000 л., данъци и лихвитъ
върху тѣхъ, дължими къмъ Софийското градско данъчно
управление.“

Председателстваващ Никола Захариев: Които прие-
матъ пунктъ 118, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„119. Рашель Симонъ Талджеръ, отъ гр. София, вх. № 8416
отъ 1939 г.

Опрощава ѝ се сумата 41.900 л., данъци съ врѣхнинитъ
и лихвитъ върху тѣхъ, дължими къмъ Софийското градско
данъчно управление.“

Председателстваващ Никола Захариев: Които прие-
матъ пунктъ 119, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„120. Илия Симеоновъ, отъ гр. Нова-Загора, вх. № 8417
отъ 1939 г.

Опрощава му се сумата 4.650 л. акцизъ отъ вино и об-
щински налогъ, дължими къмъ Новозагорското данъчно
управление.“

Председателстваващ Никола Захариев: Които прие-
матъ пунктъ 120, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„121. Димитъръ Гждевъ Радославовъ, отъ гр. София, вх. № 8418/1939 г.

Опрощава му се сумата 15.000 л., слѣти данъци съ лих-
витъ върху тѣхъ, дължими къмъ Софийското градско да-
нъчно управление.“

Председателстваващ Никола Захариев: Които прие-
матъ пунктъ 121, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„122. Георги Ангеловъ Сантисовъ, отъ с. Дълбокъ-из-
воръ, Борисовградско, вх. № 8419/1939 г.

Опрощава му се сумата 4.700 л., данъци съ врѣхнинитъ
и лихвитъ върху тѣхъ, дължими къмъ Борисовградското
данъчно управление.“

Председателстваващ Никола Захариев: Които прие-
матъ пунктъ 122, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„123. Димитъръ Германовъ Цвѣтковъ, отъ гр. София,
вх. № 8419а/1939 г.

Опрощава му се сумата 1.000 л., надвзета военноминва-
лидна пенсия по пенсионна книжка № 150299.“

Председателстваващ Никола Захариев: Които прие-
матъ пунктъ 123, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„124. Настоятелството на Благотворителното дружество
за безплатни ученически трапезарии въ София, вх. № 8420
отъ 1939 г.

Опрощава се на Благотворителното дружество за без-
платни ученически трапезарии въ гр. София, ул. „Ц. Са-
муилъ“ № 86, сумата 291.903 л., данъци съ врѣхнинитъ и
лихвитъ върху тѣхъ, дължими къмъ Софийското градско
данъчно управление.“

Председателстваващ Никола Захариев: Които прие-
матъ пунктъ 124, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„125. Илия Мариновъ Бетушевъ, отъ с. Сушица, Горно-
орѣховско, вх. № 8421/1939 г.

Опрощава му се сумата 6.577 л., воененъ данъкъ и лих-
витъ върху тѣхъ, дължими къмъ Горноорѣховското да-
нъчно управление.“

Председателстваващ Никола Захариев: Които прие-
матъ пунктъ 125, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„126. Ради Герговъ Витовъ, отъ с. Златна-Панега, Тете-
венско, вх. № 8423/1939 г.

Опрощава му се сумата 660 л., желѣзнопътенъ данъкъ
и лихвитъ върху него, дължими къмъ Тетевенското да-
нъчно управление.“

Председателстваващ Никола Захариев: Които прие-
матъ пунктъ 126, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„127. Минко Ивановъ Корокинковъ, отъ гр. Троянъ, вх. № 8424/1939 г.

Опрощава му се сумата 1.533 л., слѣти данъци съ врѣх-
нинитъ и лихвитъ върху тѣхъ, дължими къмъ Троянското
данъчно управление.“

Председателстваващ Никола Захариев: Които прие-
матъ пунктъ 127, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„128. Нури Али Абдуловъ, отъ гр. Свищовъ, вх. № 8425
отъ 1939 г.

Опрощава му се сумата 625 л., слѣти данъци съ врѣх-
нинитъ и лихвитъ върху тѣхъ, дължими къмъ Свищовското
данъчно управление.“

Председателстваващ Никола Захариев: Които прие-
матъ пунктъ 128, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„129. Лефтеръ Фелоновъ, отъ с. Българи, Малкотър-
новско, вх. № 8426/1939 г.

Опрощава му се сумата 200 л., данъкъ-занятие съ врѣх-
нинитъ и лихвитъ върху тѣхъ, дължими къмъ Малкотър-
новското данъчно управление.“

Председателстваващ Никола Захариев: Които прие-
матъ пунктъ 129, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„130. Коста Ивановъ Плешевъ, отъ с. Българи, Малко-
търновско, вх. № 8427/1939 г.

Опрощава му се сумата 200 л., данъкъ-занятие съ врѣх-
нинитъ и лихвитъ върху тѣхъ, дължими къмъ Малкотър-
новското данъчно управление.“

Председателстваващ Никола Захариев: Които прие-
матъ пунктъ 130, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„131. Иванъ Ралевъ, отъ с. Българи, Малкотърновско,
вх. № 8428/1939 г.

Опрощава му се сумата 200 л., данъкъ-занятие съ врѣх-
нинитъ и лихвата върху тѣхъ, дължими къмъ Малкотър-
новското данъчно управление.“

Председателстваващ Никола Захариев: Които прие-
матъ пунктъ 131, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„132. Атанасъ Г. Джинковъ, отъ с. Българи, Малкотър-
новско, вх. № 8429/1939 г.

Опрощава му се сумата 200 л., данъкъ-занятие, съ
врѣхнинитъ и лихвитъ върху тѣхъ, дължими къмъ Малко-
търновското данъчно управление.“

Председателствувашъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 132, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„133. Димитраки Георгиевъ, отъ с. Бѣлгари, Малкотърновско, вх. № 8430/1939 г.

Опрошава му се сумата 200 л., данѣкъ-заятие, съ врѣх-
нинитѣ върху тѣхъ, дължими къмъ Малкотърновското
данѣчно управление.“

Председателствувашъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 133, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„134. Иванъ Петровъ, отъ с. Бѣлгари, Малкотърновско,
вх. № 8431/1939 г.

Опрошава му се сумата 200 л., данѣкъ-заятие, съ врѣх-
нинитѣ и лихвитѣ върху тѣхъ, дължими къмъ Малкотър-
новското данѣчно управление.“

Председателствувашъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 134, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„135. Илия Тодоровъ, отъ с. Бѣлгари, Малкотърновско,
вх. № 8432/1939 г.

Опрошава му се сумата 200 л., данѣкъ-заятие, съ врѣх-
нинитѣ и лихвитѣ върху тѣхъ, дължими къмъ Малкотър-
новското данѣчно управление.“

Председателствувашъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 135, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„136. Йовно Димитракиевъ, отъ с. Бѣлгари, Малкотър-
новско, вх. № 8433/1939 г.

Опрошава му се сумата 200 л., данѣкъ-заятие, съ врѣх-
нинитѣ и лихвитѣ върху тѣхъ, дължими къмъ Малкотър-
новското данѣчно управление.“

Председателствувашъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 136, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„137. Костадинъ Фелоновъ, отъ с. Бѣлгари, Малкотър-
новско, вх. № 8434/1939 г.

Опрошава му се сумата 200 л., данѣкъ-заятие, съ врѣх-
нинитѣ и лихвитѣ върху тѣхъ, дължими къмъ Малкотър-
новското данѣчно управление.“

Председателствувашъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 137, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„138. Парашкеви х. Петкова, отъ гр. Горна-Орѣховица,
наследница на покойния Петко х. Петковъ, отъ гр. Горна-
Орѣховица, вх. № 8435/1939 г.

Опрошава ѝ се сумата 4.078 л., данѣци, съ врѣхнинитѣ
и лихвитѣ върху тѣхъ, дължими къмъ Горноорѣховското
данѣчно управление.“

Председателствувашъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 138, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„139. Сава Стефанова Парпалова, отъ гр. Шуменъ, вх.
№ 8436/1939 г.

Опрошава ѝ се сумата 1.600 л., данѣци, съ врѣхнинитѣ
и лихвитѣ върху тѣхъ, дължими къмъ Шуменското да-
нѣчно управление.“

Председателствувашъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 139, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„140. Йорданъ Д. Бояджиевъ, отъ гр. Търново, вх.
№ 8110/1939 г.

Опрошава му се сумата 13.605 л., слѣти данѣци, данѣкъ-
заятие, врѣхнини, глоби и лихви върху тѣхъ. Събраното
не се връща.“

Председателствувашъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 140, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„141. Йото Гечевъ Йотовъ, отъ с. Баховица, Ловешко,
вх. № 8121/1939 г.

Опрошава му се сумата 1.500 л. воененъ данѣкъ, 90 л.
жельзнопътенъ данѣкъ и 495 л. глоби и лихви, или всичко
2.085 л., за до края на 1937 г. Събраното не се връща.“

Председателствувашъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 141, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„142. Таско Шолевъ, отъ с. Сливница, Софийско, вх.
№ 8128/1939 г.

Опрошава му се сумата 6.215 л., слѣти и текущи да-
нѣци, заедно съ врѣхнинитѣ и глобитѣ върху тѣхъ. Съ-
браното не се връща.“

Председателствувашъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 142, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„143. Емилъ Хаузеръ, отъ гр. София, вх. № 8141/1939 г.

Да се заличи партидата № 20855 при Софийското град-
ско данѣчно управление съ данѣцитѣ, като на несъщес-
твувашъ данѣкоплатецъ. (Лицето починало презъ 1939 г.
и не е оставило движимости).“

Председателствувашъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 143, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„144. Гено Михайловъ Николовъ, отъ гр. София,
вх. № 8138/1939 г.

Опрошава му се сумата 7.360 л., данѣци съ врѣхни-
нитѣ, глобитѣ и лихвитѣ до края на 1937 г., дължими къмъ
Софийското градско данѣчно управление по партида
№ 176 нова.“

Председателствувашъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 144, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„145. Рачо Демиревъ, отъ Нова-Загора, вх. № 8148/1939 г.

Опрошава му се сумата 92.318 л. отъ данѣцитѣ и лих-
витѣ върху тѣхъ, дължими къмъ Новоагорското данѣчно
управление, а да заплати остатъка отъ 20.000 л.“

Председателствувашъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 145, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„146. Франсоа Павелъ Павловъ, отъ гр. София,
вх. № 8149/1939 г.

Опрошава му се сумата 20 000 л., данѣци и глоби,
дължими къмъ Софийското градско данѣчно управление.
Остатъка отъ дължимитѣ суми къмъ Софийското град-
ско данѣчно управление и къмъ Кюстендилското данѣчно
управление да заплати.“

Председателствувашъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 146, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„147. Иванъ Михайловъ Симовъ, отъ гр. София,
вх. № 8150/1939 г.

Опрошава му се сумата 37.628 л., данѣци, заедно съ
врѣхнинитѣ, глобитѣ и лихвитѣ върху тѣхъ, дължими
къмъ Софийското градско данѣчно управление. Събра-
ното не се връща.“

Председателствувашъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 147, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„148. Пеню Р. Пиндевъ, отъ гр. София, вх. № 8151/1939 г.

Опрошава му се сумата 13.887 л. данѣци, заедно съ
врѣхнинитѣ, глобитѣ и лихвитѣ за закъснение, дължими
къмъ Софийското градско данѣчно управление. Събра-
ното не се връща.“

Председателстваващ Никола Захариев: Които прие-
матъ пунктъ 148, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)
„149. Станой Цвѣтановъ Миневъ, отъ гр. София,
вх. № 8154/1939 г.

Опрошавъ му се сумата 10.890 л., данѣци, заедно съ
врѣхнинитѣ и глобитѣ. Събраното не се врѣща.“

Председателстваващ Никола Захариев: Които прие-
матъ пунктъ 149, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)
„150. Здравко Алексовъ Стояновъ, отъ гр. София,
вх. № 8383/1939 г.

Опрошавъ му се сумата 9.597 л., данѣци, лихви и
врѣхнини, дължими къмъ Софийското градско данѣчно
управление. Събраното не се врѣща.“

Председателстваващ Никола Захариев: Които прие-
матъ пунктъ 150, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)
„151. Братя Димитъръ и Павелъ Ап. Гривови, отъ
гр. Пещера, вх. № 5322/1938 г.

Опрошавъ имъ се сумата 5.000 л., данѣци съ врѣх-
нинитѣ и лихвитѣ за закъснение върху тѣхъ, дължими
къмъ Пещерското данѣчно управление.“

Председателстваващ Никола Захариев: Които прие-
матъ пунктъ 151, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)
„152. Йосифъ Георгиевъ Стойковъ, отъ гр. Русе,
вх. № 6178/1938 г.

Опрошавъ му се сумата 4.000 л., данѣци и лихвитѣ
за закъснение върху тѣхъ, дължими къмъ Русенското
данѣчно управление. Остатѣка да плати.“

Председателстваващ Никола Захариев: Които прие-
матъ пунктъ 152, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)
„153. Георги Бѣлевъ Зиковъ, отъ гр. София, вх. № 6247
отъ 1938 г.

Опрошавъ му се сумата 4.000 л., данѣци, заедно съ
лихвитѣ и глобитѣ за закъснение върху тѣхъ, дължими
къмъ Софийското градско данѣчно управление по кар-
тонъ № 11144.“

Председателстваващ Никола Захариев: Които прие-
матъ пунктъ 153, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)
„154. Велко В. Йовковъ, отъ гр. София, вх. № 6455/1938 г.

Опрошавъ му се сумата 4.000 л., данѣци и лихвитѣ за
закъснение върху тѣхъ, дължими къмъ Софийското град-
ско данѣчно управление по картонъ № 8143.“

Председателстваващ Никола Захариев: Които прие-
матъ пунктъ 154, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)
„155. Асенка Руси Славова, отъ гр. Пловдивъ,
вх. № 9199/1938 г.

Опрошавъ ѝ се сумата 26.088 л., данѣци по картонъ
№ 34693, дължими отъ покойния ѝ съпругъ Ради Сла-
вовъ къмъ Пловдивското областно данѣчно управление.“

Председателстваващ Никола Захариев: Които прие-
матъ пунктъ 155, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)
„156. Лазарина Николова п. Спасова, отъ с. Долна-бана,
Ихтиманско, вх. № 500/1939 г.

Опрошавъ ѝ се сумата 418.208 л., дължима по поста-
новления № 177 и 307/1924 г. на Финансовата инспекция
отъ покойния Никола п. Спасовъ.“

Председателстваващ Никола Захариев: Които прие-
матъ пунктъ 156, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)
„157. Петъръ Стойковъ Кантарджиевъ, отъ гр. София,
вх. № 2426/1939 г.

Опрошавъ му се отъ дължимитѣ данѣци отъ него
къмъ Софийското градско данѣчно управление за периода
отъ 1925 до 1940 г. сумата 60.000 л., а сѣщо и всички
лихви и глоби върху всички дължими отъ него данѣци
и други за сѣщия периодъ. Остатѣка да плати.“

Председателстваващ Никола Захариев: Които прие-
матъ пунктъ 157, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)
„158. Христо Стоименовъ Бобевъ, чрезъ попечителя му
Крумъ Илиевъ Колевъ отъ гр. София, вх. № 2840/1939 г.

Опрошавъ му се сумата 9.729 л., надвзета пенсия.“

Председателстваващ Никола Захариев: Които прие-
матъ пунктъ 158, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)
„159. Лазаръ Тасевъ Тауковъ, отъ гр. София, вх. № 3438
отъ 1939 г.

Опрошавъ му се сумата 60.000 л., слѣти данѣци,
заедно съ всички лихви и глоби върху цѣлата сума,
дължима по картонъ № 31794 къмъ Софийското градско
данѣчно управление, а да заплати 18.404 л.“

Председателстваващ Никола Захариев: Които прие-
матъ пунктъ 159, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)
„160. Александъръ Ивановъ Виларовъ, отъ гр. София,
вх. № 5757/1939 г.

Опрошавъ му се сумата 10.000 л., данѣци, заедно съ
лихвитѣ и глобитѣ върху тѣхъ, дължими къмъ Софий-
ското градско данѣчно управление по картонъ № 226.
Остатѣка да заплати.“

Председателстваващ Никола Захариев: Които прие-
матъ пунктъ 160, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)
„161. Василъ Ц. Цивневъ, отъ с. Сухиндолъ, Севлиево,
вх. № 5791/1939 г.

Опрошавъ му се сумата 1.480 л., воененъ данѣкъ, дъл-
жимъ къмъ Севлиевското данѣчно управление.“

Председателстваващ Никола Захариев: Които прие-
матъ пунктъ 161, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)
„162. Апостолъ Николовъ Костовъ, отъ гр. София,
вх. № 6315/1939 г.

Опрошавъ му се сумата 19.000 л., данѣци съ врѣхни-
нитѣ и лихвитѣ за закъснение върху тѣхъ, дължими къмъ
Софийското градско данѣчно управление.“

Председателстваващ Никола Захариев: Които прие-
матъ пунктъ 162, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)
„163. Христо Константиновъ Ивановъ, отъ гр. София,
вх. № 7145/1939 г.

Опрошавъ му се сумата 18.097 л., слѣти данѣци за
1925/1930 финансови години по картонъ № 58913 и следу-
емитѣ се врѣхнини и лихви за закъснение, дължими къмъ
Софийското градско данѣчно управление.“

Председателстваващ Никола Захариев: Които прие-
матъ пунктъ 163, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)
„164. Панто П. Вълчевъ, родомъ отъ гр. Бѣлоградчикъ,
живущъ въ гр. София, вх. № 8866/1939 г.

Опрошавъ му се сумата 3.000 л., слѣти данѣци съ
врѣхнинитѣ върху тѣхъ, дължими къмъ Бѣлоградчишкото
данѣчно управление по партида № 67.“

Председателствуващ Никола Захариев: Които прие-
мат пункт 164, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„165. Бернардъ Габриелъ Виленцъ, отъ с. Красно-село,
Софийско, вх. № 9039/1939 г.

Опрошава му се сумата 41.310 л., данъцитъ, глобитъ
и лихвитъ, дължими къмъ Софийското градско данъчно
управление.“

Председателствуващ Никола Захариев: Които прие-
мат пункт 165, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„166. Димитъръ Георгиевъ Граматиковъ, отъ гр. София,
вх. № 9117/1939 г.

Опрошава му се сумата 1.613 л., данъци и лихвитъ за
закъснение върху тѣхъ, дължима къмъ Софийското град-
ско данъчно управление по картонъ № 37401“

Председателствуващ Никола Захариев: Които прие-
мат пункт 166, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„167. Недѣлко Стояновъ Стоиловъ (Овчаровъ), отъ
гр. София, вх. № 9193/1939 г.

Опрошава му се сумата 10.000 л., данъци и лихвитъ
за къснение върху тѣхъ, дължими къмъ Софийското
градско данъчно управление по картонъ № 40628.“

Председателствуващ Никола Захариев: Които прие-
мат пункт 167, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„168. Михаилъ Михайловъ Вачевъ, отъ с. Костелъ,
Еленско, вх. № 9236/1939 г.

Опрошава му се сумата 9.000 л., данъци и лихвитъ
върху тѣхъ, дължими къмъ Еленското данъчно упра-
вление.“

Председателствуващ Никола Захариев: Които прие-
мат пункт 168, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„169. Йорданка Йорданова Вуковска, за себе си и като
представителка на малолѣтния си синъ Стениславъ Йор-
дановъ, отъ гр. Дупница, вх. № 9324/1939 г.

Опрошава имъ се сумата 9.712 л. слѣти данъци и
лихвитъ върху тѣхъ, дължими къмъ Дупнишкото данъчно
управление отъ покойния Йорданъ Ангеловъ Буховски.“

Председателствуващ Никола Захариев: Които прие-
мат пункт 169, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„170. Иванъ Къневъ Андреевъ, отъ с. Паламарци, и Нено
Ганевъ Топаловъ, отъ с. Водица, Поповско, вх. № 9364,
отъ 1939 г.

Опрошава се на Нено Геновъ Топаловъ, отъ с. Во-
дица, Поповско, сумата 9.200 л., данъци съ врѣхнинитъ и
лихвитъ върху тѣхъ — следъватъ се частъ отъ съдруж-
ническия данѣкъ, дължимъ къмъ Поповското данъчно
управление.“

Председателствуващ Никола Захариев: Които прие-
мат пункт 170, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„171. Екатерина Цв. Ябланска, отъ гр. Варна, вх.
№ 9451/1939 г.

Опрошава ѝ се сумата 31.445 л., данъци и лихвитъ
върху тѣхъ, дължими къмъ Варненското данъчно упра-
вление.“

Председателствуващ Никола Захариев: Които прие-
мат пункт 171, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„172. Димитъръ Николовъ Тричковъ, отъ гр. София,
вх. № 9606/1939 г.

Опрошава му се сумата 26.851 л., данъци и лихви по
картонъ № 16187 къмъ Софийското градско данъчно
управление, като заплати само 10.000 л.“

Председателствуващ Никола Захариев: Които прие-
мат пункт 172, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„173. Гачо Мариновъ Г. Цоковъ, отъ гр. Тетевенъ,
вх. № 9634/1939 г.

Опрошава му се сумата 12.469 л., водно право, дъл-
жима къмъ Тетевенското данъчно управление по картонъ
№ 350.“

Председателствуващ Никола Захариев: Които прие-
мат пункт 173, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„174. Мария Хр. Бенчева, отъ с. Княжево, Софийско,
вх. № 305/1940 г.

Опрошава ѝ се сумата 1.600 л., съ лихвитъ и глобитъ,
дължими къмъ Софийското областно данъчно управление“.

Председателствуващ Никола Захариев: Които прие-
мат пункт 174, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„175. Стефанъ Ивановъ Йотовъ, отъ гр. Габрово,
вх. № 1426/1940 г.

Опрошава му се сумата 3.663 л., данъци съ лихвата
върху тѣхъ, дължими къмъ Габровското данъчно упра-
вление по картонъ № 758.“

Председателствуващ Никола Захариев: Които прие-
мат пункт 175, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„176. Никола Йордановъ Вишовградски отъ гр. София,
вх. № 1427/1940 г.

Опрошава му се сумата 2.000 л., глоба по закона за
държавнитъ привилегии, акцизитъ и патентитъ, дължима
къмъ Софийското областно акцизно управление.“

Председателствуващ Никола Захариев: Които прие-
мат пункт 176, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„177. Вѣра Атанасова Немировска, отъ гр. София,
вх. № 1446/1940 г.

Опрошава ѝ се сумата 1.613 л., данъци, дължими къмъ
Софийското градско данъчно управление по картонъ
№ 10940.“

Председателствуващ Никола Захариев: Които прие-
мат пункт 177, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„178. Димитъръ Ивановъ Славовъ, отъ гр. Търговище,
вх. № 2640/1940 г.

Опрошава му се сумата 6.930 л., остатѣкъ отъ над-
взета пенсия.“

Председателствуващ Никола Захариев: Които прие-
мат пункт 178, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„179. Тодоръ Димитровъ Ангеловъ, Миланъ Димитровъ
Ангеловъ, Здравко Димитровъ Ангеловъ и Крумъ Ди-
митровъ Ангеловъ, жители на с. Ложица, Никополско, вх.
№ 2741/1940 г.

Опрошава имъ се сумата 20.000 л., данѣкъ наследства,
глобата-нарушение 3.812 л. и съответната лихва за закъс-
нение, дължими къмъ Никополското данъчно управление“.

Председателствуващ Никола Захариев: Които прие-
мат пункт 179, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„180. Мара Антонъ Мечкова, отъ гр. София, вх. № 4300/
1940 г.

Опрошава ѝ се сумата 11.077 л. съ врѣхнинитъ и лих-
витъ за къснение, дължими къмъ Софийското градско
данъчно управление по картонъ № 2677.“

Председателствуващ Никола Захариев: Които прие-
мат пункт 180, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„Забележка. За всички случаи по горния списъкъ събранитѣ до влизане на настоящето решение въ сила суми не се връщатъ.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ забележката, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Ще вдигнемъ заседанието.

Председателството, въ съгласие съ правителството,
предлага за утрешното заседание, 15 ч., следния дневенъ
редъ:

Одобрене на предложенията:

1. За одобрение VIII-то постановление на Министерския
съветъ, взето въ заседанието му отъ 22 ноември 1940 г.,
протоколъ № 208 — относно разрешаването да се изпла-
щатъ съ 50% намаление патентитѣ по закона за общин-
ския налогъ за второто полугодие на 1940 г. на лицата въ
Южна Добруджа.

2. За одобрение на нѣкои постановления на Министер-
ския съветъ отъ 1940 г.

Второ четене на законопроектитѣ:

3. За сключване заемъ отъ Главната дирекция на же-
лѣзницитѣ и пристанищата при Българската земеделска
и кооперативна банка, въ размѣръ на 150 000.000 л., за до-
вършване на желѣзнопѣтни линии.

4. За сключване заемъ отъ Главната дирекция на строе-
житѣ при Българската земеделска и кооперативна банка
въ размѣръ на 210 000.000 л., подъ гаранция на държа-
вата, за нуждитѣ на пѣтищата.

5. За сключване заемъ при Българската народна банка
отъ Погасителната каса при Главната дирекция на дър-
жавнитѣ и на гарантиранитѣ отъ държавата дългове въ
размѣръ на 100.000.000 л.

6. За допълнителенъ бюджетенъ кредитъ по бюджета
на Главната дирекция на желѣзницитѣ и пристанищата за
1940 бюджетна година въ размѣръ на 85.320.000 л.

Първо четене на законопроектитѣ:

7. За организиране на българската младежъ. (Продъл-
жение на разискванията).

8. За откупуване акции отъ Българското търговско па-
раходно дружество.

9. За приемане на служба по Министерството на же-
лѣзницитѣ, пошитѣ и телеграфитѣ българитѣ отъ Северна
и Южна Добруджа.

10. За допълнение на членове 145 и 202 и измѣнение на
забележката къмъ чл. 118 отъ закона за държавнитѣ при-
вилегии, акцизитѣ и патентитѣ.

11. За допълнение на таблица II, пунктъ 5, отъ закона
за общинския налогъ.

12. Одобрение решенията на прошетарната комисия,
протоколъ № 12.

Които приематъ предложения дневенъ редъ, моля,
да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Вдигамъ заседанието.

(Вдигнато въ 20 ч. 15 м.)

Подпредседателъ: **НИКОЛА ЗАХАРИЕВЪ**

Секретари: { **ДИМИТЪРЪ САРАДЖОВЪ**
СВЕТОСЛАВЪ СЛАВОВЪ

Началникъ на Стенографското отдѣление: **ДОНЧО ДУКОВЪ**